

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AUDREY CARLAN

TAKVİM KIZI

❖ MART ❖

Dünya çapında
1 Milyon
satış adedi!

TAKVİM KIZI

➤ MART ➤

AUDREY CARLAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ARKADYA BİTTER YAYINLARI

TAKVİM KIZI - MART
AUDREY CARLAN

Özgün adı: Calendar Girl – March

Yayın Yönetmeni: Bülent Oktay
Yayına Hazırlayan: Yasemin Büte & Çağla Dirice Çakır
Çevirmen: Esra Çetin
Editör: Arzu Sarı
Son Okuma: Burcu Balaban
Sayfa Tasarım: Kübra Yeşilyurt
Kapak Tasarım: Ayşe Çalışkan

SEM OFSET MATBAA HİZMETLERİ TİC. LTD. ŞTİ.
Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. Emintaş San. Sit. No: 101/33
Zeytinburnu - İstanbul

Cilt: Derya Mücellit, İstanbul

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 13695
MATBAA SERTİFİKA NO: 32229

1. Baskı: Mart 2017
ISBN: 978-605-188-055-6

© Audrey Carlan, 2015

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Nurcihan Kesim Telif ve Lisans Hakları Ajansı Ticaret Limited Şirketi aracılığıyla alınmış olup Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi'ne aittir. Yayınevinin izni olmaksızın kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

ARKADYA BİTTER YAYINLARI

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB İş Merkezi
No: 14 Kat: 1 D: 1 Zeytinburnu / İstanbul
Tel.: 0212 – 544 41 41 / 544 66 68 / 544 66 69
Faks: 0212 – 544 66 70
info@arkadya.net

Arkadya Bitter Yayınları, Beyaz Balina Yayınları'nın tescilli markasıdır.
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

TAKVİM KIZI

❧ MART ❧

AUDREY CARLAN

İngilizceden Çeviren

Esra Çetin

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Heather White;

Mia senin yüzünden Chicago'da.

Sen de bildiğin bir ortamdan ayrılıp bir yolculuğa çıktın.

Bu ayın kitabı risk almanın ne kadar harika olabileceğini gösteriyor.

Bazen bu riskler hayatı tamamen değiştiriyor.

Çoğu zaman da buna değiyor.

Sen harika bir insansın ve hayatımda olmana bayılıyorum.

Öptüm güzelim.

Birinci Bölüm

Vegas'taki havaalanına iner inmez biri ince ve uzun, diğeri minyon ve enerjik iki kişi arasında ezildim. Kıpır kıpır bir halde bir yandan çığlıklar atıp bir yandan beni bir aşağı bir yukarı zıplatırlarken burun deliklerim naneli sakız ve vişne kokusuyla doldu. Çıkan sesler Alec'le birlikte Portland'da gitmiş olduğumuz hayvanat bahçesindeki sırtlanların keskin çığlıklarıyla birebir aynıydı.

“Tanrım, yüzünü özlemişim,” dedi Gin dudaklarıma ıslak bir öpücük kondurmadan önce. Ah, işte naneli sakız buradaydı. Sonra Gin bir kenara itildi ve küçük kız kardeşim Maddy beni kollarının arasına aldı. Vişneler. Küçük bir kız olduğu zamanlardan beri her zaman vişne gibi kokardı. Nedenini bilmek istemiyordum. Her şey gibi bunu da olduğu haliyle kabul etmiştim. Maddy bana sıkı sıkı sarıldı, uzun boyu beni olduğumdan çok daha küçük gösteriyordu. Kardeşlerin en büyüğü olmama rağmen 1.80'lik boyuyla küçük ailemizdeki boy rekoru ondaydı. On dokuz yaşında kusursuz bir güzelliği vardı, ama henüz benim o yaşlarda olduğum gibi dolgunlaşmamıştı. Görünüşe göre

sürekli ince kalmasını sağlayan muhteşem bir metabolizması vardı. Şanslı kız.

Maddy'nin gözleri yaşlarla doldu. Kardeşimin yanaklarını sıktım. "Dünyanın en güzel kızı," dedim yaşların dökülmesini izlerken. "Ama sadece gülümsediğin zaman..."

"Hep böyle söylüyorsun." Mads'in dudakları yukarı doğru kıvrıldı ve diğer herkesinkinden daha çok sevdiğim gülümsemeyle onurlandırıldım.

"Çünkü bu doğru. Ve gerçekten güzelsin. Değil mi Gin?"

Gin ağzındaki sakızı patlattıktan sonra koluma girdi. "Evet. Hadi, bir an önce buradan toz olalım."

Gözlerimi devirdim. "Buradan *gidelim* Gin."

Ginelle yolun ortasında durdu. "Her neyse, sürtüğ, ne demek istediğimi biliyorsun. Kim öldü de Bay Webster'lık* sana kaldı?"

Öyle çok güldüm ki kendimi hafıflemiş hissettim. Gerginliğimden eser kalmamıştı. Tanrım, evde olmak çok güzeldi.

Hep birlikte Gin'in arabasına gittik. "Babamın arabası nerede, Mads?" Çantamı bagaja koyup ön koltuğa oturdum.

Maddy, Ginelle'in Honda'sının arka koltuğuna geçti ve bir tutam saçıyla oynamaya başladı. "Eee..." Camdan dışarı baktı, sanki söyleyecek bir şey düşünmeye çalışıyormuş gibi gözleri oradan oraya hareket ediyordu.

Omuzlarım çöktü. "Babamın arabasına ne oldu?"

"Bir şey olmadı, gerçekten." Sarı saçlarıyla oynamaya devam ederek uzun bir soluk verdi ve arkasına yaslandı. Sorun her neyse, bana söylemek istemiyordu.

* Bir sözlük bilimcisi olan Noah Webster'a atıfta bulunuluyor. (Çev. N.)

“Söyle ona, Mads,” diye bastırđı Gin.

Maddy oflayıp dik bir şekilde oturdu. Gözlerini kapattı, sonra tekrar açtı. O yeşil derinliklerde kararlı bir ışıltı belirdi. “Babamı hastanelik eden adamlar babamın arabasını da mahvettiler.”

Midem öfkeyle yanmaya başladı. “Ne halt etmeye bana bir şey söylemedin?” Yumruklarımı sıktım. Eğer şu anda yanıma biri yaklaşacak olursa, başı belada demekti.

“Ben sadece...”

“Sadece ne? Okula nasıl gidiyorsun?”

“Çoğunlukla otobüsle, bazen de Ginelle’le.” Maddy’nin bakışları en yakın arkadaşına doğru kaydı. Gin kısaca gülümse-di. “Ve Matt’le, sana bahsettiğim çocuk. Birkaç kere okula birlikte gittik. Elinden geldiğince bana yardım etmek istediğini söylüyor.”

“İstedüğinden eminim. Mads, bu güvenli değil. Okul çok uzakta ve tüm o derslerden sonra da çok yorgun oluyorsun. Peki, ya geç saatlere kadar kütüphanede kaldığın günlere ne demeli?” Derin bir nefes aldım ve tekrar önüme dönerken öfkeyle soludum. Kahrolası kardeşim tehlikedeydi. Babamın arabasını kullanamıyordu, çünkü Blaine ve lanet adamları arabayı mahvetmişti. Başka? Daha başka ne olabilirdi ki?

Maddy içtenlikle omzuma dokundu. “Sorun yok, Mia. Ben iyiyim. Sahip olduklarımızla yetinebiliriz, değil mi?”

“Kahretsin, hayır. Yarın sana bir araba alıyoruz. Bunca zamandır arabasız olduğuna inanamıyorum.” İşaret parmağımla Gin’in kolunu dürtüm. “Ve sen. Neler olduğunu bana söylemen gerekirdi.” Derin bir iç çekişle yüzüme düşen saçlarımı geriye doğru savurdum.

“Bunu karşılamaya gücün yetmez, Mia.”

“Neşe gücümün yetip neşe yetmeyeceğini sakın bana söylemeye kalkma. Son on beş yıldır benim sorumluluğum altındaydın. Artık on dokuz yaşındasın diye sihirli bir şekilde seninle ilgilenmeyi bırakacak değilim.” Öfkemi dizginlemeye çalışarak dişlerimi sıktım. “Tanrım. *Mahallemizdeki* otobüs durağından eve kadar yürüdüğünü düşünmek bile tüylerimi ürpertiyor, Mads! Bunu sakın bir daha yapma. Lütfen, benim için.” Sesimi yumuşattım. “Yarın sana bir araba alacağım. Son iki müşterimden ekstra ödeme aldım.”

“Öyle mi?” Ekstra ödeme almak için ne yapılması gerektiğini bilen Gin bana yan yan baktı. “Peki, bunu nasıl yaptın, tatlı şey? Arkana yaslanarak mı?” diyerek kıkırdamaya başladı.

Bu kez onun kolunu yumrukladım... Sertçe.

“Ah! Kaltak! Bu son derece gereksizdi.”

“Bana resmen bir fahişe olduğumu söyledin. Elbette gerekliydi.” Gözlerimi kısarak arkadaşına bakmaya devam ettim. Araba kullanıyor olmasına rağmen bakışlarımı hissedebildiğini biliyordum.

“Tamam. Gerekliydi, ama kolumdaki morluğu sana her fırsatta göstereceğim.”

“Her neyse. Yarın bizi araba almaya götürebilir misin?”

Gin başını salladı. “Burada olacağın günler için izin aldım.”

“Ah, ne kadar da tatlısın.”

“Tatlı olabilirim.” Gin’in kaşları çatıldı.

“Olamayacağını söylemedim.”

“Ama çoğunlukla tatlı olmadığımı ima ettin. Şunu bilmen gerekiyor ki dün gece birlikte olduğum adam defalarca ne kadar

tatlı bir vaj...” derken Gin’e doğru uzandım ve elimle ağzını kapattım.

Gözlerimle arka koltukta oturan Maddy’yi işaret ettim. “Başka bir zaman paylaşmaya ne dersin sürtük?”

“Ah, her neyse.” Maddy birden araya girdi. “Sanki onun neden bahsettiğini bilmiyormuşum gibi. Beni çok masum sanıyorsun.”

Gin’i serbest bıraktım ve hızla arkama döndüm. “Masum *olmadığımı* mı söylüyorsun?” Genelde bronz olan tenimin o an bembeyaz kesildiğine dair her türlü iddiaya girerdim.

Maddy kollarını göğsünün üzerinde kavuşturup gözlerini devirdi. “Hâlâ bakireyim. Eğer olmasaydım söylerdim, biliyorsun. Tanrım. Oral seksin ne olduğunu biliyorum. Aptal değilim.”

“Hiç başına geldi mi?” Gerçeği bilmek istediğimden emin olamayarak nefesimi tuttum.

Maddy “hayır” anlamında başını salladı ve dudağını ısırarak camdan dışarı baktı. “Hayır, ama bana sanki bir çocukmuşum gibi davranman bazen beni deli ediyor. Ben bir yetişkinim kardeşim. Bunu kabullenmen gerek. Ve bir adamın önümde dizlerinin üstüne çökmesine ve kukumu öpmesine izin vermek istersem bunu kesinlikle yaparım.”

“Kukunu öpmesine mi?” diye tekrarladı Gin. “Yani kastettiğin şey vaj...” Maddy’yi kızdıracak daha fazla bir şey söylemeden önce Gin’in bacağına çimdikledim.

Kendi iyiliği için, “Tek bir kelime bile etme,” diye hırladım. Gin’in gözleri iri iri açıldı.

“Mads, burada olduğumu biliyorsun, değil mi? Eğer bu tarz konularda konuşmak istersen.” Arka koltuğa uzanıp kardeşimin

elini tuttum. “Vegas’ta olmasam bile, beni her zaman arayabilirsin. Gece veya gündüz. Tamam mı?”

Maddy öne doğru eğilip alnını elimin üzerine koydu. “Seni özledim,” diye fısıldadı.

Parmaklarını sıkarak karşılık verdim. “Ben seni daha çok özledim.”

Mükemmel gülümsemesiyle ödüllendirildim. Bana küçük kız kardeşimi verdiği için Tanrı’ya şükreliyordum. Ben bile daha iyisini seçemezdim.

“Pekâlâ, kliniğe mi gidiyoruz?” diye sordu Gin içinde bulunduğumuz anı mahvederek.

“Evet. Babamı görmem gerek.”

Klinik uçsuz bucaksız bir çöl manzarasının olduğu bir tepenin üzerindeydi. Bu çok garipti. Sanki hastaları ve iyileşmekte olan insanları Vegas’tan mümkün olduğunca uzak tutmak için inşa edilmişti.

Binanın içindeki koridorlarda yürürken adımlarım ister istemez yavaşladı. Duvarlar hoş bir sarı renge boyalıydı. Koridorun sonuna kadar aralıklarla çöl mozaiklerinin olduğu sanat eserleri asılıydı.

Maddy açık bir kapının önünde durdu. “İçeride. Yalnız girmek ister misin?”

“Eğer sakıncası yoksa?” Maddy usulca gülümsedi. Kız kardeşim tam bir bilgeydi. İnsanları duygusal anlamda okuyabilme yeteneğine sahipti. Bendeysen öyle bir yetenek olmadığı kesindi. Belki kardeşimin karakteri ve gözleri bende de olsaydı, benim

için iyi olmayan adamlardan uzak durmayı başarabilirdim. Muhtemelen hâlâ bakire olması bu yüzdendi. Bir piçi milyonlarca kilometre uzaktan tanıyabilirdi.

“Haydi Gin, kafeteryaya gidelim. Bakalım, Bayan Hathaway o meşhur kurabiyelerinden yapmış mı?”

Gin’in gözleri parladı. “Biz gittik.” Gin, Maddy’nin koluna girdi ve bahsi geçen kurabiyeleri aramak üzere uzaklaştılar.

Derin bir nefes aldım ve titreyen ellerimi yumruk yaptım.

Bunu yapabilirim. İçerideki babam.

Ağır adımlarla odaya girdim, mahremiyet için çekilmiş olan perdenin çevresinden dolandım ve sonunda babamı buldum. Uyuyormuş gibi görünse de öyle olmadığını biliyordum. Göz yaşlarım görüşümü bulandırırken yatağa yaklaştım ve kenarda duran sandalyeye oturdum.

Babamın elini avuçlarımın arasına aldım, öne eğilip elini öptüm. “Baba...” dedim, ama sesimi ben bile zor duyabildim. Boğazımı temizleyerek tekrar denedim. “Baba, benim, Mia, buradayım,” diye fısıldadım. Elini göğsüme bastırarak ona mümkün olabildiğince yaklaştım. Onu iki ay önce bulduğum zamandan çok daha iyi görünüyordu. Yüzündeki morluklar kaybolmuştu. Alnıyla yüzünün yan tarafında bir kalem inceliğinde birkaç pembe çizik vardı. O izler belki hep orada kalacaktı, belki de kaybolacaktı. Bunu ancak zaman gösterecekti.

Geri kalan yerleri iyi görünüyordu. Fakat kilo vermişti. O kadar ki artık insanın sarılasının geldiği o yumuşacık heybetli babacığım gibi görünmüyordu. Eski halinden eser kalmamıştı. Hıçkırmamak için kendimi tuttum, ama gözyaşlarım akmaya devam etti.

“Neden Blaine’e bulaşmak zorundaydın ki sanki? Neden?” Babamın elini çeneme sürttükten sonra göğsüne yaslandım ve o anda birdenbire içimdekileri anlatmaya başladım. Yaralanması, bu kadar çok borç alması, kumar oynaması, bir ayyaş olması ve tüm pisliği yine benim üzerime yıkması karşısında tüm öfkemi kustum. Yeniden. Her zamanki gibi.

“Baba, bu sefer her şeyi gerçekten batırdın. Senin için yaptığım şeyler...” Bir eskort olduğumu itiraf etmek istemeyerek söyleyecek söz bulamadım, kelimelerim tükenmişti. Müşterilerimle yatmamın ya da yatmamamın bir önemi yoktu, her şekilde kulağa çok kötü geliyordu. Kendi başına *eskort* kelimesi bile olumsuz bir çağrışım yapıyordu.

“Elimden gelen her şeyi yapıyorum. Maddy’yi korumak... Okula devam ettiğinden emin olmak... Gerçekten harika bir iş çıkarıyor. Hatta bir çocukla bile tanışmış. Çocuğun kıcını tekmelemek için uyanman gerekebilir.” Gözlerini açması için dua ederek babamın yüzüne baktım. Hiçbir şey olmadı.

Yatağın başucundaki masadan bir peçete alıp burnumu sildim. “Son birkaç ay içinde harika insanlarla tanıştım. İlk başta Millie teyzem için çalışmanın bir kâbus olacağını düşündüm, ama aslında çok keyifliydi. İlk müşterim Üçüncü Weston Channing’di. Evet, üçüncü. Bu konuda ona resmen cehennem azabı yaşattım.” Gülerek Wes’i ve onunla nasıl tanıştığımızı düşündüm. Kumsaldaki merdivenlerden çıkarken gördüğüm ilk anda onun büyüüne kapılacağımı biliyordum.

“Wes bana sörf yapmayı öğretti. Aynı zamanda tüm erkeklerin aynı olmadığını da öğretti.” Gülerek arkama yaslandım, ayaklarımı babamın yatağının kenarına uzatarak ona

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

en çok sevdiğim iki adamı anlattım. Wes'in senaryo yazdığını ve önemli bir aileden geldiğini söyledim. Eğer uyanırsa, onu Wes'in filmlerinden birine götüreceğime ve kocaman bir paket patlamış mısır alacağıma söz verdim.

"Sonra Alec vardı. O bir Fransız, baba. Samimi ve dürüst bir Fransız. Bana *Jolie* diyordu. Fransızcada güzel anlamına geliyor. İtiraf etmeliyim ki bu çok hoşuma gidiyordu." Yüzüme düşen bir tutam saçı itip başımı geriye doğru eğerek tavana baktım. Babamın yatağının üstündeki fayanslarda sahil manzarası vardı. Bu hoşuma gitti. Uyandığı zaman göreceği ilk şeyin güzel bir sahil olacağını düşünmek durumu biraz daha kolaylaştırıyordu.

"Alec benim resimlerimi yaptı baba. Muhtemelen bazılarının pek hoşlanmazsın çünkü üzerimde pek fazla kıyafet yok, ama Alec bundan asla faydalanmadı. Yani tam olarak. Birlikte çok eğlendik. Alec beni sevdi. Fakat bu sevgi şimdiye dek deneyimlemiş olduğum tüm aşklardan ya da Wes'e karşı hissettiğim yoğun duygulardan çok daha farklıydı. Ginelle'e olan sevgime benziyor aslında. Yani onun, fiziksel temasın biraz fazla olduğu erkek versiyonu diyebiliriz." Dürüst olmam gerekirse biraz değil, çok fazlaydı. Sırıtp babama baktım. Hayır, gözleri hâlâ kapalıydı.

"Alec bana insanları sevmemin bir sorun olmadığını öğretti. Sonsuza dek birlikte olmak zorunda kalmadan, başka birine değer verebileceğimi, hatta o kişiyi sevebileceğimi öğretti. Bu çok hoştu. Alec'le geçirdiğim vakit kendimle ilgili birkaç şeyi görebilmemi sağladı. Bu adamları bir daha göremeyecek olmam çok üzücü. Gerçi belki Wes'i görebilirim. Onunla ilgili olarak hâlâ kafam karışık baba." Babamın yüzüne baktım, öyle sakın ve

huzurluydu ki... İşte, o anda ona bir aydır canımı sıkan şeyin ne olduğunu itiraf edebileceğime karar verdim.

Kapıya baktığımda gelen giden kimseyi görmedim. Hazır meraklı kulaklardan uzakken her şeyi ortaya döktüm. “Baba,” derken sesim titriyordu. Dudaklarımı yalayıp içimi çektim. “Wes’e âşık olabilirim baba. Gerçekten. Ve ne var, biliyor musun?” diye sordum cevap veremeyeceğini bile bile. “Bu ödümü patlatıyor. Sicilim berbat. Kalbim bu konuda adım atmamı söylese de beynim geçmişimdeki bütün aptalca şeyleri hatırlama neden oluyor. Ayrıca Blaine’e olan borcumuzu ödemek için önümde daha on ay var.” Ofladım. “Elbette Wes borcu ödemeyi teklif etti. Benden onunla birlikte kalmamı istedi ki ben kalmadım. Onu Malibu’da bıraktım.”

Gözlerimi kapattım ve sandalyemde geriye doğru yaslanarak elimi kalbimin üzerine bastırdım. Ağrıyordu. Wes’le daha fazlasını yaşayamadığım için canım yanıyordu. Bunu çok istemiştim. Her şeyden çok. Hayatın para, arabalar ve sonsuz güzellikten ibaret olduğunu düşünen kızlardan değildim. Hayır, ben fakir olarak doğmuştum, çok çalışmışım, kardeşime bakmışım ve babamın hayatta kalması için uğraşmışım. Wes’in sahip olduğu hayat benimkinin yakınından bile geçmiyordu. Wes’le zamanlamamız da iyi değildi. İşte, bu yüzden Alec’in kollarına kolayca koşmuştum. Zamanı gelinceye kadar yaşanacak ve paylaşılacak birçok deneyim vardı.

“Keşke uyansan.” Babamın elini tutup bir kez daha öptüm. “Çabuk baba, uyan. Sana ihtiyacımız var. Maddy’nin sana ihtiyacı var. Benim sana ihtiyacım var.”

Kardeşim ve Ginelle birkaç dakika sonra geri geldi. Maddy'nin babama okulla ilgili bilgileri vermesini dinledim, bilinçli olarak o çocuktan bahsetmemiştii ki bu konuyla ilgili sonradan onunla dalga geçmeyi planlıyordum. Sonra Gin yeni öğrenmiş olduğu birkaç espriyi paylaştı. Bu esnada üç çift göz babamın hâlâ orada olduğuna ve bizi henüz terk etmediğine dair bir işaret bekleyerek onu izliyordu.

Klinikten ayrılmadan önce doktorlar babamın durumuyla ilgili kısa bir özet geçtiler. Fiziksel olarak iyiye gidiyordu, neredeyse tüm yaraları iyileşmişti. Bacaklarıyla kollarını çalıştırmak için her gün bir fizyoterapist geliyordu. Hareketlerin nasıl yapıldığını Maddy'ye de öğreteceklerdi. Bunu öğrenmek zorunda kalmasından nefret ettim. Bu konuda aileme yardım edememek beni öldürüyordu.

Sonunda yola çıktığımızda öfkeden deliye dönmüştüm. Halletmem gereken bir mesele vardı. Ev. Eve gitmem gerekiyordu. Ev yemeği yiyip en iyi arkadaşım ile birkaç bira devirmem ve son iki ayı uyuyarak unutmam gerekiyordu. Ama yarın Blaine'le buluşacaktım.

İkinci Bölüm

Ginelle’le birlikte kumarhaneye girerek hedefimize doğru kararlı adımlarla yürüdük. Blaine’in ofisine gidecek, borcun ikinci taksiti için ona bir çek verecek ve arkama bakmadan buradan uzaklaşacaktım. Yarın güzellik adına gitmem gereken milyonlarca randevu vardı ve ertesi günün sabahında da yeni müşterimle buluşmak üzere Chicago’ya doğru yola çıkacaktım.

“Bu adamın ofisi neden bir otelin içinde sence?” diye sordu Gin, içki servisi yapan yarı çıplak birkaç kadının yanından geçerken.

Saat daha sabahın onu bile olmamıştı ve alkol su gibi akıyordu. Kumarhane katlarındaki oyuncuların otelden dışarıyı görememelerinin bir nedeni vardı. Onlara saatin hâlâ erken olduğunu hissettiriyorlardı. İçerisi kumar oynadıkları sürece para ödemek zorunda kalmayacakları açık büfe yemek ve içkilerle, müzik ve yapay seslerle doluydu. Tüm bunlar bir araya gelince insanlar kazanmak için ölen ayyaş zombilerle kumarbazlara dönüşüyordu. Ama asla kazanamıyorlardı. Kazanan her zaman ev sahibi oluyordu. Muhtemelen dünyanın en çok bilinen gerçeği

buydu, ancak insanlar şanslarını denemeye ve çocuklarının okul paraları ya da ev kiralalarını hiç etmeye devam edecek kadar aptallardı.

Babamın durumuysa biraz daha farklıydı. Profesyonel kumarbazlar, onlar *borç* alırdı. Büyük miktarlarda. Muhtemelen hayatları boyunca asla geri ödeyemeyecekleri kadar. Hepsi kazanmak için, Şans Meleği için. Benim tecrübelerime göre, Şans Meleği sigara tütüren, yapay göğüsleriyle cinsel yolla bulaşan bir hastalığının olduğu soğuk bir fahişeydi.

“Blaine bir keresinde yaptığı şeyi gizlemek zorunda olmadığını, bir ‘yatırımcı’ olduğunu söylemişti. Sanırım ofisi ve yüzlerce personeli olursa, kendisini bir suçludan çok bir işadamı gibi göstereceğini düşünüyordu.”

Gin ağzındaki sakızı patlattı. “Aslında bayağı zekice bir düşünce.”

“Evet, şey, adamın aptal olduğunu asla söylemedim. Sadece karanlık ruhlu, kalpsiz bir piç.”

Asansöre bindik ve Blaine’in katma çıktık. Ofisin kapısına gelince durup saçlarımı düzelttim ve fazladan hiçbir yerimin görünmemesi için üstüme başıma çekidüzen verdim. Deri ceke-timi giymiştim ve ayağымda da çivi topuklu siyah motorcu bot-larım vardı. Son dokunuşu da yirmi dört saat kalıcı olan parlak kırmızı rujla yapmıştım. Son derece öfkeliydim ve küçük penisli bir piçle baş etmeye hazırdım. Aslında penisi ortalama büyük-lükteydi, ama içten içe onu hadım etmek kendimi daha iyi hissettiriyordu.

Elim kapının kolundayken durup Gin’e döndüm. “Tamam, senin yolun burada sona eriyor.”

Ginelle'in gözleri öfkeyle parladı. Elini kalçasına koyup üzerime ah-hayır-bunu-söylemiş-olamazsın bakışlarını doğrulttu. "Eğer bir anlığına bile..." Ginelle'in ağzını elimle kapatarak yanma yaklaştım. O kadar çok yaklaştım ki nefesindeki nane kokusunu alabiliyordum.

"Gin, Blaine ailemden birini çoktan incitti bile. Kötü. Çok kötü bir şekilde. Bana ve Maddy'ye zarar vermekle tehdit etti. Sevdığım birini daha tehdit etmesine dayanamam. Gitmeni ve beni aşağıdaki barda beklemeni istiyorum." Cebime uzanıp bir yirmilik çıkardım. Parayı avucunun içine koyarken, "Lütfen," diye yalvardım.

Gin'in gözleri sulandı. "Ama ya sana zarar verirse?"

"Vermeyecek. Onun için çok para ediyorum. Güven bana." Gözlerimdeki sevgiyi ve koruma arzusunu görebilmesi adına arkadaşımın gözlerinin içine baktım.

Gin derin bir nefes aldı. "Tamam. Eğer otuz dakika içinde aşağıya inmezsen polisi arıyorum."

"Tamam. Yeterince adil. Şimdi, biri seni görmeden git buradan." Gin'i asansöre doğru döndürüp nazikçe ittim.

O asansöre bininceye kadar bekledim. "Seni seviyorum," dedi.

"Ben de seni seviyorum. Yakında görüşürüz, sürtük."

Gin'in gözleri iri iri açıldıysa da o herhangi bir yanıt veremeden asansörün kapısı kapandı. Kendi kendime güldüm ve sonra yüzüme en cesur görüldüğüm maskemi taktım. Canavarla yüzleşme vakti gelmişti.

Blaine'in ofisi siyah, kırmızı ve beyaz renklerden oluşuyordu. Ve bana yarışlarda kullanılan damalı bayrakları hatırlatıyordu. Dekorasyona bakılacak olursa esinlenilen şey yarışlar değildi, ancak "kazanma" arzusunu harika bir şekilde yansıtıyordu. Kocaman silikon göğüsleri, küçük bir poposu ve ondan çok daha küçük bir zekâsı olan ince belli bir sarışın beni Blaine'in ofisine götürdü.

"Bay Pintero, Mia Saunders sizi görmek için gelmiş." Kadın yanından geçip içeriye girmeme izin verdi. Blaine ayağa kalktı. 1.93'lük boyuyla bir kule gibi karşıma dikildi. Onu son gördüğümünden beri bedenine fazladan bir yirmi kilo daha kas eklenmiş gibiydi.

"Mia. Güzel, sevimli Mia." Blaine beni yanına çekmek için elini uzattı.

Dur anlamında elimi havaya kaldırdım. "Hayır, iş için buradayım, eğlenmek için değil."

"Neden her ikisini de yapmayalım?" Sesi tutkulu, bir yılınınkini andıran gözleri yeşil-sarıydı.. Gözbebekleri simsiyahtı ve sanki bir bakışıyla beni büyüleyebilirmiş gibi kendine çağırıyordu. Bakışlarımı kaçırıp masasının yanındaki bir koltuğa oturdum. Ceketimin cebinden çıkardığım zarfı masanın cam yüzeyine çarptım.

"İstedğin şey burada."

"Ne istediğimi nasıl olur da bilebilirsin, güzel Mia? Birbirimizi görmeyeli çok uzun zaman oldu. Bazı yaraların iyileşebileceği kadar uzun, sence de öyle değil mi?" Karşıma oturmak yerine yanımdaki koltuğa oturdu.

"O halde ne istiyorsun, Blaine?"

“Zaman,” dedi sadece.

“Tamam havalı çocuk, seni dinliyorum. Ne için zaman istiyorsun?”

“Bakıyorum da hazırcevaplığını kaybetmemişsin.”

“Blaine, sadede gel.”

“Bu akşam benimle yemek yemeni istiyorum.”

“Sen delirdin mi?”

“Hayır,” dedi düz bir sesle.

Bir anda odanın içi çok sıcak oldu. Tenim, sanki asit dökülmüş gibi yanıyordu ya da bunun sebebi içimde kabaran öfkeydi.

“Babamı öyle bir benzetmişsin ki adam hâlâ kendine gelemedi.”

“Bu sadece bir iş. Bunu biliyorsun. Baban bana başka seçenek bırakmadı.” Blaine elimi tutmak için uzandı. Tenlerimiz buluştuğu anda elimi çektim.

“Bana sakın dokunma. Yıllar önce beni kandırdığın zaman bu hakkını kaybettin. Şimdi de babamın canına okudun. Hâlâ komada olduğunu biliyor musun?” Sesim öyle çok yükseldi ki yan ofistekiler muhtemelen beni duyabiliyordu. “Doktorlar beyninden almış olduğu hasar yüzünden konuşma ya da hareket etme kabiliyetini yitirip yitirmeyeceğini bilmiyorlar!”

Blaine’in yılan gibi olan bakışları benimkilere kilitlendi. “Bu durum ona verilen cezanın talihsiz bir yan etkisiydi. Babana zarar veren adamın icabına baktım. Artık bir sorun teşkil etmiyor. Babana yapılan bu fazladan şiddetin intikamı alınmıştır, seni temin ederim.”

“Ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu? Ne söylediğinin farkında mısın? İnsan hayatı sanki kolayca alınıp verilebilecek bir şeymiş gibi konuşuyorsun.”

“Yaşam gelip geçicidir.”

“Buna inanamıyorum.” Ayağa kalkıp masanın üzerindeki zarfı işaret ettim. “Paran orada. İkinci taksit. Bir ay içinde üçüncü taksiti de göndereceğim.”

“Taksiti kendin getirebilirsin.” Blaine dişlerini sıkı ve koltuğun kolçaklarını öyle sıkı kavradı ki parmakları bembeyaz oldu. “Kendin *getireceksin*.” Ses tonu tartışmaya yer bırakmıyordu, ama ben onun dalkavuklarından biri değildim.

“Anlaşmamızda böyle bir şey yoktu.”

“Anlaşmalar yeniden değerlendirilebilirler.”

“Bu değil.”

“Ya bir aylığına senin hizmetlerinden faydalanmaya karar verirsem?” diyerek bir tehdit savurdu.

Topuklarımın üzerinde dönüp mümkün olduğunca Blaine’in yüzünün yakınında olmaya çalıştım. Nefesimin kumral saçlarını dalgalandırdığını görebiliyordum. “Senin yerinde olsaydım, savunmasız bir anında yanına yaklaşmam konusunda son derece dikkatli olurum.”

Blaine yılışık bir şekilde sırtıttı. “Ah, ama ben tehlikeyi göze alan biriyimdir.”

“Sakin benimle iddiaya girme dostum. Yoksa bu son bahsin olabilir. Uykunda başına geleceklerden ben sorumlu tutulmam. Polislere vereceğim ifadeyi şimdiden hayal edebiliyorum.” Ayağa kalkıp saçlarımla oynamaya başladım ve yüzümü buruşturdum. “Bu bir kazaydı memur bey, yemin ederim. Biz seks yapıyorduk ve şey, o sert seviyordu. Boğulacağını bir an bile düşünmemiştim. Bir an boşalıyordu ve sonra...” Dilimi şaklatıp küçümseyerek Blaine’e baktım. Gözle görülür bir şekilde yutkunsu da hedefi on ikiden vurduğuma dair başka bir belirti

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

göstermedi. Ama onu, blöf yapıp yapmadığımdan emin olmadığımı bilecek kadar iyi tanıyordum. Önemli değildi. Bunu düşünmek zorunda kalması bile beni bir kazanan yapıyordu.

“Şimdi, buradan gidiyorum. Benimle görüştüğün için teşekkürler. Eski arkadaşları görmek her zaman güzeldir. Özellikle de yıllar onlara iyi davranmamışsa. Göz kremi ve nemlendirici kullanmaya başlamalısın. Çöl sıcaklığı insanın cildini mahvediyor. Ta-da.” Seksi bir edayla parmaklarımı sallayıp ofisten dışarı çıktım.

Ginelle’in yanına gittiğimde önünde iki tane shot bardağı olduğunu gördüm.

“Ah, Tanrı’ya şükür,” diyen Gin, bar taburesine yığıldı. Patron Silver dolu tekila bardaklarından birini alıp kafama diktim. Sonra diğeriyle de aynı şeyi yaptım. “Hey! Bunun bir kutlama olması gerekiyordu!”

“İki tane daha.” Bardakları işaret ederek barmene baktım. Adam başını salladı, tekila şişesini aldı ve iki shot daha doldurdu. Kafama diktığım dört bardağın ardından nihayet titremem durmuştu.

İyice yanıma yaklaşan Gin, “İyi misin?” diye sordu.

“Evet, sadece, yeryüzünde beni böylesine sinirlendirebilecek başka bir insan daha yoktur.”

Gin sodasından bir yudum aldı ve bardağını bar tezgâhına bıraktı. “Seni tehdit mi etti?”

“Evet, bir sonraki müşterim olmakla tehdit etti, inanabiliyor musun?”

Gin’in gözleri iri iri açıldı. “Ne? Bu çılgınlık.”

Parmağımı ona doğrulttum. “Doğru! Ben de aynen böyle söyledim.”

“Peki, bu durumdan nasıl kurtuldun? Gerçekten de bir sonraki müşterin olmayacak, değil mi?” Ginelle taburesinin üzerinde kıpırdandı. Belli ki o da en az benim kadar rahatsız olmuştu.

“Kesinlikle hayır! Aslında bunu yapacak olursa, onu uykusunda öldüreceğimi söyledim.”

Gin’in ağzı bir karış açık kaldı, neredeyse gözleri yuvalarından fırlayacaktı. Sonra başını geriye doğru atıp bir kahkaha patlattı. “Sadece sen...” Kıkır kıkır gülüp hıçkırmaya başlayana kadar kahkahalarına devam etti. “Sadece sen bir tefeci, iddialara göre işinin bir parçası olarak insanları öldüren bir adamı tehdit ettin. Arkanı kollasan iyi olur.”

Bir an için Gin’in söylediklerini düşündüm. Blaine peşimden gelebilirdi, ama bu altın yumurtlayan kazı öldürmek gibi olurdu. Ona borçlu olduğum sürece ya da ona borçlu olduğumu düşündüğü sürece dirim ölümden daha değerliydi. Bu durum şimdilik işe yarardı. En azından bu yılı atlatmamı sağlardı. Parayı ödemek ve bir sonraki hamlemi planlamak için yeterince zamanım vardı.

“Eee, yarın güzellik salonunda neler olacak? Sözleşmeme göre,” derken bu konudaki sıkıntımı vurgulamak için havada tırnak işareti yaptım, “her zaman şık ve bakımlı görünmek zorundayım.”

“Eh, bu iş için ayırdığın bütçeyle sen, ben ve Mads spaya gidiyoruz. Üç-al-iki-öde kuponum vardı. Cilt bakımı, ağda, manikür ve pedikür yaptırıyoruz! Ah ve sen saçlarına bakım yaptırıyorsun. Bunun için fazladan para ödemek zorunda kaldım, ama buna ihtiyacın olduğunu söylemiştin, yani her neyse!”

“Ve tüm bunların hepsi o bütçeye dahil mi?”

“Bana büyük indirimler yapacak olan kişileri tanıyan insanlar tanıyorum. Yani evet, hepsi dahil.” Gin çantasını karıştırıp içinden bir sakız paketi çıkardı. Paketi açtıktan sonra içinden bir sakız alıp ağzına attı ve sakızı birkaç kez çiğnedikten sonra inledi.

Arkadaşıma bakarak ondaki değişikliğin ne olduğunu anlamaya çalıştım. Bir şeyler farklıydı. “Şu sakız çiğneme işi de nereden çıktı?”

Ginelle’in gözleri parladı ve yüzünde küçük bir gülümseme belirdi. “Bırakmaya çalışıyorum.”

“Neyi?”

Gin’in yüzündeki gülümseme birden kayboldu. Dudaklarını baş ve işaret parmağının arasına aldı. “Sigaray,” dedi sessizce.

Ah, fark etmemiştim. Kahretsin. En iyi arkadaşlar arkadaşlarının ağzındaki kanser çubuklarının bir anda ortadan kaybolmuş olduğunu fark ederdi. “Lanet olsun Gin, bu harika! Nasıl gidiyor? Neden bana söylemedin?”

“Eh, *söyleyecektim*, ama sen tüm zamanını Wes, Alec ve işini düşünerek geçirmekle meşguldün ve bir kez olsun beni, Mads ve babanı kontrol etmek dışında Vegas’taki hayatımın nasıl geçtiğini sormak için aramadın.”

Gözlerimi kapatıp derin bir nefes aldım. Sonra gözlerimi tekrar açıp dünyadaki en iyi arkadaşşıma baktım. “İyi bir arkadaş olamadığım için çok özür dilerim.”

Gin başını salladı. “Hayır, bir sürü şey yaşadın. Bunu anlıyorum.”

“Bu doğru değil. Sen de benim için çok önemlisin. Hayatında neler olup bittiğini bilmek istiyorum. Sen hâlâ benim en iyi
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

dostumsun ve ben işleri bombok ettim. Bir daha olmasına izin vermeyeceğim. Söz veriyorum,” dedim ki bu konuda ciddiydim. Gin için berbat bir arkadaş olmuştum, yine de o tüm bu süre boyunca bana destek olmak ve beni sevmekten başka bir şey yapmamıştı. Yaşam mücadelesi verdiği, kendine ait bir hayatı olmasına rağmen Maddy’yle ilgilenmiş ve babama göz kulak olmuştum.

“Peki, ya bunu tekrar yaparsan? Karşılığında ne alacağım?” Gin’in sesi yumuşak ve bağışlayıcıydı. İşte, biz böyleydik. Birbirimize bir günden fazla kızgın kalamazdık.

Sorusuna ne cevap vereceğimi bir süre düşündüm. “Benim yakışıklılardan birinin çıplak fotoğrafına ne dersin?” diye sordum Ginelle’in seks delisi bir sürtük olduğunu bilerek.

“Anlaştık!” Gin elini uzattı ve serçe parmaklarımızı birbirine doladık. Sonra birleşmiş parmaklarımızın üzerine birer öpücük kondurduk. “Gerçi biliyorsun, oldukça kötü bir arkadaş oldun...” Ginelle kaşlarını çattı ve üzgün bir yavru köpeğin ifadesini takındı. “Elindeki malların iyi olduğunu bana kanıtlaman gerektiğini düşünüyorum.”

Dudaklarımı yalayıp en iyi arkadaşıma baktım. Sonra sırtı tım ve bakışlarımı onun üzerinden hiç ayırmadan arka cebimdeki telefonumu çıkardım. Hızlı hareketlerle fotoğrafları saklamış olduğum bölümü açtım. Bir tanesini seçerek telefonu ona doğru çevirdim.

Fotoğrafa bakınca Ginelle’in ağzı açık kaldı. “Seni gidi çirkin kıçlı kahrolası fahişe,” diye fısıldadı gözlerini ekrandan ayırmadan. Telefonumu geri aldım ve Alec uyurken çekmiş olduğum fotoğrafa baktım. Yüzüstü yatıyordu. Güçlü, kaslı sırtı ve sıkı, çıplak poposu tamamen gözler önündeydi. Yastığın

üzerine yayılmış olan kızıl kahve ve altın tonlarındaki uzun saçları mükemmelliğini vurguluyordu. O sabah ılık öyle güzel parlıyordu ki onun bu halini ölümsüzleştirmek zorundaydım.

Bir sonraki fotoğrafa geçtim. Bunu, Wes'le birlikte sörf hocasıyla çalıştığımız gün kumsalda çekmiştim. Bir ay içinde sörf konusunda giderek ustalaşmışım. O gün çalışmamız bittikten sonra ben kumsala geri dönmüştüm ve tam telefonumu kontrol ederken Wes okyanustan çıkıp sörf kıyafetini aşağıya doğru çekmeye başlamıştı. Sonra kumaş takılmıştı, tabii ki benim kameramda da o hali vardı. Fotoğrafta altın gibi parlayan kaslı göğsünden ince beline kadar her yeri görünüyordu. Göbek deliğinden başlayarak aşağıya doğru mutlu bir yol izleyen tüyler dalgıç kıyafetinin ardında gizlenen penisinin etrafındaki minik buklelere öncülük ediyordu. Telefonu döndürdüm ve Ginelle öylece kalakaldı. Shot bardağını eline aldı ve tekilayı kafasına dikti. Fotoğrafa bakmaya devam ederken, "Senden nefret ediyorum lanet olası," dedi.

"Evet, ben de kendimden nefret ediyorum," dedim tatlı Wes'imın fotoğrafına bakarak. Bu adam onunla kalmamı istemişti. Onunla kalmamış, ama bu California'lı senarist-sörfçüyle birlikte ardımda bir şey bırakmışım ki bunu asla itiraf etmeyecektim. Bir an için bile.

Üçüncü Bölüm

Beni içeriye alan uşak evin içinde ilerleyerek kırkuncı kat-
ta bulunan geniş çatı katı dairesinin arka tarafındaki çift
kanatlı kapıya doğru yöneldi. Asansör yolculuğu o kadar uzun
sürmüştü ki eğlence parklarındaki trenlere binmek gibiydi.
Dairenin manzarasının muhteşem olduğuna emindim.

Adam kocaman bir çift kişilik yatağın ayakucunda duran pu-
fun üzerine çantamı bıraktı, arkasını dönüp ortadan kayboldu.
Tam o anda akan suyun sesini duydum. Birisi duş alıyordu.

Kahretsin. Kahretsin. Kahretsin.

Bana gereken son şey buydu. Yeni müşterimle o çıplakken ta-
nışmak... Çantamın askısını sıkıca kavradım ve tam odadan dı-
şarıya fırlamak üzereydim ki banyonun kapısı açıldı. Bir buhar
duvarı arasından iri bir beden ortaya çıktı. Adamın silüetinin
etrafındaki ışık öyle ruhani bir görüntü yaratıyordu ki bu sahne
rahatlıkla sinema ekranlarında yer alabilirdi. Tamamen merak-
tan olduğum yerde kaldım.

İşte, o anda müşterim odaya girdi. Kalçalarından tehlikeli bir
şekilde sarkan minik bir havlu dışında tamamen çıplaktı. Kaslı

bedeninin ılık saçan her bir santiminden su damlaları süzülüyordu. Boğazım kurudu, kalp atışlarım durmuş bile olabilirdi. Ama bu hiç sorun değildi, çünkü bu şekilde ölmek harika olurdu. Esasen şu yirmi dört yıllık hayatımda mükemmelliği tüm çıplaklığıyla nihayet görmüştüm.

“Vay canına!” Dudaklarımın kenarından salyalarım akmış olabilirdi. Wes’le Alec bahse değer adamlardı ki ben de onlardan bahsetmiştim. Sık sık. Ağzımdan çıkan her harfin üzerine atlayan Ginelle’e. Ancak Anthony Fasano kadın aklının sınırlarını aşıyordu. Kocamandı. Tuğladan yapılmış bir ev gibi. Havlunun altından görebildiğim bacakları neredeyse bir ağaç gövdesi kadar kalındı. Göğüs ve karın kasları bedenini resmen karelere bölünmüş gibi gösteriyordu. Ayrıca kolları... O kollara dokunmayı, beni sıkıca sarmalarını ve son iki ayın tüm acısını hafifletmelerini öyle çok istiyordum ki doğru düzgün düşünemiyordum.

Anthony’nin abanoz rengi siyah saçları geriye yatırılmıştı, uçlarından sular damlayarak şimdiye dek görmüş olduğum en geniş omuzlara dökülüyordu. Ben hayatım boyunca fazlasıyla çıplak erkek görmüştüm. Bu adam sırf kastan ibaretti, ama şu damarları dışarıya fırlayan ve kasları kocaman şişen vücut geliştiricilerinki gibi iğrenç görünmüyordu. Hayır, bu adam tamamen ayrı bir kulvardaydı. Onun bir boksör olduğunu biliyordum, boks kıyafetleri içindeki bir fotoğrafını da görmüştüm, ama o fotoğraf gerçek haliyle kıyaslanamazdı bile. Lanet olsun, adam *dört dörtlüktü*.

Dudaklarımı yalayıp çantamın yatağın ucundaki pufa düşmesine izin vererek öylece baktım. Vücut tanrısının bakışları

baştan ayağa tüm bedenimde dolaştı. Güçlü görünen omuzlarından biriyle kapının kasasına yaslanıp elindeki havluyu boynuna astı. Ardından o mükemmel kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Ah Tanrım, keşke bunu yapmamış olsaydı. Bir anda tüm bedenim alev aldı ve önümde duran salt erkek mükemmelliği karşısında bayılmamak için daha yavaş nefes almak zorunda kaldım.

“*Papi*,* Mia geldi,” adamın dolgun dudakları arasından çıkan ilk kelimeler oldu.

Dur bir dakika... Papi mi?

Banyodan başka bir adam daha çıktı ve kolunu vücut tanrısının beline sardı. Yüzünde kocaman bir gülümseme vardı. Anthony fazlasıyla iriyken bu adam biraz daha ufak tefekti, fakat görebildiğim kadarıyla en az onun kadar formdaydı. Neredeyse her şeyi görebiliyordum. Vücudunun şekli bana Fransızımı hatırlattı.

Ne olursa olsun adamın yüzü son derece hoştu. Neredeyse bir kadın kadar güzeldi. Adamın bir İspanyol olduğundan son derece emindim. Koyu renk saçlar, koyu renk gözler, esmer bir ten, keskin yüz hatları...

Neredeyse çırılçıplak bir halde rahatça birbirlerine sarılan bu iki adam muhteşem bir tablo oluşturuyordu. İşte, o anda jetonum düştü. Ağzımın bir karış açıldığından emindim. Parmagımı uzatarak ikisini birden işaret ettim. “Ah! Vay canına. Ee, tamam. Yani evet. Şimdi neden bana ihtiyaç duyduğunu anlıyorum.”

* *İs.* İspanyolların genelde erkek arkadaşları için kullandığı bir takma ad.
(Çev. N.)

“Akıllı bir kız seçmişsin,” dedi isimsiz adam. Sonra da beni tepeden tırnağa inceledi. “Ve saçma bir biçimde güzel.” Adamın kaşları çatıldı. “En güzelini seçmek zorunda mıydın?” Anthony’dan uzaklaştı, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve dramatik bir şekilde soluk verdi. “Endişelenmeli miyim?” diye sorarak ayağını yere vurdu.

Şeytani bir şekilde sırtımdan önce Anthony’nin gözleri kıvrımlarımın üzerinde gezindi. “Belki. Ve evet, en güzel kızı seçmek zorundaydım. Ailem mükemmel biriyle birlikte olmamı istiyor.” Elini bana doğru uzatmasına rağmen yanındaki adama bakmaya devam etti. “Ve o son derece mükemmel, sence de öyle değil mi?”

İspanyol adamın dudakları büzüldü, sonra yüzü asıldı. “Siz. Çok güzelsin.” Nihayet doğrudan benimle konuşmuştu.

“Ah, teşekkürler, sanırım. Ve sen kimsin?” İşte, yüz bin dolarlık soru buydu.

“Ben Hector Chavez. Anthony’nin *partneriyim*.”

“Hayır, bu ay için değilsin,” dedi Anthony kıs kıs gülerek.

Hector’un yüzü düştü. “Bu hiç komik değil. Bu durumdan bir an önce kurtulmamız gerek. Bilhassa ben, bunun için hiç de sabırsızlanmıyorum.” Sesi gitgide yükselen Hector, Anthony’nin yanından çekilip bir kapının ardında kayboldu. Muhtemelen giyinme odasının...

“Siz birlikte misiniz?” Elimi kapanan kapıya doğru salladım.

Anthony kocaman bir şekilde gülümseyerek çenesini yukarı kaldırdı. Kalbim tekrar atmaya başladı. Lanet olsun, tüm iyi insanların eşcinsel olmadığını biliyordum, fakat bu çok iyi bir adamdı ve kesinlikle eşcinseldi.

“Konuşmamıza biz giyindikten sonra devam etmeye ne dersin?”

“Ah, tabii. Evet, elbette.” Arkamı dönüp çantamla uğraşmaya başladım.

“Soldan ikinci kapı senin odan. Önümüzdeki birkaç gün için gereken her şeyi orada bulacağını sanıyorum. Neden gidip yerleşmiyorsun? Yarın Hector seni alışverişe götürecektir.” Yüzümü buruşturdum. Anthony başını yana doğru eğdi, buz mavisi gözleri sadece bana odaklanmıştı. “Bu fikrin seni pek de heyecanlandırmadığını görebiliyorum. Kızların çoğu pahalı kıyafetler alma fırsatına balıklama atlar.”

İçimi çektim. “Eh, sanırım diğer kızlar gibi olmadığımı hızlı bir şekilde öğreneceksin. Ayrıca bir kız değil de bir kadın olduğum gerçeğinden söz etmeme de gerek yok.” Anthony’ye göz kırptım ve sonra bakışlarımı aşağıya kaydırdım. “Şu havluyu daha sıkı bir şekilde sarabilirsin, aletini görebiliyorum.” Bakışlarımı bir kez daha aşağıya doğru indirdim.

Anthony kılını bile kıpırdatmadı, sadece alt dudağını yalayıp çelik gibi bakışlarıyla beni inceledi. “Bu ay çok ilginç geçeceğe benziyor.”

Topuklarımın üzerinde dönerek kapıyı açtım. “Eğer her şeyi önceden kestirebilseydik hayatın ne zevki kalırdı,” diye seslendim omzumun üzerinden ve koridora çıktım.

Anthony kendi kendine güldü ve başını sallayarak odanın kapısını kapattı.

Hector ve Anthony yarım saat sonra göründüklerinde mutfakta oturmuş, tavuk salatalı sandviçimi yiyordum.

“Bugüne kadar yediğim en iyi tavuk salatasıydı,” dedim Renaldo’ya ve erkekleri selamlamak için taburemi döndürdüm. Renaldo öğle yemeğini hazırlarken bana işin aslını anlatmıştı. Görünüşe göre, sadece bir uşak değildi. Temizlik ve yemek de yapıyordu. Aynı zamanda dedikodu sanatında çok başarılı olduğu da ortaya çıkmıştı. Ben de bu evin bir çalışanı olduğum için seksi patronlarımızla ilgili son gelişmeler konusunda bilgilendirilmeye hakkım varmış gibi görünüyordu.

Renaldo her iki tarafıma da iki tabak bırakıp sessizce mırıldanarak işlerine devam etti. Bu ufak tefek adamı sevmiştim. Latin ya da İspanyol kökenli olmalıydı, tombuldu, ellili yaşlardaydı. 1.65 boylarındaydı, bahsi geçen patronların ne kadar yakışıklı olduğuyla ilgili gevezelik edişine bakılacak olursa, kesinlikle eşcinseldi ve dost canlısı bir havası vardı.

“Mia Saunders.” Hector kollarını iki yana açarak yaklaşıp beni sıkıca kucakladı. “Geldiğin için çok teşekkürler.”

“Teşekküre hiç gerek yok. Burada olmam için para ödedin, değil mi?”

Hector geri çekilip omzumdaki saçları bir kenara çekti. “Evet, ama seçme şansın vardı. Bizi seçtiğin için çok mutluyuz.”

Omuzlarımı silktim. “Harika. Tanıştığınıza sevindim.” İri yarı yakışıklıya bakıp elimi uzattım. “Anthony Fasano, sanırım yeni nişanlım sensin.”

Anthony gülüp elimi sıkmadan önce burnundan hızla soluk verdi. “Ta kendisi. Sonunda müstakbel gelinimle tanışabildiğim için çok mutluyum.”

Hector’un başı hızla yana doğru savruldu. “Affedersin? Sahte gelinin demek istedin sanırım. Eğer *seninle* birlikte mihrapta
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

birisi yürüyecekse koca adam, o kişi ben olacağım!” Hector dudaklarını büzdü ve yanımdaki tabureye otururken sessizce bir şeyler mırıldandı.

“*Papi*, yapma. Sadece şaka yaptığımı biliyorsun. Bu kadar dramatik olman gerekmez.” Anthony başını sallayıp ellerini beline koydu. “Ve sen de bana Tony diyebilirsin. Eğer sahte nişanlım olacaksan, en azından bunu aradan çıkarsak iyi olabilir.” Öne doğru ilerleyip iri bedeniyle küçük taburenin üzerine yerleşti. Şey, tabure sadece o üzerine oturduğunda küçük görünüyordu. Böylesi bir kas yığını altında taburenin ahşap bacaklarının kırılıp kırılmayacağını görmek için bekledim.

Hector omzumu dürterek sersemlemiş halimden çıkmamı sağladı. “Hey, gözler sandviçinizde olsun, genç bayan. Şu iri yarı seksi adam,” derken çenesiyle Tony’yi işaret etti ve sonra tekrar bana döndü, “bana ait. Eğer bunu unutmazsan iyi anlaşırsız.”

Bir şey söylemek için ağzımı açtım ama sonra sadece soluk vererek başımı salladım.

“Pekâlâ, ilk görevim nedir?” Sandviçimden bir ısırık alıp yanımda oturan adamlardan önce birine, sonra diğerine baktım. Sadece üç lokmada Tony sandviçinin yarısını bitirmişti. Lanet olsun, adam kocamandı.

Tony peçetesiyle ağzını sildi. “Bu akşam üçümüz birbirimizi tanımaya çalışacağız. Yarın sabah da annemle tanışacaksın.”

Bu açıklama yüzüme bir tokat gibi çarptı. “Yarın mı? Sadece bir akşamdan sonra sana âşık olmuş gibi davranmamı ve anneni kandırmamı mı bekliyorsun? Yani seni doğuran kadını?”

Hector ve Anthony aynı anda başını salladı. Sonra Hector konuştu. “Tanıtımında bir oyuncu olduğun yazıyordu. Bunun

bizim için bir artı olduğunu düşündük. Ayrıca yarın akşam yemeğe gidiyoruz. Her cuma akşamı anne ve tüm aileyle birlikte akşam yemeği yeriz.”

“Aile mi?”

Tony gülümsedi ve sandviçinden kocaman bir ısırık aldı. Renaldo, Tony’nin tabağına bir sandviç daha koyup önüne bir bardak süt bıraktı. Tony bir dikişte bardağın yarısını mideye indirdi.

“Etkileyici,” dedim.

Hector tekrar omzumu dürtükledi. “Biliyorum,” diyerek kaşlarını oynattı ve sırtımaya başladı.

Başımı sallayıp konuştuğumuz şeye odaklandım. Hector’a dönmek için taburemi çevirdim. “Sadece Tony’nin nişanlısı gibi davranmamı değil, bir de annesi *ve* tüm ailesini buna inandırmamı istiyorsun, öyle mi? Tek bir seferde?”

Hector’un kahverengi gözleri parladı. “*Sı*. Akıllı biri olduğunu biliyordum.”

“İmkânsız.”

“Hayır.” Tony omzuma vurdu. “Sen halledersin. Bundan eminim. Muhteşemsin, çok akıllısın ve aklı başında birisin. İtalyanlar bunu sever. Yemek yapabiliyor musun?”

“Fena sayılmam.”

Tony dudaklarını yaladı, kolunu tezgâhın üzerine koyarak kişisel alanımı işgal etti. “İtalyan yemeklerini sever misin?”

“Dalga mı geçiyorsun?”

Tony önce Hector’a baktı, sonra tekrar bana döndü. “Çabuk korkar...”

Sırtımı dikleştirerek göğsümü öne doğru ittim ve Tony’ye yaklaştım. “Çabuk korkan bir tipe benziyor muyum?”

“Cümlemi bitirmeme izin vermedin.” Tony bana biraz daha yaklaştı. İrkilmemeye çalıştıysam da istemsizce geri çekildim. Bu da beni kollarımdan tutarak sakinleştiren Hector’a yaslanmama neden oldu. “Güçlü kadınlardan korkar mısın?”

“Bak, birkaç ufak İtalyan karşısında kendimi koruyabilirim.”

Tony ve Hector birbirlerinin yansıması gibi görünmelerine neden olacak kadar kocaman gülümsediler. “Haklısın. O halde ayrıntılar üzerinde konuşmaya başlayabiliriz.”

“Ah, kahretsin! Bunun için bir kamyon şaraba ihtiyacımız olacak.” Hector içini çekti ve muhtemelen bir şişe şarap almak üzere odayı terk etti.

“Aman Tanrım! Bunu yapmış olamazsınız!” diye çığlık atarken şarabı neredeyse haliya dökecektim. Yine de masaya birkaç damla damladı. Yüzünü kucığıma koyan Hector, öyle çok gülüyordu ki nefesinin sıcaklığını dizlerimin üzerinde hissedebiliyordum.

Tony masanın üzerine dökülen şarabı sildi ve bana bir kadeh daha doldurdu.

“Yaptık. Çırlıçıplaktık. Sadece başımızdaki kasklarla tüm futbol sahasını koşarak geçtik. Her birimiz göğsümüzü farklı bir harfle boyamıştık ve son gol atıldıktan sonra hep birlikte sahaya fırladık. Tüm takım. Göğsümüzde E-Z-İ-K-L-E-R... B-U-N-U... A-L-I-N harfleriyle rakip takım bizi görene kadar ortalar da dolandık ve sonra deli gibi koşturmayı başladık.”

Hector’un sırtına vurdum. “Sen de mi?”

Hector başını salladı ve hikâyeye devam etti. “Bu olaydan kısa bir süre sonra Anthony ve ben ayrılmaz bir çift olduk. Eh, gizlice.”

“Peki, sizin bir çift olduğunuzu kimler biliyor?” Tüm akşam boyunca cevabını öğrenmek istediğim soruyu sordum.

“Çok bilen yok,” dedi Hector imalı bir tavırla.

“*Papi*, lütfen,” diye yalvardı Tony.

Hector içini çekti, sonra bana sıkıca sarıldı. Kendimizi geriye doğru bırakıp koltuğa omuz omuza yayıldık. Bu hoş bir histi. Bir erkek kardeşim olsa onunla birlikteyken de hissedeceğim gibiydi. “Görüyorsun ya, benim Anthony’im cinsel tercihleri konusundaki gerçeği itiraf ederse basın, ailesi ya da işyerinde çıkabilecek sorunlarla uğraşmak istemiyor.”

“Bu berbat.” Sesimin ne kadar güçlü çıktığını duymak beni şaşırttı.

“Bana mı söylüyorsun?!” Hector kadehini benimkine vurdu.

Tony kadehini masanın üzerine bıraktı. “Bak, genç bir bok-sör olup da sonradan bir işadamına dönüşmek yeterince zordu. Bir de buna eşcinsel olmayı ekle... Bu bir felaket olur. Federasyon bir daha boks yapmama izin vermeyebilir.”

Bir anda sinirlerim tepeme çıktı. “Bunu yapamazlar, değil mi? Bu resmen hakaret, aşağılama ya da böyle bir şey!” Alkol yüzünden karışan aklım bunun neden berbat bir şey olduğuna dair bahaneleri sıralamakta güçlük çekse de zihnimin kontrolünü tekrar elime alır almaz olağanüstü bir cevap bulacaktım.

“Ne yazık ki başka bahaneler bulacaklardır, ama eşcinsel olmam, nedenlerin arasında ilk sırayı alacaktır. Sonra bir de iş mevzusu var. Ben bir *aile* restoranına sahip İtalyan bir adamım. Fasanoların yüzü her zaman babam, annem, ben ve dört kız kardeşim olmuştur.”

Çenemi kapalı tutabilmem mümkün olmadı. “Dört kız kardeşin var! Vay anasını. Bizim bir çift olmadığımızı kesinlikle anlayacaklar!” Ben başımı sallarken Hector da başıyla onayladı. “Kadınlar şüpheli şeylerin kokusunu hemen alır. İkiniz konusundaki gerçeği bilmediklerinden emin misin?”

Tony ayağa kalkıp volta atmaya başladı. “Bilmiyorlar. Onlara aksini düşündürecek hiçbir şey yapmadım. Bilmediğin bir diğer şey ve burada olmanın en büyük nedeni de Mia, aile ismim.”

“Fasano,” diye kükredim. Kendimi öğretmenin sorduğu sorunun cevabını bilen, ama kendisine söz verilmeden bağırان bir çocuk gibi hissettim.

Tony kanepenin koluna oturdu. “Evet. Tüm kız kardeşlerimin yönetimde bir şekilde yer alıyor olmasına rağmen babamın şirketinin tek vârisi benim. Kararların çoğunu birlikte alıyoruz.” Kafasını salladı, sonra başını ellerinin arasına aldı. “Bundan çok daha fazlası var. Görüyorsun ya, geriye kalan tek erkek Fasano benim. Eğer bir çocuğum olmazsa, soyadımız benimle birlikte ölüp gidecek. Ve ben bir eşcinsel olduğum için...” Tony’nin sesi gitgide kısıldı. Tüm dünyanın yükünü üzerinde taşıyormuş gibi görünüyordu.

“Çocuk istiyor musunuz?” diye sordum pat diye. Belli ki çok miktarda alkol tüketmek beni bu hale getiriyordu.

Tony parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. Bakışları Hector’a kaydı. “Eee, şey, bu konuyu hiç konuşmadık.”

Hector birden ayağa kalkıp Tony’nin yanına giderek yanaklarını kavradı. “Bebeğim, çocuk sahibi olmak istiyor musun?”

Oradan gitmeliydim. Oradan aceleyle sıvışmalıyım, fakat böyle bir şey doğamda yoktu. Hayır, ben bir fare gibi sessiz olan ve yakalanmadan bir işin altından kalkan bir tiptim.

Tony gözlerinde aşk ve hüznle Hector'a baktı. "Her zaman istedim." Boğuk sesi duygu yüklüydü.

"Bir yolunu bulabiliriz, evlat edinebiliriz ya da bilirsin işte, taşıyıcı anne bulabiliriz."

Kendi kendime gülümsedim. Sonra boğazımı yakmasına izin vererek şarabımın geri kalanını tek bir yudumda bitirdim. Ayağa kalkıp bacaklarımın üzerinde dengede durabilmek için ellerimi öne doğru uzattım.

"Mesajı aldım. Buradaki işim bitti." Öne doğru eğilip selam verdim. İki adam bunu fark etmedi bile, birbirlerinde kaybolmuşlardı. Alınları birbirine değerken sadece kendilerinin duyabileceği şekilde bir şeyler fısıldaşıyorlardı. Çok güzeldi. Çok özeldi ve buna şahit olabildiğim için çok mutluydum.

Hiç arkama bakmadan hızla odama gittim ve tamamen giyinik bir halde yüzüstü yatağa yığılarak kendimden geçtim.

Dördüncü Bölüm

Tony büyük ahşap kapıyı metal kulpundan tutarak açtı ve restorana girmemiz için Hector’la bana yol verdi. Bir cuma akşamı, saat altıydı ve Fasano’s vızır vızır işliyordu. Beyaz gömlekli, siyah pantolonlu ve kravatlı garsonlar içkilerle nefis kokan İtalyan yemeklerini servis ederek etrafta koşturuyordu. Havadaki sosis kokusu burnuma dolunca resmen ağzım sulandı.

Garsonlardan biri şarap servisi yapmak için arkasını dönünce üzerindeki kıyafetleri daha iyi görebilme imkânım oldu. Taktiklerini kravatlara bir bakış atıp sessizce gülmeye başladım. Makarna. Kravatların üzerinde makarna baskısı vardı.

“Komik bir şey mi var?” Tony beni restoranın arka taraflarına doğru yönlendirirken Hector kulağıma fısıldadı.

“Kravatları gördün mü?”

Hector güldü, sonra da sırtmaya başladı. “Aslında onlar benim fikrimdi.”

“Gerçekten mi?”

Hector başıyla onaylayıp göz kırptı. Tony’nin eli dirseğimden sırtıma doğru kaydı ve kalçamı kavradı. Kulağıma fısıldarken

nefesi simsıcaktı. “Tamam, herkes çoktan gelmiş. Sadece beni takip et ve sana çok fazla dokunursam şaşıрма.”

Omurgamdan aşağıya doğru yayılan bir ürperti belimin altındaki küçük noktaya yerleşti. Tony inanılmaz yakışıklıydı. Dahası nefes kesecek kadar güzeldi... ve kapılmıştı. Hector tarafından. Ki onu çok seviyordum. Derin bir nefes aldım. Restoranın arka tarafında asılı duran kırmızı bir perdenin önünde durduk.

“Burası bizim özel odamız. Burada sadece bizim aile yemek yer. Annemin kendi evindeki yemek odasıyla eşdeğer. Kalabalık olduğumuz için aile yemeklerimizi restorana taşıdık. Bu odayı sadece Fasanolar için inşa ettim.”

Tony perdeyi çekince kahkaha atan, yemek yiyen ve içki içen insanlarla dolu kocaman bir oda gözler önüne serildi. “Vay canına.” Soluğum kesildi. İçeride tam bir kargaşa hâkimdi. Masadaki herkes birbirine bağıyor, sanki sinek kovalıyormuşçasına elleriyle kollarını sallıyor ve konuşurken birbirlerini itekliyorlardı. Çılgınlık. Katıksız, mutlak bir çılgınlık. Gördüğüm şeyi ancak bu şekilde tarif edebilirdim.

İçeriye girdiğimizde bizi bir kişi fark etti ve sonra diğeri ve böylece devam etti. Odadaki herkes tamamıyla sessizleşti. Esmer teni, siyah saçları ve tanıdık mavi gözleri olan minyon bir kadın ayağa kalktı. Kendinden çok emin bir havası vardı. Sırtı dimdikti ve gözleri tamamen bana odaklıydı.

Minyon kadın yanımıza geldi. Önce öne doğru eğilerek elini, annesini dudağından öpen oğluna uzattı. Dudakların kısıcık bir an için birbirine değmesinden başka bir şey değildi, yine de yetişkin bir adamın annesini dudağından öptüğünü gördüğümü söyleyemezdim. Ben babamı o şekilde keşinlikle öpmüyordum.

Ya da herhangi bir şekilde... Çoğu zaman garip bir kucaklamayla durumu geçiştiriyorduk.

“Anne,” diye selamladı Tony ve sonra doğrularak beni işaret etti. “Bu Mia, nişanlım. Mia, bu annem Mona Fasano.”

Gülümseyerek, “Sizinle tanışmak çok güzel, Bayan Fasano,” dedim.

Karşılığında kadının dudakları bile seğirmedi. Tony’nin annesi yanıma yaklaşıp bariz bir şekilde vücudumu inceledi. “Sen çok güzel bir kadınsın,” dedi sonunda.

Tony’ye biraz daha sokuldum. “Teşekkür ederim.” Artık benimle özdeşleşmiş olan geniş gülümsememle karşılık verdim.

Kadının iltifatları bununla bitmedi. Başını yana doğru eğip dudaklarını büzdü. “Ve yuvarlak hatlısın. Fasano erkekleri kadınlarının yuvarlak hatlı olmasını sever.” Ellerini geniş kalçalarına yerleştirdi. Eğer daha zayıf bir kadın olsaydı söyledikleri yüzünden alınabilirdim.

“Yemek yemeyi severim, İtalyan yemekleri favorimdir,” diye yalan söyledim. Annesinden iyi bir puan almaya çalışmak kimsenin canını yakmazdı.

“Kalçaların güzel ve geniş, bana torun verebilmen için çok uygun.”

“Ah... hı...” Şimdi bu da nereden çıkmıştı?

“Anne,” diyerek Tony araya girmeye çalıştı. Ama işe yaramadı. Eğer kadının söyleyecek bir şeyi varsa bunu söylüyor ve herkes de onu dinliyordu.

“Evet, bana çok güzel torunlar vereceksin. Fasano ismini gelecek nesillere taşımamız gerek.” Mona’nın gözleri benimkileri resmen delip geçti. “Çocuk istiyorsun, değil mi?”

Tony tekrar kurtarma işine girişti. “Anne, yeter. Açlıktan ölüyorum ve Mia’yı ailenin geri kalanıyla tanıştırmak istiyorum.”

“Tamam, tamam.” Mona ellerini çırpıttı ve sonra beni kollarımdan tutup kendine çekti. Bana sıkıca sarılırken kulağıma her kadının yüreğini eritecek şeyler fısıldadı. Sesi boğuk ve duygu yüklüydü. “Senin gelmeni diledim. Anthony’im ruh eşini bulsun diye *her gece* dua ettim. Burada olduğun için çok mutluyum.” Mona geri çekilip yanaklarımı ellerinin arasına aldı ve dudaklarıma kocaman, ıslak bir öpücük kondurdu. Bir kızı öpmek genellikle çok da önemli bir şey değildi. Bazen Gin ya da Maddy beni öpüyordu, ama yeni tanıştığım bir kadının beni öpmesi? Daha sonra ruhunu paramparça edeceğim bir kadının beni öpmesi? Hiç hoş değildi.

Hector etrafımızdan dolanıp odanın ön tarafındaki üç boş sandalyeden birine yerleşmeden önce birkaç insanla kucaklaştı.

“Hadi, gel tatlım,” dedi Tony beni odanın diğer tarafına doğru yönlendirirken. Tatlım. Wes de bana böyle seslenirdi. Şu anda içinde bulunduğumuz sahneyi muhtemelen yuhalardı. Hatta bunu bir gün romantik komedi olarak filme bile çekebilirdi. Çekici boksör bir işadamı, eşcinsel olduğu ve ailesine henüz açılmadığı için bir eskort kiraliyor.

Ben Hector’un yanındaki sandalyeye oturdum. Bunu Tony’nin özellikle ayarladığından emindim, ama Tony *gerçek* ruh eşinin yanına oturmadağı için Hector’un gözlerinde beliren hayal kırıklığını görebiliyordum. Bu çok acıklıydı. Birbirine deli gibi âşık olan iki adam toplum, aile, iş ve sorumluluklar yüzünden birlikte olmaları mümkün değilmiş gibi hissediyordu. Masanın altından Hector’un elini tuttum ve desteğimi göstermek

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://ranthey.org>

istercesine sıktım. Sadece dudaklarının kenarı yukarı kıvrılan Hector bana yan bir bakış attı. “Endişelenme. Ben buna çoktan alıştım, genç bayan.”

Önümüzdeki bir saat boyunca Tony’nin dört kız kardeşiyle tanıştırdım. En büyükleri Giavanna otuz dokuz yaşındaydı. Genlerinin çoğunu annesinden almış olmalıydı, çünkü kısa boyluydu ve gür siyah saçları vardı, ancak gözleri kavrulmuş kahve çekirdekleri kadar koyu renkti. Öyle ki gözbebeklerinin siyahı neredeyse görünmüyordu. Ama bu güzelliğinden hiçbir şeyi eksiltmiyordu. Gözleriyle ağzının kenarında birkaç kırışığı olmasına rağmen bu durum ne kadar çekici bir kadın olduğu gerçeğini değiştirmiyordu. Tıpkı tüm Fasano kadınları gibi... Giavanna’nın dört çocuğuyla ilgili anlattıklarını pek de takip edemedim. Farklı yaşlardaydılar ve kafaları kesilmiş tavuklar gibi etrafta koşturuyorlardı. Tek bildiğim iki kız ve iki erkek olduklarıydı.

Sırada Isabella vardı. Ablasından biraz daha uzundu. Otuz yedi yaşındaydı. Aynı siyah saçlara ve kahverengi gözlere sahipti. Ancak ağzı, tıpkı Tony’ninki gibi mükemmel bir yay şeklindeydi. Beni okul yaşlarındaki iki küçük oğluyla tanıştırdı. Yaşlarının kaç olduğunu tam olarak kestiremedim. Geçmişte küçük çocuklarla pek fazla vakit geçirmemiştım.

Otuz üç yaşındaki Sophia üçüncü sıradaydı ve ablalarından biraz daha uzundu. Yaşları küçüldükçe boyları uzuyormuş gibi görünüyordu. Bu konuda daha sonra Hector’la şakalaşmıştım. Sophia’nın diğerlerine göre daha zarif bir tarzı vardı. Kalem etek ve ipek bir gömlek giymişti. Siyah saçlarını ensesinde sımsıkı bir topuz yapmıştı. Kalkık burnunun üzerinde kemik çerçeveli bir

gözlük duruyordu. Onun gözleri de diğerleri gibi koyu renkli olsa da ten rengi ailenin geri kalanına göre çok daha açıktı. Bu da Bay Fasano'nun ten rengini merak etmeme neden oldu. Belki de soluk benizli bir İtalyan'dı.

"Buraya işten çıkıp mı geldin?" diye sordum.

Sophia bir kadeh şarap aldı. "Evet, ofiste uzun bir gün geçirdik. Fasano's Şirketi'nin finans direktörüüyüm."

"Para kız." Şarap kadehlerimizi tokuşturduk.

"İşte, o benim. Birisi bu holiganları hizada tutmak zorunda. Eğer ben ve ekibim olmasaydık, parayı saçma şeyler için oraya buraya harcarlardı. Tony ve ben Fasano isminin ne anlama geldiğini ailedeki diğer herkese hatırlatmaya çalışıyoruz. Herkesin yemek yiyebileceği geleneksel bir mutfak."

Başımı sallayıp etrafıma baktım. Herkes çok mutlu görünüyordu. Her yüzde gerçek bir gülümseme vardı. Aile bir aradayken herkes son derece rahat ve huzurlu görünüyordu. Annem bizi terk edip gittiğinden beri kendi ailemde böyle bir şey yaşamamıştım. Babam elinden geleni yapmıştı ama kızlarını yetiştirmek için gereken incelikten yoksundu.

"Peki, hepiniz şirkette beraber mi çalışıyorsunuz?"

"Evet, farklı şekillerde. Hiçbir iş küçük değildir. Örneğin çocuklarımız doğum günü duyurularını, kuponları ya da bunun gibi şeyleri göndermek üzere zarfa koyuyor. Tüm kardeşlerin bir görevi var. Giavanna binanın içindeki günlük bakım merkezi ve okul sonrası programıyla ilgileniyor. Ben finans kısmındayım, Isabella insan kaynaklarında ve Angelina da pazarlamada. Annemin bile kendi ofisi var ama zamanının çoğunu yeni tarifler üreterek ve mönülerini planlayarak mutfakta geçiriyor. Tony'ye

bildiğin gibi şirketi yönetiyor. Hatta Hector bile bizim avukatımız olarak çalışıyor. O kadar uzun zamandır bizimle birlikte ki sanki erkek kardeşimiz gibi oldu.”

“Buna eminim. Hector gerçekten harika biri.” Tam ikisinin arasındaki ilişkiyle ilgili ağzını aramak üzereydim ki omzuma dokunan bir el beni durdurdu. Arkamı döndüm ve şimdiye dek görmüş olduğum en çarpıcı kadının gülen yüzüyle karşılaştım. Gür saçları abanoz rengi dalgalar halinde poposuna kadar iniyordu. Gözleri Tony’nin buz mavisi gözleriyle aynı tondaydı. Yay şeklindeki dudakları pembeye boyanmıştı. Turuncu, kırmızı ve sarıdan oluşan, adeta bir girdap gibi vücudunu saran bir elbise giyyordu.

“Seninle tanışmak için sabırsızlanıyordum, Mia!” Kadın aşağıya eğilip beni sıkıca kucakladı. “Ben Angelina ya da kısaca Angie. Arkamda duran aygırsa kocam Rocko.” Rocko İtalyan erkeklerine tipik bir örnekti. Tam olarak genç bir Sylvester Stallone gibi görünüyordu. Dürüst olmak gerekirse, bu benzerlik fazlasıyla garipti. Ve bir de o isim, Rocky’ye o kadar benziyordu ki... Çok acayip. Başımı sallayıp elimi uzattım.

Daha net görebilmek için birkaç kez gözlerimi açıp kapadım. Hayır, hâlâ çok benziyordu. “Şeye öyle çok benziyorsun ki...”

“Sylvester Stallone?” Rocko komik bir şekilde kaşlarını oynatıp elimi tuttu ve beni kendine çekerek nefesimi kesecek kadar sıkı bir şekilde sarıldı.

Bir çift el beni Rocko’nun kollarından kurtardı. “Kadınıma karşı nazik ol kardeşim,” diye karşılık verdi Tony korumacı bir tavırla. Bu konuşmayı seyreden Hector’un gerildiğini hissedebiliyordum.

“Ona bu kadar benzemen çok şaşırtıcı. Tıpatıp aynısısın!”
Bir türlü etkisinden çıkamıyordum.

Rocko başını kaldırıp kakhaha attı. “Bu tepkiyi her zaman alıyorum. Ayrıca senin erkeğinle boks yapıyorum. Angie’yle de bu sayede tanıştım. Tony’yi ben eğitmiştim. Artık acemi boksörleri eğitmek için spor salonunda daha çok vakit geçiriyoruz. Eh,” derken Tony’nin koluna vurdu, “buradaki Bay İşadamı değil de ben spor salonunda daha çok vakit geçiriyorum. Gerçi bir şikâyetim yok. Tony aileyi tok tutuyor.”

“Evet, evet. Her neyse Rocky Balboa. Yerine geç, olur mu?”
Ailesiyle şakalaşırken Tony’nin İtalyan aksanı daha çok belli oluyordu.

Angelina elimi tuttu. “Bu hafta bir ara buluşalım. Yarın olur mu? Alışverişe çıkarız. Önümüzdeki hafta gerçekleşecek olan Fasano’s Dondurulmuş Gıda’nın açılışı için yeni bir elbise almamız gerek. Açılıştan bir gün önce gıda sanayinin önde gelen isimlerinin yer alacağı büyük bir parti veriyoruz. Bu bizim şimdiye kadarki en büyük başarımız!”

“Tony ofise gitmek zorunda, ama ben Mia’yı alışverişe götürmeyi planlamıştım. Yarın sen de bizimle birlikte gelebilirsin. Buradayken yeni elbiselere ihtiyacı var. İkinci bir görüş almak harika olur,” dedi Hector.

“Hector’la alışveriş yapmak muhteşemdir.” Angelina’nın sesi heyecanla yükseldi. Tony’dan sadece birkaç yaş büyüktü ve kadınların en uzunuydu. İkimiz aynı boydaydık. Ayrıca etrafta başka bir çocuk da görmemişim. Görünüşe göre, boksör ve güzellik henüz çocuk yapmamıştı. Tanrım, yaptıkları zaman o çocuklar gerçekten çok güzel olacaktı.

Sonra ne hakkında konuştuklarını fark ettim. Alışveriş. Öğrenç. “Bu, ah... harika, sanırım. Teşekkürler.”

Tony’nin başka bir aile üyesiyle konuşmak için boşalttığı koltuğa Angelina oturdu. “Sanıyor musun? Bak, Mia, sana açıklamama izin ver. Hector eşcinsel. Alışveriş yapılacak en iyi yerleri, senin vücut tipine yakışacak en uygun kıyafetleri çok iyi bilir...”

Hector hemen araya girdi. “Bu doğru. Onu dinlemelisin. Yirmili yaşlarının başından beri Angie’yi ben giydiriyorum.”

“Ayrıca Hector’un kıyafetler konusunda harika bir zevki vardır. Endişelenmen gereken hiçbir şey yok. Ve seninki gibi bir vücutla ne giysen muhteşem görünürsün.”

Sözcüklerimi herhangi bir filtreden geçirmeden, “Diyor tanıdığım en güzel piliç,” dedim alaycı bir tavırla.

Ses tonum karşısında bana çıkışmak yerine, Angelina’nın gözleri ışıldadı ve yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. “Tanıdığın en güzel kız olduğumu mu düşünüyorsun?” Omuzlarımı silktim ve şarabımdan bir yudum aldım. “Bu şimdiye kadar duyduğum en güzel şey. Kesinlikle çok iyi arkadaş olacağız,” diyerek beni tekrar kollarına aldı. Tanrım, bu insanlar dokunmayı çok seviyordu. Bu kalabalıkta kişisel alanı işgal etmekle ilgili sorun yaşayan kimse yoktu. Bu akşam öyle ya da böyle her birinin bana sarıldığından, beni dürttüğünden ve öptüğünden emindim. Bu bir ayın geri kalan günlerinde bu davranışlara kesinlikle alışmam gerekiyordu.

Büyük kâselerle tabaklarda servis edilen en lezzetli İtalyan yemeklerini yiyerek kendimizden geçtik. Şarap su gibi akıyordu ve insanlar o kadar yüksek sesle konuşuyordu ki kulaklarım çınlamaya başlamıştı. Tıpkı rock konserlerinden sonra hissettiğim sabit çınlamaya benziyordu.

Ama genel olarak Fasanoları sevmiştim. Gürültücü, samimi, neşeliydiler ve göz kamaştırıyorlardı. Sanki seçmelere gelmiş bir oda dolusu İtalyan aktörle birlikte olmak gibiydi. Ben Los Angeles'tayken kıvrımlı hatlarım ve gür siyah saçlarım yüzünden ajansım beni etnik rollerin seçmelerine gönderirdi. İtalyanlara benzediğimi düşünüyorlardı, ancak ben sadece bir Heinz 57, yani her şeyin karışımı olduğumdan emindim.

Akşam yemeği Mona tarafından yapılmış olan tiramisular ve şimdiye dek içmiş olduğum en koyu kahveyle sona erdi.

İlerleyen saatlerde Tony ve Hector'la restorandan dışarıya çıkarken Tony beni kucakladı. Endişeli gözlerle omzunun üzerinden arkaya doğru baktıktan sonra dudakları benimkilerin üzerine kapandı. Yumuşak, sıcak ve nemlilerdi. Parmakları saçlarımın arasına girdi, Tony başımı eğip dilini dudaklarımın arasından içeri kaydırды. Tony tarafından bu şekilde öpülmeyi hiç beklemiyordum. Bir eşcinsel tarafından. Partneri olan bir eşcinsel tarafından. Bir şeyler doğru değildi. Yine de karşılık vermeden duramıyordum. Muhteşem öpüşüyordu. Dili benimkine değdi ve sonra harika bir ritimle dans etti. Kollarımı kaldırarak geniş omuzlarına sarılıp boynuna asıldım. Bedenimi bütünüyle onunkine yasladım ve Tony de kalçamı kavrayarak beni kendine bastırды. İşte, onu o zaman hissettim. Eh, tam olarak o değildi. Onun eksikliğiydi. Tony sertleşmemişti. Aşağı taraflarda kesinlikle hiçbir şey olmuyordu. Dudaklarımız sesli bir şekilde birbirinden ayrılırken başımı geriye çektim.

Gözlerim Tony'ye kaydı, ama o bana bakmıyordu, yan tarafa doğru bakıyordu. Başımı çevirdim ve annesi Mona'yı gördüm. Ellerini birbirine kavuşturmuştu ve yüzünde de saf bir mutluluk vardı.

Bu kadının oğlu için umutlanmasına şahit olurken kalbim suçlulukla doldu. Tek oğlu için. Eşcinsel oğlu için. Ama o bunu bilmiyordu. O anda birinin boğazını temizlediğini duydum. Gözlerim Mona'nın yüz ifadesinin tam aksini gösteren Hector'a kaydı. Yüzünde acı, hü-zün ve belki biraz da öfke vardı. Kalbimin etrafındaki yılan beni öyle bir sıkımaya başladı ki neredeyse nefes alamıyordum. Mona topukla-rının üzerinde dönüp yeniden restorandan içeriye girdi.

"Hector..." diye fısıldadım. Ama o başını sallayıp arabanın kapısını açtı.

"İçeriye gir, Mia. Tony'yle konuşmam gerek."

"*Papi*, bunun sadece göstermelik bir şey olduğunu biliyor-sun. Hiçbir anlamı yoktu," diyerek yemin etti Tony yumrukla-rını sıkarak.

Bunu duymak beni incitmemeliydi ama incinmiştim, çünkü bir şeyler hissetmiştim. Kadının arzulayan bir adam gibi beni tutup o şekilde öpmesi karşısında bazı kadınsı yerlerimde keskin bir sancı duymuştum. Öte yandan beni öperken Tony'nin gerçek-ten de tahrik olmadığını hissetmiştim. Bu gerçek değildi. Şeh-vani hislerimi kontrol etmek zorundaydım. Bu adam cinselliğin en somut örneği olabilirdi ya da insanlığın bilinen en olağanüstü bedenine sahip olabilirdi, ancak Hector Takımı için oynuyordu.

Arabanın yanına gittim. Hector bana bakmadı bile. Pişman-lık duyuyordum. Arabaya binmeden önce Hector'un omzu-na dokunup kulağına doğru yaklaştım. "Hiçbir anlamı yoktu. Mona bizi izliyordu. Tony tahrik bile olmadı. Bunu ona ancak sen yapabilirsin. İnan bana, bir adam beni istediğinde bunu an-larım. O adam sadece bir kişiyi istiyor. Seni." Rahatlaması için söyleyebileceğim en büyük şey buydu.

Ben arabaya otururken Hector başını içeriye uzattı. “Bana söylediğin için teşekkürler.”

“Her zaman. Neden siz çocuklar eve taksiyle dönmüyorsunuz? Bir bara gidin ve ben buradayken işlerin nasıl ilerleyeceğini konuşun. Benim burada olmamla ilgili düşünceleriniz ilişkinizi nasıl etkileyecek bilmiyorum, fakat biraz yalnız kalmaya ihtiyacınız olduğu çok açık.” Hector başını salladı ve ayağını sürttüğü beton zemine baktı. “Evin anahtarı bende var. Sizinle sabah görüşürüz. Değil mi?”

“Mia, teşekkürler,” dedi Tony. Caddeye doğru kolunu sallayıp bir taksi durdurdu. “Hector, lütfen benimle gel.” Tony’nin ses tonu yumuşak, ama aynı zamanda talepkârdı.

Taksiye binip uzaklaşmalarını seyrettim. Limuzin beni çatı katındaki daireye geri götürdü ve daha odamdan içeriye yeni girmiştim ki telefonumdan mesaj sesi geldi.

Kimden: Wes Channing

Kime: Mia Saunders

Konuşabilir misin?

Beşinci Bölüm

Cep telefonumun ekranına baktım. Bunu oynamanın iki yolu vardı. Bir, duygusal anlamda tükeninceye kadar görmezden gelmek. İki, onu aramak ve Wes'in sesinin Hector ve Tony arasındaki berbat duruma şahit olduktan sonra kalbimin etrafını saran yılanı ortadan kaldırmasına izin vermek. Umarım ikisi sorunlarını çözebilirdi. En son isteyeceğim şey birbirini seven iki insanın arasına girmekti. Özgürce kendileri olamamaları hiç adil değildi. Ya da en azından Tony bu şekilde görüyordu. Belki de Tony'yle çalışırken eşcinsel olduğunu dürüstçe itiraf etmesinin iyi bir şey olabileceğini anlamasını sağlayabilirdim. Hector'la birlikte olmasının, istedikleri gibi bir aile kurmalarının mutluluğa giden tek yol olduğunu görmesini sağlayabilirdim. Tony'nin yaptığı şey sonunda Hector'u öyle fena yakacaktı ki Hector çekip gidecekti. Bunu biliyordum. Çünkü çekip gitme konusunda mükemmeldim.

Kararımı verdim ve telefonumdaki birkaç tuşa bastım. Tek bir çalışan sonra yanıt geldi. "Selam tatlım, orada saat çok mu geç oldu? Artık her neredeysen?" Wes'in sesi derinden geliyordu

ve bana karanlıkta fısıldanan sözleri, nefes nefese inlemeleri ve dizginlenemez tutkularla dolu geceleri hatırlatıyordu. Alec’le harika zaman geçirmiştım, ama Wes beni cezbediyordu. Onunla ilgili her şey derin, unutulmaz ve ateşli seksi çağırıyordu. Bu akşam yaşadığım şeylerden sonra kendimi onun içinde kaybetmeyi çok istiyordum.

“Hayır, çok geç olmadı. Chicago’dayım.”

“Hımm, rüzgârlı şehir. Adam ne iş yapıyor?”

Arkadaşlığımızın diğer müşterilerimi rahat rahat konuşabileceğimiz bir noktada olduğunu sanmıyordum. Ancak Tony’yle yatmak gibi bir planım olmadığı için paylaşmak kimsenin canını yakmazdı. “Restoran sahibi.”

“Ah, ev yapımı yemekleri ne kadar çok sevdiğini biliyorum.” Bir anda aklıma üzerinde hiçbir şey olmayan Wes’in bana kahvaltı hazırladığı görüntüler geldi. Uzun, kaslı ve bronz bedeni California güneşi yüzünden öyle yanmıştı ki yalanıp yutulacak kadar enfes görünüyordu. Ve öyleydi. Wes’in her zaman kendine has bir sörf ve kum kokusu vardı. Nefis.

Bir süre hiçbir şey söylemediğimi fark ettim. “Ah, evet. Eh, yemek yemeyi ne kadar çok sevdiğimi bilirsin.”

“Biliyorum. Senin için yemek yapıyor mu?”

“Henüz değil, ama yakında yapacağını umuyorum.”

Hattın ucundan uzun bir iç çekiş sesi geldi ve ikimiz de herhangi bir şey söylemeden bir süre sessiz kaldık. “Onunla da benimle birlikte olduğun gibi birlikte misin?” diye sordu Wes ve bunu sormak zorunda hissetmesi canımı yaksa da ona hiçbir şey borçlu değildim.

“Bunun bir önemi var mı?” diye fısıldadım usulca ve telefonumu kulağımla başım arasına sıkıştırarak yatağa uzandım.

“Benim için var.”

“Hayır ve asla da olmayacağım.”

“Neden? Eğer seni tanıyorsam ki tanıdığımı düşünüyorum, son derece sağlıklı bir libidon var.” Bu kez Wes’in sesinden keyif aldığını hissedebiliyordum.

Wes’in beni tanımak için bir ayı olmuştu. Duvarlarımı yıkmış, kalbime bir delik açmıştı. Sonsuza dek sahip olacağı bir kısıma. Ama bunu ona söyleyecek değildim.

“Çünkü partneri Hector’un erkek arkadaşına saldırmamdan pek de hoşlanacağını sanmıyorum.”

Hattın ucundan yüksek sesli bir kahkaha geldi. Tanrım, o sesi nasıl da özlemiştim. Savaş yüzünden parçalanmış milletleri toparlama gücüne sahip olan kahkahalardan biriydi. “Peki, neden eşcinsel bir erkek tarihteki en seksi eskortu kiralamış?”

“Kıçımı öp,” diye bağırdım. Wes tekrar güldü ve telefondan gelen ses direkt olarak kalbime işledi. “Oldukça berbat bir durum. Uzun süreli bir ilişkisi var, muhteşem bir adamla evliliğe benzer bir ilişkiden bahsediyorum. Ancak ailesi ve işi yüzünden harika işadamı ve sert boksör İtalyan erkeği kişiliğine bağlı kalmak zorunda olduğunu hissediyor.”

“Kahretsin. Sanki omuzlarında büyük bir yük varmış gibi görünüyor. Mahremiyetini korumak istemesini anlayabiliyorum. Exquisite Escorts’a gücü yetebilecek tipte bir adamsa çok parası vardır ve büyük olasılıkla basın da peşinden ayrılmıyordur.” Wes soluğunu bıraktı. “Cidden Mia, çok para iyi hoş da mahremiyetle sessiz bir hayat yaşayabilme fırsatının yerini tutmuyor.”

Wes’in gece gündüz güvenlik kameralarıyla izlenen içinde yaşadığı mahalleyi düşündüm, yürümekten nefret ettiği kırmızı

halıları ve önemli etkinliklerde sırf huzurla dolaşabilmek için kendisine eşlik edecek bir eskort tutma ihtiyacı hissetmesini düşündüm. Evet, Wes, Tony'nin neler yaşadığını çok iyi biliyordu, ancak onun için cinsel eğilimleri bir sorun teşkil etmiyordu.

"Ailesiyle ilgili bazı sorunları da var. Ailenin tek erkek vârisi o ve eğer bir çocuğu olmazsa soyadları da onunla birlikte ölüp gidecek."

"Yüce İsa. Üzerindeki baskıya bakın." Wes beni göremeyecek olmasına rağmen başımı salladım.

"Her neyse, müşterim hakkında konuştuğumuz yeter. Senden ne haber? Film nasıl gidiyor?"

"Gerçekten harika. Gina rolünde inanılmaz," dedi Wes tutkulu bir sesle. O an kıskançlığım tavan yaptı. "Karakteri çok iyi anlıyor. Karakterle ilgili farklı bir yol çizdiğim için çok memnunum."

Dudağımı ısırdım ve *o kadını* benim yerime koymasıyla ilgili bir anda ağzıma gelen sert cevabı söylemekten vazgeçtim. Çünkü yaptığı şey, bir karakterine benim adımı vermesi onurlu bir davranıştı. Hatta tatlıydı. Bu bir hediye idi ve bunu aynen böyle hatırlamam gerekiyordu. Ayrıca Wes üzerinde hiçbir hak iddia edemezdim. "Yani sen ve Gina iyi anlaşıyorsunuz, öyle mi?" Gözlerimi devirip ses tonumu yumuşak tutmaya çalıştım.

"Evet, harika biri. Ancak senaryodaki adaşı kadar güzel değil."

"Öyle mi?"

"Öyle."

"Ama onunla oynarken keyif alıyorsun... Yani onu yönlendirmekten."

"Seni *yönlendirmekten* aldığım kadar değil."

“Ah, öyle mi? Peki, bana ne yapmamı söyledin?” O andan itibaren sohbet farklı bir yola girdi. Daha önce hiç denemediğim ama keşfetmeye istekli olduğum bir yola.

“Peki, ilk önce ellerimi dizlerinin üzerine koyardım ve seni onları açman için *yönlendirirdim*. Bunu yapışımızı hatırlıyor musun, Mia? Parmaklarımın üzerinde ne kadar sıcak ve ıslak olduğunu hâlâ hissedebiliyorum.”

Serbest olan elimle dizime dokunarak üzerinde minik daireler çizdim. “Hatırlıyorum. Sonra?”

Hattın diğer ucundan Wes’in inlediğini duyabiliyordum. Telefonumu bir saniyelğine yatağın üzerine bırakarak elbise mi tek bir hareketle çekip çıkardım ve odanın bir köşesine fırlattım.

Telefonu tekrar kulağıma yerleştirdiğimde Wes’i cümlesinin yarısında yakaladım. “... ellerim bacaklarından aşağıya doğru kayardı ve sana bakabilmem için bacaklarını açık tutardı. Ne kadar ıslak olduğunu görebilmek için. Sonra tek bir parmağımla o tatlı klitorisinin ucuna dokunurdum. Bu hoşuna gider miydi tatlım?”

Dudağımla ısırıp usulca inledim. “Tanrım, evet.”

“Şu anda üzerinde ne var?”

“Sen, eee, benimle bu şekilde konuşmaya başladığın an elbise mi çıkardım. Zümrüt yeşili iç çamaşırlarımla yatağımda uzanıyorum, evde yalnızım, etrafta kimse yok, sadece sen ve ben. Sen ne giyiyorsun?” Gözlerimi kapattım, sersemlemiştim ve başım dönüyordu. Bunu yapıyor olduğumuza hâlâ inanamıyordum, ama lanet olsun, inanılmaz tahrik ediciydi.

Wes inledi. “Sadece kareli pijama altı. Nasıl olduğunu biliyorsun.”

Wes'in pijama altları bilinen en yumuşak kumaştan yapılmıştı. Onunla birlikte olduğum süre boyunca seks sonrası ya da sabah ilk iş olarak o pijamayı yukarı çekmeye bayılıyordum. Hatta bir tanesini de çalmıştım. Ama bunu itiraf edecek değildim.

"Sertleştin mi, bebeğim?" Sevgi sözcüğü kullanmayı denedim. Dilimde harika bir his bırakmıştı. Eğer kilometrelerce uzakta olmasaydı, dilimin üzerindeki başka şeyler çok daha iyi hissettirebilirdi.

"Kahretsin. Senin için çok fena sertleştim, Mia. Uç kısmından sızdırıyorum."

"Başparmağını kullan ve etrafına yay. Penisini saran elimin nasıl hissettirdiğini hatırlıyor musun?"

"Kahretsin, evet, hatırlıyorum."

"Yap o zaman. Gözlerini kapatıp elini yavaşça yukarıya ve aşağıya doğru gezdir. Uzunluğunda dolaşan elin benimki olduğunu hayal et. Başparmağını kullanarak ıslaklığı her tarafa yay, özellikle de dilimle çevresinde dolaştığım yere. Eğer yanında olseydım, tüm uzunluğunu yalayarak ıslatırdım. Sonra da ucundaki hassas noktaya dilimle dokunurdum."

Wes'in inlediğini, nefesinin gitgide hızlandığını duyabiliyordum. "Sen beni ne yapmam için *yönlendirirdin*?"

"Külotunu çıkar," diye emretti Wes. Yeşil külotumu bacaklarımdan aşağıya indirdim ve ayağımla bir kenara savurdum. "Benim için soyundun mu tatlım?"

"Evet." Sanki Wes'in hayali üzerimde duruyormuş gibi ona sürtünmek için kalçamı yukarıya doğru kaldırdım.

"Şimdi orada olsam yapacak olduğum gibi vajinanı kavra. Sertçe, nasıl sevdiğimi biliyorsun."

Wes'in isteğini yerine getirirken başımı geriye doğru eğdim. "Sahiplenici," dedim nefes nefese. Yaşadığım haz öyle şiddetliydi ki tüm bedenimde bir şok etkisi yarattı.

"Bu doğru. O tatlı vajinanın sahibi benim. Rahatlama ihtiyacıyla kalçanla daireler çizerken iki parmağımı birden içine sokuyorum. Beni takip et, Mia."

Wes'in istediğini yaparak iki parmağımı kadınlığımın derinliklerine bastırdım. Rahmimden çağlayarak akan bir ısı dalgası karnımın üzerinden çıkıp sızlayan göğüslerime ulaştı. İkiz tepcikler sertleşmişti ve sutyenimin saten kumaşına sürtünüyordu. Nefis. Çok güzel.

"Şimdi, motorunun üzerindeyken o tatlı vajinanın kontrolünü nasıl elime geçirdiğimi hatırlıyor musun?" Wes'in kalın parmaklarının içimde hareket edişini, en hassas noktayı tutuşuyla beni kendi bedenine bastırışını hatırlarken dudaklarımın arasından anlamsız iniltiler çıktı. "Parmaklarını derinlere sapla, tatlım. Aynen benim yapacağım gibi."

Denedim ve başarısız oldum. "Ulaşamıyorum. Sana ihtiyacım var," diye soludum, fakat o kayıtsız mutluluğa ulaşabilmek için uğraşmaya devam ettim. Zihnimde Wes'in garajındaki o motorun üzerindeydik, pantolonumun içindeki eliyle her zaman yaptığı gibi beni sertçe beceriyordu.

"Yakın mısın tatlım?"

"Ohh, evet, seni istiyorum Wes. Seni içimde istiyorum..."

Wes'in solukları hızlanırken hattın ucundan bir dizi küfür duyuldu. Kendi kendimizi tatmin ederken, birbirimizi hatırlamanın tutkusunda kaybolmuşken benim soluklarım da onunkilere karıştı.

"Eğer yanında olsaydım parmaklarımı derinlerindeki o noktaya bastırırdım. Dilimi de bu karışıma ekler, o tatlı

klitorisinde daireler çizirdim. Dudaklarımla etrafını sarardım ve vajinan parmaklarımı sıkıca kavrayıncaya kadar emmeye devam ederdim.”

“Ah, Wes, geleceğim bebeğim. Öyle şiddetli geleceğim ki... Yanımda olmanı istiyorum...” Başımı geriye yatırdım, tüm duyularım, sinir hücrelerim ve gözeneklerim bacaklarımla arasındaki hazza odaklanmıştı.

“Yanımdayım tatlım. İçindekiler benim parmaklarım. Şimdi başparmağınla klitorisini okşa. Kahretsin, ben de geleceğim, şimdi, seninle birlikte. Seninle birlikteyken çok iyi Mia. Tanrım!” Wes kükredi. Söylediği şeyi yaptım, merkezimdaki ıslaklığı kullanarak başparmağımı klitorisimin etrafında gezdirdim.

İhtiyaç duyduğum şey buydu. Bedenim kasıldı ve ciğerlerimden bir haykırış koptu. Şiddetli bir haz dalgası tüm benliğimi sarstı. Telefonda kendi zirvesine ulaşan Wes’in bağırışını duyabiliyordum.

Birkaç dakika sonra ikimiz de yeryüzüne indik. Çıkan tek ses hızlı soluklarımızdı.

“Mia,” dedi Wes içten bir hayranlıkla. İsmim dilinde bir kutsama gibiydi, onu öpmek istedim, hayatımı onun üzerine kurmak istedim.

“Lanet olsun Wes, telefon seksi konusunda bir harikası,” dedim. Karşı taraftan Wes’in kahkahası geldi. “Biliyor musun, bunu daha önce hiç yapmamıştım,” diye itiraf ettim.

“Gerçekten mi?” Wes’in sesi şaşırılmış ya da daha çok şok olmuş gibiydi. Bu şekilde hissediyor olması beni üzdü.

İçimi çektim ve yatak örtüsünü açarak altına kıvrıldım. Çok uzun bir gün olmuştu ve böylesi bir orgazmdan sonra tek

istediğim şey bana o orgazmı yaşatan adama sokulmak ve kalbinin üzerinde uykuya dalmaktı. “Evet, gerçekten,” dedim esneyerek ve gözlerimi kapattım.

“Bu gösteriyi tekrarlamak için sabırsızlanıyorum.”

Başka bir esneme. “Ben de.”

“Seni özledim, Mia.”

Gülümsedim ve Wes’in ağzından çıkan her nefesi duyabilmek için telefonu kulağıma yaklaştırdım. Sanki yanımdaymış gibi beni güvende hissettiriyordu.

Onu tekrar göreceğim anın hayalini kurarak, “Seni daima özleyeceğim, Wes,” dedim uykulu bir sesle.

“Tatlı rüyalar...” Uykuya dalmadan önce duyduğum son şey bu oldu.

Ertesi sabah uyandığımda telefon hâlâ elimdeydi. Şarjı bitmişti. Sırtüstü yuvarlandım ve dün akşamı düşünerek tavana baktım. Akşam yemeğinden Wes’le telefon seksine kadar... Yaşanan her şey hız treniyle yapılan bir yolculuk gibiydi. En azından gecenin sonu tatmin ediciydi. Hector ve Tony’nin ne yaptığını, sorunlarını çözüp çözemediklerini merak ettim. O ikisi birbirine kesinlikle âşıktı. Sonsuza dek tarzında... Bir ay boyunca seks yaptığım ve muhtemelen bir daha asla görmeyeceğim seksi Fransız ressam tarzında değil... Gerçi Fransızımı özlüyordum. Alec için ve birlikte olduğumuz zaman boyunca hayatıma katmış oldukları için minnettardım. Onunla birlikte sadece güzel sanat eserleri yapmamıştık, Alec bana kendimle ilgili, aşkla ilgili ve hayatla ilgili çok şey öğretmişti. Alec’e sonsuza dek minnettar olacaktım.

Belki de yaşadığım o deneyimden öğrendiklerimi Hector ve Tony'ye yardım etmek için kullanabilirdim. Neticede aşk aşktı ve bir insan kime âşık olacağını ya da o aşkın ne kadar süreceğini belirleme şansına sahip değildi.

Banyo yaparken, giyinirken ve mutfğa giderken düşündüğüm şeyler bunlardı. Pişen yumurtalarla jambonun kokusunu şimdiden alabiliyordum. Tezgâhın önündeki tabureye otururken karnım guruldadı.

Renaldo bana baktı. "Mideniz beni gördüğü için çok mutlu sanırım, *sî?*"

"*Sî!* Bu sabah nasılsın, Renaldo?"

"Bir şeftali kadar mükemmel, Bayan Mia. Peki, ya siz nasılsınız? Gece çok iyi uyumuş gibi görünüyorsunuz." Renaldo'nun dudakları kıvrıldı ve jambonları çevirirken omzunun üzerinden göz kırptı.

"Gerçekten de öyle." Wes'le yaptığım telefon konuşmasını düşünerek sııttım. Lanet olsun, adam edepsizce konuşmayı çok iyi biliyordu. Öylesine tatmin olmuşum ki resmen telefon kulağımdayken bayılmışım. Bu sabah makyajımı yaparken yüzümün yan tarafındaki telefon izini hâlâ görebiliyordum. Telefonum şarj olur olmaz ona bir teşekkür mesajı göndermek zorunda kalacaktım. Sadece seksten değil, konuşmaktan da ne kadar keyif aldığımı söyleyecektim. Wes'le konuşmaktan büyük keyif alıyordum. Sanki uzun zamandır arkadaşmışız gibi ya da bir barışıp bir ayrılan talihsiz âşıkalarmışız gibi son derece normal geliyordu. Wes her şeyi kolaylaştırıyordu. Yıl sonuna kadar bu şekilde devam etmesini umuyordum ki bunu ancak zaman gösterecekti.

Renaldo dumanı tüten yumurtayı, jambonları ve meyveleri önüme bıraktı. Tony ve Hector odaya girdiğinde ağzım o nefis yiyeceklerle tıka basa doluydu. Tony'nin kolu Hector'un omzundaydı ve yüzünde son derece tatmin olmuş bir ifade vardı. Dudaklarımı büzerek başımı kaldırdım. “Görünüşe göre dün gece iyi vakit geçiren tek kişi ben değilmişim.” Hangi akla hizmet bunu söylemiştim, bilmiyordum. Bu iki adam nedense her şeyi itiraf etmeme neden oluyordu. Bu hiç de bana göre bir şey değildi.

Tony'nin kaşları yukarı kalkarken Hector yanıma bir tabure çekti. Dirseklerini tezgâhın üzerine koyarak başını ellerinin içine aldı. “Gerçekten mi? Sana tüm gecemi anlatacağım.” Ahlak-sızca sırıttı. “Ama sen de bana seninkinin neden *yuppi* tarzında olduğunu anlatmak zorundasın. Özellikle de biz seni restorandan direkt eve göndermişken.” Bunu biraz düşündüm, yumur-tamdan birkaç lokma daha alıp kahvemi yudumladım.

“Anlaştık.”

Böylece Hector'la Tony, Wes hakkındaki her şeyi bu şekilde öğrenmiş oldu.

Altıncı Bölüm

“**V**e sen de gittin mi? Bu çok duygusuzca bir hareketmiş kızım.” Hector öfkeyle burnunu çekti. Daha ben babamla ilgili durumu ve neden eskort olarak çalışmaya başladığımı açıklama fırsatını bulamadan çoktan Wes’in tarafını tutmuştu bile. Erkekler, yemin ediyorum... bazen sadece duymak istediklerini duyuyordu. Eşcinsel olup olmamaları önemli değildi, her koşulda kadınları anlamalarını sağlayacak genden yoksunlardı.

Başımı salladım. “Hector, anlamıyorsun. Gitmek zorundaydım. Kalmak gibi bir seçeneğim yoktu.”

“O halde çabucak açıklasan iyi olur, genç bayan. Eğer canım Tony beni öylece bırakıp gitseydi, resmen enkaza dönerdim.”

“Hayır, Wes ve ben, biz öyle değiliz.”

“Ah, öyle mi? Nasılsınız peki?”

“Biz arkadaşız.”

“Telefon seksi yapan arkadaşlar mı? Bir ay boyunca birbirlerini seven...” derken Hector’un sözünü kesmeye çalıştım, ama elini havaya kaldırarak beni durdurdu, “sonra da biri diğerine sonsuza kadar yanında kalması için yalvaran arkadaşlar mı?”

Ah! “Wes böyle bir şey söylemedi. Evet, benden kalmamı istedi. Evet, ben de reddettim, kalmayı her şeyden çok istememe rağmen... Ama yapamadım!”

“Neden?” diye sordu Hector. Ben herhangi bir cevap vermeden önce fayansların üzerindeki topuk tıkırtısı sohbetimizi böldü. Derin bir nefes alarak mümkün olduğunca sakinleşmeye çalıştım. Tony’nin kız kardeşine her şeyi açık etmek hiç de iyi olmazdı. Sonuçta o da bu görev sırasında kandırmak zorunda olduğum insanlardan biriydi.

“Selam millet! Bugün alışverişe gideceğimiz için çok heyecanlıyım!” Kız kardeşlerin en küçüğü ve Tony’den iki yaş büyük olan Angelina odaya girdi. Önce Hector’a, sonra da bana sarıldı. “Kardeşim işe gitti mi?”

“Evet, bir saat önce falan çıktı. İçecek ya da yiyecek bir şey ister misin?” diye sordu Hector.

“Hayır, mağazalara dalmaya hazırım! Mia, sen de heyecanlı mısın?”

İnledim ve masanın yanına giderek çantamı aldım. “Evet, tabii.”

“Hiç de heyecanlı görünmüyorsun,” diye mırıldandı Angelina.

Hector kıkır kıkır güldü ve Angelina’nın koluna girdi. “Mia alışverişten hoşlanmıyor.” Angelina’nın ağzı bir karış açık kaldı, neredeyse gözleri yuvalarından fırlayacaktı.

“Sen bir kız olduğuna emin misin?”

“Elbette eminim. Sadece kız gibi kız değilim. Bu şekilde gayet iyiyim.”

Hector hoşnutsuzlukla konuşmaya başladı. “Evet. Yanında getirdiği kıyafetler sadece kotlar, kolsuz bluzlar ve konser

tişörtleri. Resmen içler acısı. Pijamaları tüm kıyafetlerinden çok daha şık.”

Son derece haklıydı. “Çünkü o pijamalar Wes’in stilisti tarafından alınmıştı,” diye ağzımdan kaçırınca dudağımı ısırđım.

“Wes mi? Wes de kim?” Angelina’nın gözleri kısıldı. Odaanın ortasında durdu ve vereceğim cevabı bekledi.

“Ah, sadece bir arkadaş. Eşcinsel olan ev arkadaşım.” Yalanlar resmen bir kustumuk gibi ağzımdan püskürdü. Dilimin ucunda acı, berbat ve iğrenç bir tat bıraktı.

“Hı hı. Peki.” Angelina mükemmel saçlarını geriye savurdu. “Eh, hadi o zaman gidelim!” Bizi daireden çıkardı ve asansöre doğru yönlendirdi. Hector benden tarafa kınadığını belli eden bir bakış attı.

Bakışlarının altında ezilip büzüldüm ve Angelina’nın arkasından sessizce “özür dilerim” diyerek dudaklarımı kıpırdattım.

Hector ve Angelina beni Gucci mağazasındaki bir soyunma odasına kilitlediler. Elbiselerden etek ve kot pantolonlara kadar her şeyi denemem için beni zorluyorlardı. Üzerime giydiğim her bir kıyafetin ardından soyunma odasından çıkıp onlara modellik yapmak zorunda kaldım. O ikisi elbisenin etek boyundan bel kısmına kadar her şeyi en ince ayrıntısına kadar tartışırken aynalarla kaplı bir duvarın önündeki kaidenin üzerinde kalakaldım. Sanki kafesin içindeki bir hayvanmışım gibi beni dürtükleyip durdular. Hiç tartışmasız, almam gerektiğini söyledikleri kıyafetler üzerimde gerçekten de çok hoş durmuştu, ancak bütün süreç son derece aşağılayıcı hissettirmişti.

Tüm bu süre boyunca Angelina kardeşiyle olan ilişkim hakkında konuşmaya devam etmişti ki bu gitgide yıpratıcı olmaya başlamıştı.

“Tony’yle birlikte düğün için bir tarih belirlediniz mi?” diye sordu.

Hayır anlamında başımı salladım. “Henüz değil.”

Angelina üzerimdeki bluzu çekiştirdi. “Gerçekten mi? Yani çok uzun zamandır birliktesiniz, değil mi? En azından Tony böyle söylemişti.”

“Öyle de diyebiliriz.”

“Beklemenizin nedenini anlayamıyorum. Annem hazır sen buradayken düğün hakkında sizinle konuşacağını söyledi. Her şeyi resmileştirmek için.” Hector’la birlikte donup kaldık ve gözlerimizi Angelina’ya diktik. “Ne?”

Hector tepkisini benden önce ortaya koydu. “Sen ciddi misin?” Koyu renk gözleri iri iri açılmıştı ve yüzünde sert bir ifade vardı. Duydukları karşısında pek de sakın kalabildiği söylenemezdi.

“Hector,” diye uyardım.

Angelina omuzlarını silkti. “Yani bu çok da büyütülecek bir şey değil ki! Sonuçta birbirinize âşıksınız, ikiniz de gençleşmiyorsunuz ve annem de bir an önce erkek vârisine kavuşmak istiyor. Hatta şu anda bu konuyu konuşmak için Tony’yle birlikte öğle yemeği yiyor.”

Ağzım bir karışık açık kaldı, gözlerimin de yuvalarından fırlamış olduğundan emindim. Soyunma odası fazla mı sıcaktı? Elimi yelpaze olarak kullanarak yüzüme götürüp serinlemeye çalıştım. “Eee, Tony ve ben detaylar konusunda henüz bir karara varmamıştık.”

“Fark etmez. Annemin istediği şeyi elde etmekte üstüne yoktur. Değil mi Hector?” Angelina yavaş yavaş gerileyen ve sonunda çarptığı koltuğun üzerine düşen Hector’a baktı. “Değil mi?”

Hector başını salladı, dirseklerini dizlerinin üzerine koydu ve ellerini saçlarının arasında gezdirdi. Wes’e kalamayacağını söylediğimden beri böylesine mağlup olmuş bir adam görmemiştim. Kaidenin üzerinden indim ve Hector’un önünde diz çöktüm. Başını kaldırdığı zaman gözlerinde dökülmemiş yaşlar vardı. Yüzünü ellerimin arasına aldım ve bunun asla gerçekleşmeyeceğini sessizce anlatmaya çalışarak başımı salladım. Asla. Hiçbir şekilde. Hector gözlerini kapattı ve burnundan derin bir nefes aldı. Tek bir damla gözyaşı yanağından aşağıya süzüldü.

“Asla ben olmayacağım,” diye fısıldadı.

“Ama sensin,” diye yemin ettim. Alınlarımızı birbirine yaklaştırdım ve söylediklerimi tekrar ettim. “Sensin, sevdiği kişi *sensin*.”

Ne yazık ki bu küçük bağ kurma seansımıza kimin tanık olduğunu ikimiz de unutmuştuk.

“Biliyordum!” diye bağırdı Angelina ve Hector’un yanındaki koltuğa oturdu.

İşte, o anda Hector tamamen farklı birine dönüştü. Bedeni kaskatı kesildi, dizlerinin yanında duran elleri kasıldı ve sırtı dikleşti. Sanki tekrar herkesin tanıdığı ve sevdiği o sakın Hector’a dönüşmüştü. Artık sevgilisiyle ciddi sorunlar yaşayan körkütük âşık bir adam değildi.

“Ah, Hector’un bu aralar bazı sorunları var ve ben de ona yardım ediyorum...”

“Tony’yle birlikte olduklarını tüm aileden saklamak için onlara yardım ediyorsun.”

Bunu duymayı hiç beklemiyordum. Hector’un gözleri şaşırıcı bir şekilde yeşilimsi kahverengiye döndü. “Ne demek istediğini bilmiyorum...” Konuyu geçiştirmeye çalıştı, ama maalesef başarısız oldu.

“Yalanlarını kendine sakla. Üniversiteden beri kardeşimle birbirinize âşık olduğunuzu bilmiyor muyum sanıyorsun? Sen beni ne zannediyorsun? Ben Tony’nin en yakın arkadaşıyım. Eh, senin haricinde.”

“Sana söyledi mi?” diye fısıldadı Hector.

Angelina başını salladı. “Hayır, ama Tony’yi tanıyorum. Tabii seni de tanıyorum. Bunca yıldır ikinizin de bir sevgilisi olmadı. Tony arada sırada akşam yemeklerine bir ‘arkadaş’ getiriyordu, fakat o kızlarla ilgilenmediği her zaman son derece belliydi. Şunu itiraf etmek zorundayım, sen ortaya çıktığın zaman birazcık endişelendim.” Angelina sırtarak bana baktı. “Eşcinsel bir adamı heteroseksüel yapabilecek herhangi bir kadın varsa o da sensin.”

“Ne kadar da garip bir iltifat. Teşekkürler... sanırım.” Önleminde yere oturdum. “Peki, şimdi ne olacak?”

Angelina omuzlarını silkti. “Tony’nin anneme söylemesi gerek.”

Hector başını öyle hızlı sallamaya başladı ki bir an için başının omurgasından ayrılacağını sandım. “Asla olmaz. Mona’yı ya da ailesini hayal kırıklığına uğratmak istemiyor. Ayrıca işle ve boks ligiyle ilgili de sorunlar var.”

“Ligi boş ver. Babam öldüğünden beri Tony doğru düzgün maça çıkmadı bile. Ayrıca tüm kontrol Rocko’nun ellerinde

ve Tony ne zaman isterse dövüslere çıkabilir. Bu çok saçma bir bahane.”

“Peki, ya iş?” diye sordu Hector. “İş ne olacak? Fasano’s gibi bir aile şirketi, idareyi eşcinsel bir adamın eline bırakmakla lekelenen bir şirket imajıyla başa çıkabilir mi sence?”

Angelina omuzlarını silktili. “İş iştir. Şirketin ne düşündüğü gerçekten de umurumda değil.”

Hector içini çekti. “Ama Tony’nin umurunda. Şirketi onun için çok önemli.”

Elimi Hector’un dizine koydum. “Hayır, bence bu konuda yanılıyorsun. Onun için önemli olan sensin.”

Hector bir anda ayağa kalktı. “Lütfen alınma Mia, ama eğer bu doğru olsaydı, sen burada olmazdın.” Bu veda cümlesinin ardından Hector soyunma odasını terk etti.

Yerden kalkarak kendimi Angelina’nın yanındaki koltuğa bıraktım. “Ne karmaşa ama.”

“Evet öyle. Uzun zamandır şüpheleniyordum, ama ilk defa burnumu sokmak zorundaymışım gibi hissettim. Mia...” Angelina’nın Tony’ninkilere benzeyen mavi gözleri sulanmıştı. “Annem gerçekten de senin o kişi olduğunu düşünüyor. Bebek yapma çalışmalarına bir an önce başlayabilin diye ikinizi en kısa zamanda evlendirmesi gerektiğine ikna olmuş.” Bu son cümlemin ardından Angelina dudağını ısırıldı ve uzaklara doğru baktı.

“Hey, sorun yok. Hector ve Tony’yle konuşacağım. Bir çözüm yolu bulacağız. Her şey yoluna girecek. Büyük bir ayrılık ya da onun gibi bir şey sahneleyebilirim. Bu kadar üzölmeye gerek yok.”

“Sorun bu değil sadece, Rocko ve ben uzun bir süredir bebek yapmaya çalışıyoruz ve hiçbir şey olmuyor. Annem bu konuda

tek bir kelime bile etmiyor. Onun için önemli olan tek şey Anthony'nin bir oğlu olması ve soyadımızı devam ettirmesi.”

Angelina'nın sırtını okşadım. “Bu zor olmalı. Her zaman ikinci plana atıldığını hissetmek...”

Angelina derin bir soluk verdi. “Biz beş kardeşiz, Mia.” Sesi yorgun çıkıyordu, sanki tüm yaşam enerjisi tükenmişti. “Birileri her zaman ikinci, üçüncü ya da dördüncü plandaydı. İlk sırada yer alan her zaman Tony oldu.”

Ne demek istediğini çok iyi anlıyordum. Tony'nin annesini kandırmak için nişanlısıymış gibi davranan bir eskort tutacak kadar ileriye gitmiş olması Mona'nın, ailenin üzerinde nasıl bir gücü olduğunu gösteriyordu.

“Öyleyse ne yapmamız gerektiğini düşünüyorsun?”

Angelina ayağa kalktı ve almaya karar vermiş olduğumuz giysileri topladı. Ben de buraya gelirken üzerimde olan kıyafetleri tekrar giymeye başladım.

“Annemle ilgili ne yapılabilir henüz bilmiyorum. Boks liginde bir sorun çıkmaz. İş konusuna gelince, eh, Tony'ye muhteşem bir basın danışmanı bulacağız. Tony'nin eşcinsel olması gerçeğini haber değeri olmayan bir şeye dönüştürebilecek birini. Ben şirketin pazarlama müdürüyüm. Ekibimle birlikte bir beyin fırtınası yapabilir ve birkaç fikir bulabiliriz. Her koşulda şirket *bizim* aile şirketimiz.” Angelina konuşmaya devam ettikçe sesi kendinden daha emin çıkmaya başlıyordu. “Şirket başkanımızın eşcinsel olmasıyla ilgili haberler bazılarının bir süre konuşmasına neden olabilir, ama ürünlerimiz mükemmel. İflas edecek ya da müşteri portföyümüzü kaybedecek halimiz yok. İnsanlar annemin tariflerine bayılıyor ve fiyatlarımız da herkesin bütçesine uygun.”

“Yemekleriniz bir harika. Hayatım boyunca yemiş olduğum en iyi İtalyan yemeği!”

“Kesinlikle. Tony herkesi memnun etmeye çalışma alışkanlığından vazgeçmek zorunda. Herkes için her şey olmaya çabalamaya bir son vermesi lazım. Anlıyor musun?”

Cevap vermek yerine sadece başımı salladım. Bu doğruydu. Çok iyi anlıyordum. Neredeyse tamamen yabancı olan birine itiraf etmek istediğimden çok daha fazla hem de... Annem bizi terk ettiğinden beri aileyi bir arada tutmaya çalışmıştım. Yapılması gereken her şeyi yapmıştım.

Körkütük sarhoş olduğu zamanlarda babamla ilgilenmiştim. Hiç sorun değildi, nasıl olsa Mia hallederdi.

Okulunu bitirebilmesi için Maddy’ye yardım etmiştim. Evet, ödevlerini onunla birlikte yapmış ve kendi derslerime çalışabilmek için gece yarılara kadar ayakta kalmıştım. Ama Maddy her zaman ilk plandaydı.

Masamızda yemeğimiz ve başımızı sokacak bir evimiz olması için elimden geleni yapmıştım. On altı yaşımdayken kumarhanelerde garsonluk yaparak eşek gibi çalışmıştım. Bazı akşamlar açık büfe yemeklerden kalanları eve götürürdüm. İşte, o akşamlar karnımız tamamen doyardı. Hatta babam bile sırtıma vurur ve o sarhoş haliyle ağzını yuvarlayarak, “İyi iş” derdi.

Elbette, bunların hepsini on sekiz yaşından küçükken yapmıştım. Kahretsin, on sekiz yaşına gelinceye kadar bir sürü işte çalışmıştım. şimdi bile, babamın borçlarını ödemek için eskortluk yapıyordum. Cidden, kendi hayatımı yaşamak konusunda bu kadar beceriksizken başkalarına hayatlarını nasıl yaşayacağını söyleyebilecek en son kişi bendim. Ancak tüm bunlar

değişiyordu. Her şey yavaş yavaş daha iyiye gidiyordu. Artık imkânlarım vardı. Benim iyiliğimi düşünen insanlara sahiptim. Maddy, Ginelle, Millie, Wes ve hatta Alec bu açmazdan çıkmama yardımcı olacaktı. Bunun benim için ne kadar değerli olduğunu anlatamazdım. Ayrıca Tony ve Hector'u da seviyordum. Birbirlerine ait olduklarına inanıyordum.

“Elimden geldiğince Hector ve Tony’ye yardım etmek istiyorum.”

“Bu arada bu ikisi seni nasıl buldu?”

Ne söylemem gerektiğinden emin değildim. Eğer ona kiralık bir eskort olduğumu söylersem, benim hakkımda olumsuz düşünür müydü? Normalde eskort kelimesi kullanıldığında, insanların aklına hemen fahişe ya da telekız geliyordu, ancak benim durumumda bu doğru değildi. Şey, çoğunlukla doğru değildi. Teknik olarak Wes ve Alec’le yatmıştım. Ve hiç kuşkusuz başlangıçta Tony’nin karşısında salyalarım akmıştı, ama o hisler çoktan gitmişti.

Angelina vereceğim cevabı sabırla bekledi ki bunun için ona minnettardım. Sessiz ve sakindi. Takdire şayan bir özellikti. Durup Angelina’nın güzel yüzüne baktım. Mavi gözleriyle öyle sakin ve nazik bakıyordu ki insan içlerine dalıp yüzmek istiyordu.

“Ben bir eskortum.”

Angelina’nın kaşları yukarı kalktı ve soluğu kesildi. Sonra bana küfretmek ya da mesleğimle ilgili bir isimle seslenmek yerine, başını geriye atıp kahkahalara boğuldu. Kahkahası bulaşıcıydı ve sonunda ben de ona katılmaktan kendimi alamadım.

Kasada Hector’la buluştuğumuzda ikimizin de gözünden yaşlar akıyordu. “Siz ikinize ne oldu böyle?” Hector bir bana,

bir Angelina'ya baktı. Kahkahalarımıza bir son vermeye çalıştık, ancak başarısız olduk. Sonunda nefesimi bir düzene sokmayı başarabildim.

“Para kazanmak için ne yaptığımı öğrendi,” diye kıkırdadım. Bu, Hector'un dikkatini çekti. Angelina'nın koluna yapıştı ve onu yanına doğru çekti.

Sıktığı dişlerinin arasından, “Göründüğü gibi değil,” diyerek tısladı.

“Tony'yle birlikte hayatınızı yaşamaya devam edebilmek için annemi ensenizden kurtarsın diye Mia'nın hizmetlerine para ödemiyo musunuz?”

“Tamam, demek ki tam olarak göründüğü gibiymiş.”

Böylece kahkaha krizimiz tekrar başladı. Hector giysilerin parasını ödedi ve sonra bizi mağazadan dışarıya çıkardı. Limuzindeyken sonunda kendimizi kontrol altına alabilmıştık. Hector, Angelina'nın elini tuttu. “Mona'ya söyleyemezsin. Mahvolur. Bunu atlatacağımıza ve kararını destekleyeceğime dair Tony'ye söz verdim. Birbirimiz için ne ifade ettiğimizi Mona'nın anlayamayacağını düşünüyor. Annesinin gerçek bir aşkın sadece bir kadın ve bir erkek arasında olabileceğine inandığını biliyor.”

“Seni sevdiğini sonsuza kadar saklamak zorunda kalacak olsa bile mi?”

Hector'un omuzları çöktü ve kaşları çatıldı. Sanki bir şey düşünüyormuş gibi gözlerini kapattı. Angelina'yla birlikte beledik. “Erkek kardeşinin aşkına sahip olabilmek için bunu gizli tutmak zorundaysak eğer... o halde bununla yetinmeliyim. Onu seviyorum. Onun için her şeyi yaparım.”

Görünüşe göre Hector yalan söylemiyordu. Rolünü çok iyi oynadı. Bir sonraki hafta boyunca çeşitli iş toplantılarıyla aile etkinliklerine katıldık. Zamanımın çoğunu Hector'la birlikte geçirdim ve sadece kolunda taşıyacak güzel birine ihtiyaç duyduğunda Tony'nin yanında yer aldım. Bu beni birçok anlamda rahatsız etti. Sadece görünüşüm yüzünden kullanıldığım için değil, aynı zamanda Tony beni ne zaman nişanlısı olarak tanıtsa ve insanlar ilişkimizden hayranlıkla söz etmeye başlasa, Hector'un biraz daha öldüğünü bildiğim için.

Bir şey yapılması gerekiyordu ki ne yapılması gerektiğine dair hiçbir fikrim yoktu.

Yedinci Bölüm

“Her an gelebilir.” Hector ayaklarındaki çoraplarıyla kayarak mutfağa girdi. “Ayakkabılarım hangi cehennemdeler?”

“Papi, ne diye ayakkabı giyiyorsun ki?” Tony, Hector’un ayaklarına bakarak sıırtmaya başladı.

“Ah,” diye inledi Hector. “Anlamıyorsun!” Tam yanımdan koşarak geçiyordu ki donup kaldı. “Bunları mı giyiyorsun?” Koyu renk gözleriyle üzerimdeki kolsuz tişörtle kot pantolonu inceledi. Kıyafetimi uygun bulmadığı dudaklarını bükmesinden belli oluyordu.

“Mona’nın bizimle birlikte yemek yapmaya gelmesinin resmi giysiler giymemi gerektirmediğini sanıyordum.” Tişörtümü çekıştırerek göbeğimin gözükmediğinden emin oldum. Saçlarımı açık bırakmıştım. Sahip olduğum en iyi şey onlardı. Göğüslerim dışında. Onlar da oldukça güzeldi.

Tony bana baktı, kendi incelemesini yapıp omuzlarını silkti. “Modacı olan Hector. Bana gayet hoş görünüyorsun.”

Ellerimi belime koydum. “Gördün mü, ona gayet hoş

görünüyormuşum,” diyerek Hector’a dil çıkardım. “Çıldırılmış gibi davranan sensin. Hem neden bu kadar önemsiyorsun ki?” Hector sorumu görmezden geldi ve mutfaktan dışarı fırladı. “Cidden. Neden kendini bu işe bu kadar adanmış gibi görünüyor?”

“Ah, annemi mükemmel bir adam olduğuna inandırmak istiyor da ondan.”

“Öyle zaten,” dedim ve Tony de başını salladı. Hector’un gözden kaybolduğu koridora doğru baktı. “Sen de aynı şekilde düşünüyorsun, değil mi?”

“Tabii ki.” Başını yana eğen Tony’nin kaşları çatıldı. “Eğer aksini düşünseydim, bunca yıldır onunla birlikte olmazdım.”

Dürüstlük zamanı gelmişti. Son iki haftadır Hector ve Tony arasında gidip gelmiştim. Aralarındaki ilişkiyi iyi bir şekilde yönettiğimi düşünüyordum. İkili arasında Hector daha pasif, daha az baskın olandı ve Tony de tam bir alfa erkeği idi. Belki de onun bu tarafına ulaşabilir ve bazı şeyleri görmesini sağlayabilirdim. Eğer Hector’la ilişkisi hakkındaki gerçekleri en kısa zamanda ailesine açıklamazsa, her zaman sahip olduğu bir şeyi kaybedecekti... Hector’un güvenini.

“Bak, Tony, burada olmak çok güzel ve ikinizle birlikte vakit geçirmeyi de çok seviyorum.”

“Biz de seninle birlikte olmaktan büyük bir keyif alıyoruz, Mia. Gerçekten. Burada her zaman hoş karşılanacaksın. Bize bu konuda yardım etmen... Bizim için anlamı çok büyük.”

“Eh, teknik olarak bunun için para ödüyorsunuz,” diyerek sırtıttım ve Tony de güldü. “Sadece merak ediyorum da gerçekleri itiraf etmeyi hiç düşündün mü?” Tony’nin yüzündeki

gölümseme kayboldu. Ellerimi kaldırarak ona yaklaştım. “Sadece beni bir dinle.”

Omuzları çöken Tony tezgâha yaslandı ve kollarını kavuşturdu. Lanet olsun, o kollar... eşcinsel olmasına rağmen hâlâ ağzımı sulandırıyordu. Başımı salladım ve karşı taraftaki tezgâha yaslandım.

“Bak, kız kardeşin Angelina gerçeği biliyor.” Tony’nin gözleri iri iri açıldı ve çenesindeki bir kas seğirmeye başladı. “Ben söylemedim! Yemin ederim. Geçen hafta alışverişteyken kendisi fark etti. Üniversiteden beri bildiğini söyledi.”

Tony derin bir nefes alıp elini kirli sakalının üzerinde gezdirirken soluğunu yavaşça bıraktı. Yüce İsa, adam çok yakışıklıydı. “Tanrım, sen ne dedin? Hector biliyor mu?”

“O da yanımızdaydı.” Başımı eğerek çıplak ayaklarıma baktım. Tırnaklarını Hector boyamıştı. Harika bir iş çıkarmıştı. “Ablan şimdiye kadar neden ortaya çıkmamış olduğunu merak ediyordu.”

“Peki, ya sen ne cevap verdin?”

“Ben mi?” Elimi kalbimin üzerine koydum ve başımı salladım. “Ben hiçbir bok söylemedim!” Sesimin gitgide yükseldiğinin farkındaydım, ama elimde değildi. Tüm bu olanlar karşısında hissettiğim öfke tamamen dolu bir tabancanın tetiğinin çekilmesi gibiydi. “Hector, aileni hayal kırıklığına uğratmak istemediğini, boks ligi ve şirketle ilgili bazı sorunlar çıkabileceğini söyledi. Ama en çok da annenin vereceği tepki konusunda endişelendiğini dile getirdi.” Tony arkasını döndü ve iki eliyle birden tezgâhı kavradı. Sanki tüm Fasano isminin ağırlığı bir albatros gibi boynunda asılı duruyordu.

“Biliyor musun Mia, bu çok yorucu. Sürekli saklanmak, birisi öğrenecek diye endişelenmek, annem ve ailenin geri kalanı için ne anlama geleceğini merak etmek. İnsanların bu haberi nasıl karşılayacağını düşünmek... Kendi bencil arzularım yüzünden bu süreçte Hector’u ve ailemi incitme düşüncesine katlanamıyorum.”

Aramızdaki birkaç adımlık mesafeyi aştım ve ellerimi Tony’nin sırtına koydum. “Sevdiğin kişiyle birlikte olmayı istemen bencillik değil, Tony.”

“Değil mi?”

“Hayır, değil. Bu bir insanın en doğal hakkı. Hector seni seviyor ve senin de ona olan aşkını çatılardan bağırman ya da en azından bunu yapması için ona izin vermen dışında bir şey istemiyor.” Kendi kendime güldüm ve alnımı Tony’nin sırtına yasladım. Tony arkasına döndü ve beni kollarına aldı. Evet, kolları mükemmeldi. Sıcak, güçlü ve güvenli. Tıpkı hayal ettiğim gibi.

“Ne yapacağımı bilmiyorum,” diye fısıldadı Tony.

“Evet, biliyorsun. Her zaman biliyordun. Sadece yapmak zorundasın.”

Tony başını salladı. “Uygun bir zaman hiç olmadı.”

Geriye çekilip Tony’nin gözlerinin içine baktım. Kolları hâlâ belimde duruyordu. “Eğer eninde sonunda incineceğini biliyorsan, birini incitmek için asla uygun zaman diye bir şey yoktur.” Tony irkildi ve elimi kalbinin üzerine koydum. “Ama ilk adımı atmak zorundasın. Sonra daha fazla endişelenmene gerek kalmayacak. Sen hayatına devam edeceksin. Herkes hayatına devam edecek.”

“Peki, ya lig ne olacak?”

“Angelina zaten artık boksla pek de fazla ilgilenmediğini söyledi ve ilgilenen bile bu kimsenin işi değil.” Tony başını yana doğru eğdi, gözleri tamamen bana odaklanmıştı. “Ayrıca senin gibi büyük bir sponsoru kaybetmeyi göze alamazlar. Hem kendine bir bak! Minik insanlar arasında bir dev gibisin. Ve çok seksisin. Herkes, yani gerçekten *herkes* tüm bunları,” derken vücudunun önünde elimi yukarıya ve aşağıya doğru salladım, “sırılsıklam ter içinde, başka bir adamın canına okurken görmek ister... Eşcinsel olsun ya da olmasın.” Ahlaksızca göz kırparak sırıtmaya başladım.

Tony bir kahkaha attı ve sonra ellerini siyah saçlarının arasından gezdirerek geriye çekildi. “Şirket?”

“Angelina diyor ki sihrini konuşturması için harika bir basın danışmanı tutacakmış. Bu haberin sadece kısa bir süre için olay yaratacağını düşünüyor. Birkaç aydan sonra her şey normale dönecek. Sırf başkanın cinsel eğilimleri yüzünden şirketin batmasına imkân yok, çünkü yemekler çok iyi ve fiyatları da çok makul.”

Tony içini çekti, buzdolabının yanma gitti ve bir bira şişesi alıp kapağını açtı. Birayı iki büyük yudumda bitirdi. Tony’nin yemek yemesini ve bir şeyler içmesini izlemek, tıpkı profesyonel bir yemek yeme yarışmasını seyretmek gibiydi.

“Annem ve ailenin geri kalanı ne olacak? Her şey o kadar da kolay *değil*.” Ses tonu hafifçe sertleşti.

Onaylarcasına başımı salladım. “Bu zor olacak. Annen kıza bilir, ağlayabilir ya da kahretsin, etrafa bir şeyler fırlatabilir. Kadın resmen ateşli bir İtalyan!” İşte, o an Tony yine beklediğim gibi gülümsedi. Çok güzeldi. Ama zaten karşılaştığım eşcinsel

erkeklerin çoğu ya çok güzeldi ya da çok yakışıklıydı. “Sen ve Hector aile kurmakla ilgili herhangi bir şey konuştunuz mu?” diye sordum. Cevabını ölesiye merak ediyordum, ama aynı zamanda işlerine burnumu fazlasıyla sokmuş olmaktan dolayı da korkuyordum.

Tony bir bira daha kaptı ve kapağını açıp diğerinin yanına fırlattı. “Evet, Hector kesinlikle çocuk istediğini söylüyor.” Tony’nin gülümsemesi biraz daha ışıldadı, sanki güneş direkt yüzüne vuruyordu. “Sadece çocuk sahibi olmadan önce evlenmek ya da bir çeşit bağlılık töreni gerçekleştirmek istiyor.”

“Bunu anlayabiliyorum. Eğer dünyaya bir çocuk getirecekse-
niz, yapılacak en akıllıca şey ilk önce evlenmeniz olacaktır.”

Tony’nin dudakları büzüldü. “Sanırım bizi evli bir halde hiç düşünmedim. Evlilik çok eski moda ve resmi görünüyor. Bizim ilişkimiz her zaman böyleydi. Koşulsuz şartsız. Sadece birbirimize çok iyi uyuyoruz. Tıpkı yapbozun parçaları gibi.”

“Hector da aynı şekilde hissediyor mu? Çünkü onu sadece birkaç haftadır tanıyor olmama rağmen birazcık da olsa sevgi gösterilerine bayılacak türde bir adam olduğunu biliyorum.”

“Angie’yle çok fazla vakit geçiriyorsun, Mia. Sen de onlardan birine dönüşüyorsun.”

Israrla başımı salladım. “Hayır. Asla. Eğer bir gün evlenecek olursam ki bu çok düşük bir ihtimal, sadece Vegas’a giderim.”

Tony’nin kolları iki yana açıldı. Resmen ağzı kulaklarına varıyordu. “İşte! Seninle aynı fikirdeyim. Vegas’ta bir evlilik. Mükemmel!”

“Cesedimi çiğnemediğinden olmaz,” dedi arkamızdan gelen bir ses. Ve bu ses Mona Fasano’dan başkasına ait değildi.

“Anne! İçeriye girdiğini duymadık.” Tony annesinin yanına gitti ve iki yanağına da birer öpücük kondurduktan sonra ona sarıldı. Hector gözlerinden sanki hançerler fırlatarak Mona’nın arkasında duruyordu. Ona hayır anlamında başımı salladım ve duyduklarının düşündüğü gibi bir şey olmadığını gözlerimle anlatmaya çalıştım.

Mona benim yanıma geldi. Beni kollarına aldı, yanaklarım-dan öptü ve sonra geri çekildi. Çelik gibi gözleriyle vücudumu incelemeye başladı. “Evet, bebeklerimi yapmak için mükem-mel,” diyerek sevinçle ellerini çırpı. “Hector, oğlum,” diye ses-lendi omzunun üzerinden.

Hector da hemen, “Evet anne,” diye yanıtladı.

“Bugün ne pişiriyoruz, sevgili oğlum?” Mona arkasına dön-dü ve elini Hector’un yanağına koydu. Dokunuşu sevgi doluy-du. Hector’u gerçekten de oğlu gibi seviyordu. Gerçekler ortaya çıktığı zaman umarım bu sevginin yardımı olurdu. Tabii Tony başını o gömdüğü kumdan çıkarabilirse...

“Enchilada!”

Mona’nın ünlü tariflerinden birini yapmayacak olması karşısın-da şaşırarak, “İtalyan yemeği yapmıyor musunuz?” diye sordum.

Mona başını salladı. “Hayır. Hector’umla birlikte her zaman onun kültürüne ait yemeklerden birini yapıyoruz. Hem böylelikle ben de yeteneklerimi geliştirebilme imkânına sahip oluyo-rum. Bir gün İtalyan ve Meksika kültürlerinin karışımından olu-şan bir yemek yapacağım ve onu restoranda satacağım.” Mona kalçasıyla beni dışarıya doğru ittirdi. “Şimdi, sen git otur ve biz de Hector’la yemek yaparken biraz konuşalım. *Capisce?*”

* *İt.* Anlıyor musun? (Çev. N.)

Bana göre hava hoştu. Tony bana bir bira uzattı ve sonra yanındaki tabureye oturdu.

“Peki, şu bahsettiğiniz Vegas düğünü de neyin nesiydi?” diye sordu Mona doğrudan konuya girerek.

“Anne, sadece konuşuyorduk. Bir anlamı yoktu.” Tony ocağın üzerindeki yemekle uğraşan annesiyle konuşuyordu, fakat gözleri tamamen Hector’a kilitlenmişti. “Mia’yla kaçıp evlenmem. Asla.” Sesi nefes nefese çıkıyordu, sanki özellikle hepimizin duyması için yüksek sesle fısıldamış gibiydi. Hector’un gözleri yavaşça kapandı. Tekrar açıldığında içlerindeki aşk, tutku ve umut geri dönmüştü. Hector’un Tony’yi ne kadar çok sevdiği ve bu sevginin karşılıklı olduğu son derece açıktı. Aşklarına yapılmış olan bu leke ilişkilerinin etrafındaki duvarları eninde sonunda yerle bir edebilecek bir yarık oluşturuyordu. Eğer böyle bir şey olursa, sahip oldukları her şey yerle bir olabilirdi. Bunun düşüncesi bile ruhumu paramparça ediyordu.

“Güzel, çünkü sen iyi bir Katolik çocuğusun. Bizim kilisemizde evleneceksin. St. Peter’da. Yıllar önce baban ve benim evlendiğimiz kilisede,” dedi Mona büyük bir sevinçle. “Hiç kuşkusuz asla evlenmeyeceğini düşündüğüm zamanlar oldu. Ama artık Mia’ya sahibiz...” Başını çevirdi ve olağanüstü bir gülümsemeyle bana baktı. “Ailemizin eksik parçası sonunda tamamlanacak ve sen de Fasano ismini devam ettireceksin.”

Mona elindeki tahta kaşığı bırakıp arkasına dönerek Tony’ye sarıldı. “Beni ve babanı fazlasıyla gururlandırırıyorsun. Eğer bugün burada olsaydı, o da bu birlikteliği mutlulukla kutsardı.” Gözündeki yaşları sildi ve boğazını temizledikten sonra işine geri döndü. Hector’un yutkunduğunu görebiliyordum,

muhtemelen onu paramparça eden duygulardan kurtulmaya çabılıyordu.

“Kiliseden söz açılmışken, Peder Donahue töreni gerçekleştirmekten büyük bir mutluluk duyacaktır. Gerçi önce onunla konuşmanız gerek. Önümüzdeki hafta sonuna ne dersiniz?”

Daha önce olmadıysa gözlerim bu sefer kesin yuvalarından fırlamıştı. Kilise mi? Başımı salladım. “Eee... Pek sanmıyorum,” diye konuşmaya başladım, ama Tony sözümü kesti.

“Anne, henüz bir gün kararlaştırmadık. Ayrıca dinimizle ilgili herhangi bir şey de konuşmadık.”

Mona’nın başı sanki tokat yemiş gibi geriye savruldu. “Ne? İlk başta konuşmanız gereken şeylerden biri buydu. Mia, canım, sen Katolik misin?”

“Ben hiçbir şey değilim. Ben...” Mona bana resmen delici bakışlar atıyordu. “Ben herhangi bir dine bağlı olarak yetiştirilmedim.”

Mona derin bir soluk verdi. “Hristiyan olarak vaftiz edildin mi?” Sesinde suçlayıcı bir ton vardı. Yüreğimi saran korkuyla birden savunmaya geçtim.

“Hayır.” Dişlerimi sıkıp sırtımı dikleştirdim.

“Daha önce evlendin mi?” Bir eliyle tahta kaşığı tutarken diğeri elini beline yerleştirdi. Başımı hayır anlamında salladım ve Mona da aynı hareketi taklit etti. “Oğlum, Mia hemen bizim kilisemize gelmeye başlayacak. Evlenebilmek için St. Peter’la iyi ilişkiler içinde olması gerek ve sen de Katolik olmayan biriyle seni evlendirmesi için pederle daha uzun görüşmeler yapmak zorundasın. Ayrıca Mia’nın vaftiz edilmesi lazım. En kısa zamanda. En önemlisi bu. Hemen başlamamız gerek.”

Mona'nın sözleri beni bir silindir gibi dümdüz etti. Bir an önce oradan uzaklaşmalıyım. *Aman Tanrım*. Çıldırılmış gibi ayağa fırladım. Ciğerlerim sıkıştıyordu ve saç diplerimde biriken teri hissedebiliyordum. Nefes alamıyordum. Hava. Hava almaya ihtiyacım vardı, şimdi. Titreyen bacaklarımla balkona koştum ve kapıyı hızla açarak Chicago'nun soğuk mart havasını içime çektim. Tanrı'ya şükür. Hayır, Tanrı'ya değil. Bu akşam Tanrı hakkında daha fazla konuşmayacaktım.

İki güçlü kol bedenimi sardı. Her ne kadar harika olsalar da istediğim kollar bunlar değildi. Wes. Keşke şimdi yanımda olsaydı. Bu durumdan çok hoşlanırdı. Eskortluktan kiralık gelin olmaya... “Mia, sorun yok. Annemin seni etkilemesine izin verme. Bu sorunu halledeceğiz.” Tony arkamdan sarılmaya devam etti. Uzun, derin soluklar aldım. Kalp atışlarım yavaş yavaş normale dönmeye başladı. Artık kendi ayaklarımın üzerinde durabildiğimi hissedince arkama döndüm ve Tony’yi itmek için bir elimi öne doğru uzattım.

“Annene gerçeği söylemek zorundasın. Bu yalan çok ileri gitti.”

Tony utanç içinde başını eğdi. “Biliyorum. Sadece... bu çok zor. Anlıyor musun?”

“Evet, anlıyorum.” Karşılıklı şezlonglara oturduk. “Ancak burada mahvolan tek kişi ben değilim. Hector’un da bu durumla pek iyi başa çıktığı söylenemez.”

Tony'nin kafası hızla havaya kalktı ve gözlerinin kenarında endişelendiğini gösteren çizgiler belirdi. "Ne demek istiyorsun?"

Tony'nin ellerini avuçlarıma alıp sıkıca tuttum. “Olduğun kişiyi kabullenmeyerek onu da kabullenmemiş oluyorsun.” Tony'nin gözleri kısıldı, fakat sessiz kalmaya devam etti.

“Gerçeği söylemekten kaçınman... Bunu söylemekten nefret ediyorum Tony, ama söylemem gerek.” Çenesini yukarı kaldırarak devam etmemi işaret etti. “Olaya bir de Hector’un gözlelerinden bak. Esasında ona yeterince iyi olmadığını söylüyorsun. Sevgisinin risk almaya değmeyeceğini söylüyorsun.”

Tony’nin soluğu kesilip ellerini hızla geri çekti. “Bu doğru değil! Onu seviyorum.”

“Gerçekten mi? O halde neden bunu saklıyorsun?”

“Nedenini biliyorsun.”

“Bu yeterli değil. Bunlar sadece bahane ve yıllar sonra... bu bahaneleri kullanmaya devam ediyor olacaksın. Artık özgür kalmanın zamanı geldi. Hector’u önceliğin haline getir. Tıpkı onun sana yaptığı gibi. Bunca yıldır seni ailen ya da arkadaşlarına açık edebilirdi, ama yapmadı. Sana sahip olduğu sürece geri planda kalmaya razıydı. Onun için önemli olan tek şey senin mutluluğun. Öte yandan aileni kandırmak için bu maskaralığa devam etme planın... Hector’u öldürüyor. Bunu gözlerinde görebiliyorum, sen neden göremiyorsun!”

“Kahretsin! Neden işler bu kadar karışmak zorundaydı ki?”

“Hayat böyledir, Tony. Büyü artık. Ne pahasına olursa olsun Hector’u seç. Çünkü o bunu yaptı. Senin mutluluğunu kendisinden üstün tuttu, çünkü o *seni* seçti.”

Bu son cümlemin ardından içeriye geri döndüm. Odama doğru yöneldiğimde Hector ve Mona oturma odasında bizi bekliyorlardı.

“Mia...” Adımı söylerken Hector’un sesi titriyordu, fakat ben yürümeye devam ettim. Ama sonra öfkem yüzünden kabalık yaptığımı fark ettim. Müşterilerime, Mona’ya ve gitgide daha çok değer vermeye başladığım insanlara...

Koridora girmeden önce durup arkamı döndüm. “Özür dilerim. Kendimi birdenbire pek de iyi hissetmemeye başladım. Yatmaya gidiyorum. Geldiğin için çok teşekkürler, Mona. Yemeğinin harika olacağından eminim.”

Hector peşimden geldi ve odama girmeden önce beni durdurdu. Beni kollarına aldığı anda gözlerim yaşlarla doldu. “Özür dilerim. Çok üzgünüz. İkimiz de.” Söylediklerini sadece benim duyabilmem için kısık sesle konuşuyordu. Tanrım, bu adam inanılmazdı.

“Biliyorum. Sadece bu akşamın ardından biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var.”

Hector’un kollarından ayrıldıktan sonra odama geri döndüm. Yatağa uzandım, telefonumu elime aldım ve aramamam gereken tek insanın numarasını tuşladım. Telesekreter cevap vermeden önce telefon üç kez çaldı.

“Wes’e ulaştınız, lütfen sinyal sesinden sonra bir mesaj bırakın. En kısa zamanda size geri döneceğim.” Wes’in telefonun ucundan gelen güçlü sesi direkt kalbime ulaştı.

****Bip****

“Selam, benim, eee, Mia. Ben sadece...” Derin bir nefes aldım ve ne söylemek istediğimi düşünmeye çalıştım, fakat kulağa çok da umutsuz gelmeyecek bir şey bulma konusunda başarısız oldum. “Sesini duymaya ihtiyacım vardı.” Gözlerimi kapattım. “Yakında görüşürüz. Tamam mı? Hoşça kal.”

Sekizinci Bölüm

Bir sonraki hafta boyunca işler üçümüz için de zorlaşmıştı. Ben bir yabancıydım ve üç haftadır ilk defa gerçekten de bir yabancı gibi hissediyordum. Tony gergindi, sabahları merhaba ve güneydin diye homurdamak dışında ağzından neredeyse hiçbir şey çıkmıyordu. Hector'sa daha iyi, daha yumuşaktı, o da son derece gergindi aslında, sadece bunu bana yansıtmıyordu. Hiç şüphesiz Tony'yle sorunları vardı ve bunu benimle konuşmak konusunda isteksizdi ki bu son derece anlaşılabilir bir şeydi. Geçen hafta Tony'nin annesiyle yaşananlar karşısında resmen elim ayağıma dolaşmıştı. Davranışlarımla gurur duymuyordum, ama söylenmesi gereken her şeyi söylemiştim. Sorunun kaynağına inmeme ilişkinlerini mahvediyor ve her iki tarafa da eziyet ediyordu. İçlerinden birinin ailesine yalan söylemek zorunda kaldıkları için vicdanlarının sızladığından bahsetmeye gerek bile yoktu.

Sonra bir de ben vardım, tüm bu karmaşanın ortasında sıkışıp kalmış olan kız.

Ne giyeceğime karar vermeye çalışırken iç çamaşırlarımla dolabın önünde dikiliyordum. Chicago'nun mart havası buz gibiydi, ama genel olarak rahatlatıcıydı.

“Hey, dar pantolonunu ve deri ceketini giy,” dedi Hector. Açık kapının önünde duruyordu. Kendi düşüncelerimde öylesine kaybolmuştum ki kapıyı açtığını bile duymamıştım. Ben koyu renk dar pantolonuma uzanırken içeriye girdi ve yatağın üzerine oturdu. Sonra ayağa kalkıp dolabın içinden ince yeşil bir kazak ve bitter çikolata renginde bir deri ceket çıkardı. Sessiz kalmaya devam ederek benim için seçtiği kıyafetleri giymeye başladım. Hector konuşmak istediği zaman bunu baş başa ve karşısındakinin kişisel alanına tecavüz ederek yapardı. Kotumu çektikten sonra Hector'un uzattığı kazağı giydim.

“Tony'nin beni sevdiğini biliyorum,” dedi dize kadar uzanan deri bir çizmeyi almak için dolabın içine uzanırken. Çizmeler tereyağı kadar yumuşaktı ve muhtemelen Maddy'ye aldığım arabadan çok daha pahalıydı. Hector'a cevap vermek yerine sessizce yatağa oturdum. Hector önümde diz çöktü, ayağımı havaya kaldırarak çizmeyi giymeme yardım etti. “Sadece annesini hayal kırıklığına uğratmaktan çok korkuyor. Daha önce söylemeye korktuğu kişinin babası olduğunu sanmıştım. Joseph Fasano adam gibi bir adamdı. Harbi bir İtalyan'dı ve son derece eski kafalıydı. Geçen sene o vefat ettikten sonra, belki... belki Tony ailesine söyler diye düşündüm. Mona beni seviyor. Bana kendi öz oğluymuşum gibi davranıyor.” Hector başını kaldırdı, nazikçe bakan kahverengi gözlerinde yaşlar vardı.

Öne eğilip Hector'un yüzünü ellerimin arasına aldım. “Evet, seni seviyor.”

“Bu yüzden sandım ki...” Hector başını salladı. “Sanırım bu umut etmek için çok fazlaydı. Şimdi, bilmiyorum. Senin burada olman, evlilik ve bebek sahibi olmak hakkında yapılan tüm o konuşmalar daha fazlasını dilememe neden oluyor. Bilirsin işte. Geçen bunca yıldır sahip olmamız gereken hayatı...” Hector, gözümden süzülen bir damla yaşı başparmağıyla sildi. “Ah, tatlı Mia, bunların hiçbiri senin suçun değil.”

“Değil mi? Burada olan benim.”

“Çünkü biz seni buraya getirdik.” Hector kaşlarını çattı.

“Doğru. Haklısın. Hiçbiri benim hatam değil,” diyerek sırtıtım ve Hector da ortamdaki gerginliği dağıtarak hafif bir kahkaha attı.

“Hadi gel, Tony ve ben seni bir randevuya çıkarıyoruz. Sana bir şey göstereceğiz.” Hector dolabın içine uzanıp parlak yeşil bir atkı çıkardı. Öyle parlaktı ki onu isteyerek takmam mümkün değildi.

“Tüm bu yeşillerin olayı ne?”

Hector’un gözleri iri iri açıldı ve soluğu kesildi. “Mia, bugün St. Patrick Günü. Tüm şehir bu günü kutluyor ve biz de kutlamalara katılacağız! Bizim en sevdiğimiz bayramdır. Bugün keder yok, endişe yok, eğlence, dostluk ve aşk dışında hiçbir şey yok. Var mısın?”

Ciğerlerim, göğsüm ve kalbimde büyük bir rahatlama hissettim. “Kesinlikle varım!”

“Hadi, *señorita*, * gidelim!”

* İs. Genç bayan. (Çev. N.)

Biz arabadan inerken ani bir rüzgâr saçılarımı savurdu. “Hava-ya bak, nasıl da rüzgârlı!” dedim şaşkınlıkla kollarıma girmekte olan iki adama.

“Bu yüzden buraya rüzgârlı şehir diyorlar. Ama merak etme, yarım saat sonra havanın değiştiğini göreceksin.” Tony’ye kışından-uydurma bakışımı baktım. “Gerçekten bu doğal bir olay. Tüm hayatım boyunca burada yaşadım. Havanın tam olarak aynı kaldığı tek bir gün bile görmedim.”

“California’ya taşınmalısın. Orada hava her gün mükemmeldir,” diyerek sıırttım ve Tony başını salladı.

“Ah, şuradaki korkulukların orada bir boşluk görüyorum.” Hector uzaklardaki bir çimenliğe doğru işaret etti. Büyük bir insan kalabalığı akan suyun tepesindeki korkulukların önünde toplanmıştı.

Hector’un işaret ettiği yere gidip korkulukların önünde durduk. “Neredeyiz?” diye sordum dalgalara bakarak. Su çalkantılıydı ve aşağıdaki beton yüzeye sırıyordu. Suyun yüzeyinden yaklaşık üç metre yukarıdaydık, ama suya yaklaştıkça sıcaklığın değiştiğini hissedebiliyordunuz.

“Chicago Nehri,” dedi Tony gururla. Hector’a baktım ve gözlerini devirdiğini gördüm.

“Bana bakma. Bu, Tony’nin olayı,” diyen Hector, eldivenli eliyle kendini gösterdi. “Ben aslen San Diego’danım.”

Onun omzunu ittirdim. “Senin California’dan olduğunu bilmiyordum.”

Hector başını eğdi ve nehrin sularına baktı. “Evet, üniversite için gitmiştim. Kolombiya’da Tony’yle tanıştım ve mezuniyetin ardından onunla birlikte buraya taşındım.”

“Kolombiya mı? Vay canına!” Bu adamların akıllı olduğunu biliyordum, ama Ivy League* derecesinde akıllı olduklarına dair bir fikrim yoktu. Bense üniversiteyi bırakmıştım. Ancak şu anda ayda yüz bin dolar kazanıyordum. Vegaslı eski bir garson için hiç de fena değildi.

Tony, Hector’la aramıza girdi ve kollarını omuzlarımıza attı. “Şimdi gerçekleşecek. Mia, şu tekneye bak!” Sesi heyecan doluydu. Bütün bir hafta boyunca Tony’yi ilk defa bu kadar mutlu görüyordum. Çok güzel bir gülümsemesi vardı ve onu yüzünde görmeyi özlemiştim. Kocaman kollarıyla beni ve Hector’u sıkıca kucakladı. Sonra birdenbire omzunun üzerinden arkaya bakıp etrafı inceledi ve “Canı cehenneme!” diye bağırdı. Başını bana doğru çevirip dudaklarıma küçük bir öpücük kondurdu, tıpkı bir abinin kız kardeşini öpeceği gibi. Ama sonra Hector’a dönüp onu tutkuyla öyle uzun bir süre öptü ki öpmeyi bıraktığında benim bile yüzüm kızarmıştı.

Hector’un gözleri kocaman olmuştu. Tony, “St. Patrick Gününün kutlu olsun, *papi*,” dedi ve sevgilisini hafifçe bir kez daha öptü. Karşılığında Hector’un yüzünde beliren gülümseme şaşkınlık, hayranlık ve sevgi doluydu.

Neşe. Saf bir neşe. Hector’un, benim ve Tony’nin... Chicago Nehri’nin sularına yeşil bir şey dökülürken gerçekleşen kısa sohbetimiz esnasında hepimiz neşe doluyduk.

“O yapışkan maddeyi ne diye suya döküyorlar?” diye sordum önümüzdeki görüntü karşısında dehşete düşerek.

Tony başını salladı. “Nehri yeşile boyuyorlar!” Resmen yerinde

* ABD’nin kuzeydoğusundaki sekiz vakıf üniversitesinin oluşturduğu birlik.
(Ed. N.)

duramıyordu. “Bu bir gelenek ve boya zehirli değil.” Gözlerimi kısıp konuşmaya devam etmesini bekledim. “Elli yıllık bir geleneğin parçası olarak Chicago Nehri, St. Patrick Günü dolayısıyla yeşile boyanır. Rengin dağılması günler sürer. Balıklara zarar vermemek ve suyu kirletmemek için gıda boyası kullanıyorlar. Hatta bu olay yöredeki Tesisatçılar Birliği tarafından da destekleniyor.”

Kabul etmek zorundaydım, bu müthiş bir şeydi. Tekne nehir boyunca bir aşağı bir yukarı giderek boya karışımını tüm nehire püskürttü. Fosforlu parlak yeşil girdaplar dalgalara karıştı ve renk her yere yayıldı. Suyun içindeki yeşil helezonlar bana Van Gogh’un *Yıldızlı Gece* tablosunu hatırlattı. Bunun gibi bir şeyi daha önce hiç görmemiştim. Bir şehir sadece bir bayram için bütün bir nehri yeşile boyuyordu.

Bu eşsiz görüntü karşısında şaşkınlıkla başımı salladım. “St. Patrick Günü’nü bu kadar özel kılan nedir?”

Tony, Hector ve beni kendine doğru çekti, konuşurken, gözleri tamamen yeşil sulara kilitlenmişti. “Hristiyanlığın İrlanda’ya gelmesi kutlanıyor. Bugünkü kutlamalar için Katolik kilisesi alkol yasağını ve Paskalya öncesi oruç tutma zorunluluğunu kaldırıyor.”

Bir an için Tony’nin söylediği şeyi düşündüm. Hector’a bakarak, “Sen İrlandalı mısın?” diye sordum. Hector sırtarak hayır anlamında başını salladı. Sonra Tony’ye döndüm.

“Hayır,” diye cevapladı.

“O halde olay ne?” Bu bayramı kutlamaları hiçbir şekilde mantıklı gelmiyordu.

Tony nehri işaret etti. “Benim inancım da yer alan bir aziz dolayısıyla tüm nehir yeşile boyandı. Kiliseyle ilgili her şey önemli

bir olaydır.” Dudaklarının kenarı hafifçe yukarı kıvrıldı. Kahkahasına engel olabilmek için kendisini tutmaya çalışırken parmaklarıyla kolumu sıktığını hissedebiliyordum.

“Sen sadece eğlenmeyi seviyorsun. Kabul et!” Dirseğimle kaburgalarını dürttüm.

“Ah!” Tony kahkahalarla gülmeye başladı ve Hector da ona eşlik etti. “Hadi, gel Mia, bizi bekleyen bir barımız var.”

Rüzgâr saçlarımı Hector’un yüzüne doğru savururken gözlerim iri iri açıldı. “Özür dilerim.” Hector sadece göz kırıp yürümeye devam etti. “Sizin bir de barınız mı var?”

Tony gülmeye başladı. “Her zaman bu kadar gerçekçi misindir?”

“Pek sayılmaz, ama genelde zengin züppelerle takılmıyorum. Sizler parayla oynarken her şeyin mümkün olabileceğini düşünüyorum.”

“Hadi, İrlandalı bir delikanlı olan Jamison* ile arkadaş olmanın vakti geldi.”

“Biliyor musun, şu Jamison var ya, işte, o benim eski bir arkadaşım. Onunla tekrar bir araya gelmek gerçekten çok hoş olacak,” diyerek sııttım.

“İşte, şimdi konuşmaya başladın!” Yüzü sevinçle parlayan Tony, bizi tekrar arabaya döndürdü.

Beni, Declan’s Irish Pub isimli bir yere götürdüler. Siyah pervazlı, büyük, kırmızı bir kapıdan içeri girdik. Dışarıdaki siyah tabelanın üzerinde altın harflerle “Declan’s” yazıyordu. İçerisi karanlıktı. Müşterilerin arasından bara doğru ilerlerken etraftan

* Jameson marka İrlanda viskisine gönderme yapılıyor. (Çev. N.)

gelen uğultu duyulabiliyordu. Barın sağ tarafında üç kişilik boş yer vardı. Önlerinde shot bardaklarıyla birlikte üzerinde siyah bir kalemle “Rezerve Edilmiştir” yazan kâğıt peçeteler duruyordu. Tony taburemi çekti ve ben de oturdum.

“Bir barda rezerve edilmiş yerler mi?” Başımı sallayarak kahkaha attım.

“Hem de her yıl, *chica*,” dedi Hector.

“Eh, tanıdığım bir adam var,” dedi Tony son üç haftadır alışmış olduğum Chicago ve İtalyan aksanının karışımıyla.

“Demek tanıdığın bir adam var ha, seni kahrolası İtalyan!” Barmen elini uzattı. Tony ahşap barın üzerinden eğilerek kızıl saçlı adama sarıldı.

“Dec, nasılsın seni kahrolası İrlandalı!” Kadınlar için bunlar kavgada edilecek sözler olabilirdi ama kızıl kafa son derece normal karşıladı.

“Eh, işler iyi.” Adam kollarını açarak ağzına kadar dolu olan barı işaret etti.

“Bugün St. Patrick Günü, lanet herif! Elbette ağzına kadar dolu olacak.” Tony ismi Dec olan adamla uğraşmaya devam etti.

“Kim bu *Stella*? Senin olmadığını biliyorum.” Adamın, bilmiş bir ifadenin olduğu yeşil gözleri Hector’a kaydı. Hector elini uzattı ve adamla tokalaştı.

“Bu *güzellik* Mia. Şehir dışından bir arkadaşımız. Ona etrafı gezdiriyoruz.”

“Tabii ki onu barıma getirecektiniz, Chicago’daki en iyi yemek ve viski burada.”

“Hem de en iyisi,” diye yanıtladı Tony.

“Pekala, Mia, seninle tanışmak benim için büyük bir zevk.

* İs. Güzel kız. (Çev. N.)

Ben Dec veya Declan.” Declan elini uzattı ve ben de elimi avucuna yerleştirdim, ama o tokalaşmak yerine elimin üzerine bir öpücük kondurdu. Minik bir heyecan dalgası elimden başlayarak tüm bedenime yayıldı. Declan kaşlarını oynatırken yeşil gözleri büyüleyici bir şekilde parlıyordu.

Tony, Declan’ın eline vurdu. “Kes şunu, pislik. Şimdi, içkilerimiz nerede? Ayrıca birkaç tane de mönü alalım.”

Dec kahkaha attı, elindeki havluyu omzuna asıp bize üç tane mönü verdi. Sonra kendisi de dahil hepimize Jamison viskisinin birer shot doldurdu.

Shotlarımızı havaya kaldırdık ve Dec, “Şerefe!” diye bağırırken bardaklarımızı tokuşturduk.

Shot bardağımı barın tezgâhına vurduğum anda arka cebimdeki telefonumdan bip sesi geldi.

Kimden: Wes Channing

Kime: Mia Saunders

St. Patrick Günün kutlu olsun. Yeşil gözlü kızlar hakkında ne derler bilir misin?

Yüzümdeki gülümsemeyi gören Hector’un kaşları yukarı kalktı. Telefonu göğsüme yaklaştırıp mesajı okudum. Hector hiç utanmadan omzumun üzerinden mesajı okumaya devam etti, bu yüzden pes ettim ve cevap yazarken telefonu önüme koydum.

Kimden: Mia Saunders

Kime: Wes Channing

Hayır, bilmiyorum. Ne derler?

Anında cevap geldi.

Kimden: Wes Channing

Kime: Mia Saunders

Neredesin?

Kimden: Mia Saunders

Kime: Wes Channing

Chicago'nun merkezinde Declan's adında bir İrlanda barında. Yeşil gözlü kızlar hakkında ne dediklerini bana söyleyecek misin?

Kimden: Wes Channing

Kime: Mia Saunders

Her zaman bir iş peşindedirler. Sen de bir iş peşinde misin?

Kimden: Mia Saunders

Kime: Wes Channing

Doğrusu, evet. Sarhoş olmanın peşindeyim. St. Patrick Günün kutlu olsun.

Birkaç dakika bekledim ama hiçbir yanıt gelmedi. Garip. Bir yere çağırılmış olmalıydı. Hector'la bakiştık, sonra o omuzlarını silkip elini kaldırdı ve önümüzde duran boş shot bardaklarını işaret etti. Declan bardakları tekrar doldurduktan sonra, "Birer tane de bira ister misiniz?" diye sordu.

"Kesinlikle evet!" Viskiye tek yudumda bitirdim ve resmen yandım. Ancak bu yangın Wes'le ilgili düşüncelerimin yanında

hiçbir şeydi. Onu bu kadar çok ve bu kadar sık düşünmek aptalcaydı ve ben aptal degildim. “Ve daha çok shot istiyorum!”

Sonraki bir saat boyunca Hector ve Tony bana gençlik hikâyelerini, Kolombiya’da Declan’la nasıl tanıştıklarını ve hep birlikte Chicago’ya nasıl geldiklerini anlattı. O zamandan beri arkadaşıldar. Declan’ın onların gerçek ilişkisini bildiğini neden gizlice ima ettiğı şimdi anlaşılıyordu. Gerçeğı bilen ender kişilerden biri olmalıydı. Ayrıca Declan’ın da futbol sahasını çırılçıplak koşanlardan biri olduğı ortaya çıkmıştı.

Üç adam da beni gülmekten kırıp geçirmişti. Sonunda kahkaha atmaktan mesanemin üzerinde bir baskı oluşmuştu. Taburemi döndürerek ayağı kalktım.

Tony kolumu tuttu. “Nereye gidiyorsun?”

“İşemeye.” Ayaklarımın üzerinde zıplamaya başladım.

Tony’nin yüzü tiksintiyle buruştu. “Hayır, sakın yapma. Mahvolacaksın. Şu andan itibaren her yirmi dakikada bir işemek zorunda kalacaksın.”

“Elimde değil! Ve kapa çeneni!” Tony’nin kolunu yumrukladım ve o da gücenmiş gibi davrandı.

“Tüy sıklet.” Tony gülerek kolunu ovuşturdu. Ona oldukça sert vurduğumu biliyordum. Bunu kanıtlayacak hoş bir morluğı sahip olmasını umuyordum. Ama bundan şüpheliydim. Adamın kolları sımsıkıydı. Muhtemelen yumruğum ona bir çimdik gibi gelmişti. Tuvaletlere doğru giderken Tony’nin mağara adamlarına benzeyen cüssesini düşünerek kıs kıs güldüm.

İşimi halledip ellerimi yıkadım. Kızlara özgü anlardan birini yaşayarak saçlarımı öne doğru savurup eğildim ve parmaklarımla dağıttıktan sonra başımı tekrar geriye attım.

Dengede durabilmek için bir elimi öne doğru uzatmak zorunda kaldım. Yemek yeme zamanıydı. Viski beni etkilemeye başlıyordu ve eğer yemek yemezsem kısa bir süre sonra yere yapışacağımı biliyordum. Tüy sıkletmiş! Erkekler kadınlardan çok daha üstün olduklarını düşünüyordu. Ama bir bok bildikleri yoktu. Koca bir şişeyi kafasına dikse bile, hiçbir şey hissetmeyecek olan bir devin yarısı kadar olduğum için beni affedin. Çabuk sarhoş olan biri olduğum için mutlu olmalıydı. Hı! Öfkeli bir şekilde tuvaletten çıktım ve kalabalığın içinde ilerledim.

Geldiğimizden beri içerisi biraz daha dolmuştu. Akşam yemeğinden sonra gelen kalabalık yerini almıştı ve barın içi insan kaynıyordu. Yüksek sesle çalan Kelt müzikleri İrlanda atmosferini yaşıtıyordu. Tam müziğin ritmine kaptırmış dans ediyordum ki sert bir bedene tosladım.

“Ah!” Burnumu ovuşturarak başımı kaldırdım. Mekândaki tüm ışıklar etrafında bir hale oluşturmaya rağmen gözlerim karşımdaki adamın yeşil gözlerine kilitlendi. Onun burada, tam karşımda duruyor olduğuna inanamayarak nefesimi tuttum.

“Bir şey söylemeyecek misin, tatlım?” Adamın sarı saçları gözlerinin önüne düştü.

“Burada olduğuna inanamıyorum...”

Beni, yeşil gözleriyle baştan aşağı süzdü. “Tanrım, çok güzelsin. Gel buraya.” Sonra onun kollarındaydım. Wes’imin. Benimkilerle buluşan dudakları sıcacıktı. Nane tadı vardı ve okyanus kokuyordu. Tanrım, okyanusu, tuzlu esintiyi... onu özlemiştim. Wes ellerinden biriyle başımı tutarken diğeriyle de beni

kendisine yaklaştırdı. Bedenlerimiz birbirine yapıştı. Yaladığım dudakları benim için açıldı.

Mükemmel.

Wes'i öpmek mükemmeldi. Kalabalık tarafından itilip kakılırken etrafımızda oluşan hava kocaman bir enerji topuna dönüştü. Bir yerlerden “affedersiniz” kelimesi geldi, ama biz durmadık. Duramadık. Aramızda birbirimizden uzaklaşmamızı imkânsızlaştıran manyetik bir çekim vardı. Wes beni tıpkı filmlerdeki gibi, savaştan dönen ve nihayet sevdiği kadına kavuşan bir adam gibi öpüyordu. Sanki tüm dünyası benmişim gibi... Ve şu anda o benim tüm dünyamdı.

“Lanet olsun, çekil üzerinden!” Wes'in kollarından çekilip alınmadan önce kalabalığın gürültüsünü bastıran Tony'nin sesini duydum. Kollarım sanki ustasına ihtiyaç duyan bir kukla gibi öne doğru uzanmıştı.

“Hayır, Tony, hayır!” dedi Hector ve Tony'yle Wes'in arasına girdi.

“Sen ne halt ettiğini sanıyorsun?” Wes, Hector ve beni ezip geçerek öne doğru atıldı.

“Hayır, hayır, Wes, hayır! O Tony!” Wes'i geride tutmaya çalışarak göğsüne sertçe bastırdım.

“Evet ve ellerini senin üzerinden çekmesi lazım, yoksa büyük bir sorun çıkacak!” diye hırladı Wes, ateş saçan gözlerle Tony'ye bakarak.

“Öyle mi?” Tony resmen üzerimize abandı.

“Beyler, durun. Wes, bu benim müşterim. Tony, bu benim, eee, Wes!” diye bağırdım yüksek sesli müzikte sesimi duyurmaya çalışarak.

Tony'nin gözleri kısıldı ve Hector onu geriye çekti. "Be-beğim, bu, Mia'nın erkeği. Hani sana bahsetmiştim ya, şu senarist-sörfçü olan." Gözlerimi kapattım ve Wes'i uzakta tutmaya devam ettim.

"Senin erkeğin mi? Senin senarist-sörfçün mü?" Wes bir kahkaha attı ve beni yanına çekti. Kulağıma, "Beni bu şekilde mi tanımlıyorsun?" diye fısıldadı ve tüm bedenimin titremesine neden oldu.

Sonra içtiğim viski etkisini göstererek ağızımdaki filtre mekanizmasını yerle bir etti. "Bay Tanrı Gibi Beceren mi demeliydim? Bunu mu tercih ederdin?" diye patladım. Kollarımı Wes'in boynuna doladım ve ona yaklaştım. Wes alnını benimki-ne sürttü.

"Kesinlikle, evet, onu tercih ederdim! Hatta bundan sonraki tüm müşterilerine ve potansiyel arkadaşlarına da benden bu şekilde bahsetsen iyi olur."

Bir kadına hiç de yakışmayacak bir şekilde homurdandım. "Bu çok hoşuna giderdi, değil mi?"

"Hem de çok. Şu iri olan beni yumruklamadan önce arkadaşlarıyla tanışabilir miyim artık?"

"Ah, evet!" Arkamı döndüm ve Wes'in elleri hemen kalçamın üzerine yerleşti. Diğer iki adam da bu hareketi izledi. Hector sıırttı, Tony'ye kaşlarını çatı. "Beyler, bu benim arkadaşım Wes. Wes, bu Tony ve onun, eee... Hector."

"Hector benim *partnerim*," diyerek etraftakilerin duyabileceği kadar yüksek bir sesle itiraf etti Tony. Gerçi kimsenin dikkat ettiği ya da onu tanıdığı falan yoktu. Yine de bu doğru yolda atılmış olan büyük bir adımdı. İlk önce nehrin kenarındaki

öpücük ve şimdi de aleni bir duyuru... Gözlerim Hector'a kaydı. Yüzünde heyecan ve belki de biraz aşkla karışık bir şaşkınlık ifadesi vardı. Ama zaten Hector, Tony'ye her zaman aşkla bakıyordu. Bu yüzden onu çok seviyordum. Anlaşılması çok kolay biriydi ve her zaman ne düşünüyorsa, ne hissediyorsa onu söylüyordu. Benim bulunduğum çevrede böylesi bir dürüstlük çok rastlanan bir şey değildi.

"Wes, biraz önce olanlar için üzgünüm. Ama bilirsin, sarhoş erkekler, güzel bir kadın, insanlar ellerini kendilerine saklayamayabilirler. Sadece Mia'ya göz kulak oluyordum." Tony, Wes'in sırtına dostça vurdu ve diğer eliyle de elini sıktı.

"Buna minnettarım. Kadınının korunuyor olduğunu bilmek güzel."

Kadınım. Wes aynı şeyi ben onunla birlikteyken de söylemişti. Tanrım, başım dertteydi.

"Madem artık buradasın, yanımıza gel de bizimle birlikte bir şeyler iç," dedi Tony.

"Elbette. Yolu gösterin." Wes önümüze geçmeleri için Tony ve Hector'a yol verdi.

Hepimiz oturduk ve Wes kolunu omzuma atabilmek için taburesini bana yaklaştırdı. Bu açık bir sahiplenme göstergesiydi ve bu konuda ne yapacağımı ya da ne düşüneceğimi bilmiyordum. Kanıma karışmış olan viski de hiç yardımcı olmuyordu, çünkü hiçbir şey söylemeyerek bu hareketine izin vermiştim.

"Chicago'da ne kadar kalacaksın?" diye sordu Hector.

"Sadece bu akşam. Sabah erkenden Los Angeles'a bir uçağım var. Ama burada olduğuma göre, Mia ile görüşebilirim diye düşündüm. Umarım sakıncası yoktur?"

Wes'in deniz yeşili gözlerine baktım ve içlerinde kayboldum. Barın ışıkları altında dudakları parlıyordu ve saçları alnına düşmüştü. Yukarıya uzanıp saçlarını geriye çektim. Wes elini kaldırıp yanağımı okşadı. Farkında bile olmadan, kendimi dokunuşuna bıraktım. Son iki aydır onun şefkatinden mahrum kalmak susuzlukla boğuşmak gibiydi ve şimdi sonunda ufacık da olsa bir yudum alabiliyordum. Daha fazlasına ihtiyacım vardı. Çok daha fazlasına.

“Hiçbir sakıncası yok.”

Dokuzuncu Bölüm

Kapı çarparak kapanırken sırtım çoktan duvardaydı. Wes'in dudakları ve elleri her yerimdeydi. Tıpkı olmasını istediğim gibi... Dördümüz eve sarhoş bir halde, limuzinle geri dönmüştük. Tony tarafından kendi odalarına sürüklenen Hector, bana dönüp zafer işareti yaptı. Bu hareketinden evlerine bir adam getirmemi onayladıkları sonucunu çıkarmıştım. Gerçi bu akşam Wes'i sahiplenmeme engel olabilecek hiçbir şey yoktu. Viskiyle karışan ona sahip olma arzusu yadsınamayacak kadar güçlüydü.

"Tanrım, seni özledim. Vücudunu özledim." Wes göğüslerimi avuçladı. "Çıplak olmana ihtiyacım var. Şimdi." Göğüslerimi aynı anda sıkarak dudaklarımın arasından bir inilti çıkmasına neden oldu.

Hiç tereddüt etmeden kazağımı çekip çıkardım ve yere fırlattım. Wes'in elleri pantolonumdaki düğmeyi çekiştirdi. Daha ben pantolonumu çıkaramadan eli *oradaydı*. Tam *orada* beni hissediyor, ıslaklığın içinde oynuyordu.

Wes dilini göğüslerimin arasından boynuma doğru götürdü ve tam kulağımın altında durarak oradaki hassas noktayı ısırdı.

“Bana yaşattığın hissi seviyorum. Bedeninin verdiği tepkiler... Ne söylersen söyle, beni istediğini kanıtıyor.”

Uzun parmaklarından biri derinlere girdi ve ardından bir tanesi daha... Harika! Başım geriye doğru düştü ve duvara çarp-
tı. “Seni istediğimi hiçbir zaman inkâr etmedim,” diye itiraf et-
tim nefes nefese.

“Ama bunu denedin.” Elini sertçe bastırdı, parmakları doğru noktada kıvrılarak yetenekli başparmağı klitorisimin etrafında daireler çizip beni hoş bir kayıtsızlığa doğru sürükledi. Hak-
lıydı. Beni ne kadar çok etkilediğini inkâr etmeye çalışmıştım. Bunu yapmak zorundaydım. Aramızdaki mesafeyi korumamızı sağlamıştı, ama şimdi bunu yapamazdım. Şu anda her şeyimle onundum.

“Sana ihtiyacım var,” diye fısıldadım.

“Benden sonra başkasıyla birlikte oldun mu?”

“Wes,” diye uyardım. Bu, parmakları eklem yerlerine kadar içimdeyken ve avucu ona olan arzumla kaplanmışken yapmak istediğim bir konuşma değildi.

Diliyle dudaklarımı aralayarak bana tutkulu bir öpücük ver-
di. “Arada hiçbir engel olmadan biriyle birlikte oldun mu?”

“Sadece sen,” diye cevap verdim ve bu konuda ciddiymdim. Alec ve ben her zaman prezervatif kullanarak seks yapmıştık. Wes’le birlikteyken hiç prezervatif kullanmamıştık, ama ona güvenmişim ve hâlâ da güveniyordum. Gözlerimin içine bakan gözleri kopkoyuydu. Bir süre sonra parmaklarını içimden çıkardı ve pantolonumla külotumu aşağıya indirdi. Wes’in pantolonunu çözerken ayaklarıma dolanan kıyafetleri tekmeledim. Wes pantolonunu sadece kalın penisini ortaya

çıkarmak kadar aşağıya itti. Tanrım, bu parçasını özlemiştim. Uzun, kalın ve benim için son derece hazırды.

Tek bir hamlede Wes popomu kavradı ve bacaklarımı beline doladı. “Omuzlarıma tutun, tatlım.” Deddiğini yaptım. Beni hızla havaya kaldırdı ve sırtım duvarın sert yüzeyine sürtündü. Tenim alev alev yanmaya başladı. Şiddetli acı o anın zevkine karıştı. Wes penisinin geniş başını girişime bastırıp sonra içeriye doğru ittirdi. Bir eliyle kalçamı, diğeriyle de omzumu tutuyordu. Beni sertçe aşağıya çekerek içimi delip geçti.

“Ah, Tanrım.” Devasa penisıyla dopdolu olmak katışksız bir mutluluktu.

“Şışt tatlım, seni duyacaklar.” Wes bana nerede olduğumuzu hatırlattı. Hector ve Tony’nin çatı katı dairesindeki odamdaydım ve üçüncü müşterim için çalışmaya devam ederken ilk müşterimi beceriyordum. Bunda psikolojik olarak çarpık bir durum vardı, fakat umurumda değildi. Son iki aydır özlediğim her şeyle beni tamamen doldurarak derinlerime girerken öyle harika hissettiriyordu ki...

Wes içimden çıktı ve sonra tekrar girdi. Dudakları benimkilerin üzerine kapandı, sanki açlıktan ölmek üzere olan bir kadını mışım gibi dilini emip dudaklarını yağmaladım.

“Bunu sakın unutma.” İçimden çıktıktan sonra sonuna kadar tekrar içime gömüldü. İnledim ve başımı salladım, şehvetin neden olduğu bu sisin içinde sadece bacaklarımın arasındaki hisse odaklanıyordum. Wes içimde hareket etmeye devam ederken rahmimin derinliklerinde şiddetli bir haz yükseliyordu.

“Bunun ne kadar iyi olduğunu unutmana asla izin vermeyeceğim,” dedi Wes içimden çıkarken. Ve sonrasında penisi keskin bir hareketle tekrar içimdeydi.

“Gittiğim zaman beni hissetmeni istiyorum.” Dışarda ve iki eli de kalçamın üzerindeyken tekrar içeri girdi. Bedenim ısınıyor, her bir yerim sızlıyordu. Tek bir darbenin ardından kendimi tamamen kaybedecektim. Tıpkı istediği gibi her şeyimi ona verecektim.

“Beni hatırla,” dedi Wes sıkıdığı dişlerinin arasından. En son seviştığımız zaman da bu sözcüklerin aynısını söylemişti. Bu kez sözcükleri acı ve zevkle çınlıyordu. İçimden çıktı ve beni havaya kaldırarak kollarını bedenime doladı. Belinin etrafındaki bacaklarımı sıktım ve çıplak ayaklarımın topuklarını sırtına bastırdım. Wes kalçasını geriye çekti, beni sertçe duvara bastırıp şiddetle içime çarptı.

Şiddetli bir orgazm dalgası her yanıma sardı. Wes’in dudakları sertçe benimkilerin üzerine kapandı, içimi kendi özüyle yıkarken, şiddetle sarsıldı ve öpücüğüyle beni esir aldı. Ağzıyla dudaklarımın arasından dökülmek üzere olan haykırışı engelledi. Tutkumuzun son kalıntıları da bedenlerimizi yavaş yavaş terk ederken dudağını sertçe ısırdım.

Tenlerimiz terden kayganlaşmıştı. En başından beri sahip olduğumuz bağı mühürleyerek alınlarımızı birbirine sürterken nefeslerimiz birbirine karışıyordu.

“Beni unutacak mısın?” Wes’in nazik sesinde endişe hâkimdi.

“Asla,” diye söz verdim.

“Hadi, seni temizleyelim. Seninle işim henüz bitmedi.” Wes bana sıkıca sarıldı ve odanın karşısındaki banyoya doğru ilerledi.

“Tanrı’ya şükür, çünkü seni tekrar istiyorum,” dedim yüzüne öpücükler kondururken. Boynundaki tuzlu teni yaladım ve tadından asla sıkılmayacağım tek adamın keyfini çıkardım.

Wes beni tuvalet masasının üzerine bırakıp geri çekildi. Orgazmının ardından kalan sıvılar mermer tezgâhın üzerine döküldü. Bacaklarımın arasındaki noktaya bakarak özünün içimden akmasını seyretti.

“İşte, bu, daha sonra düşüneceğim bir şey,” diye itiraf etti çocuksu bir gülümsemeyle.

Omzuna bir tane patlattım. “Suyu aç, seni sapık.” Tezgâhın üzerindeki küçük havluyu ıslattım, bacaklarımın arasını temizledim ve tezgâhı temizlemek için başka bir havlu aldım. Sonra her ikisini de kirli sepetine fırlattım.

Wes bu zamanı çok iyi kullanmış olmalıydı, çünkü şimdi mükemmel bir şekilde çıplaktı. Kot pantolonu ve ayakkabıları banyonun zemininde bir yığın halinde duruyordu. Bronz teni ve biçimli kasları hiç bu kadar iyi görünmemişti. Aramızdaki birkaç adımlik mesafeyi aştım ve ellerimi göğüs kaslarının üzerine yerleştirdim. Alnımı göğsüne yaslayıp tam kalbinin üzerine bir öpücük kondurdum. Sıcak ve tanıdıktı, bir hayattan istediğim ama henüz sahip olamayacağım her şeydi. Kalbinin üzerini öpmeye devam ederken gözlerime yaşlar dolmaya başladı.

Wes eliyle yanağımı kavradı ve dökülen tek bir damla gözyaşını sildi. “Biliyorum. Ben de,” dedi yumuşak bir sesle. “Şimdilik sadece sahip olduğumuz zamanın keyfini çıkaralım, tamam mı?”

Başımı salladım ve onunla birlikte duşa girdim. Uzun bir süre saçımı yıkamakla uğraştı. “Saçların birkaç santim uzamış.”

“Evet, hızlı uzuyor.”

Wes’in gözleri saçlarımdan akan köpükleri takip etti. “Çok güzeller.”

Ben saçlarımı durulamayı tamamlarken o da ellerini sabunluyordu. Malibu'da birlikte duş aldığımız zamanlarda hiçbir zaman duş lifi kullanmazdı. "Ellerini kullanmayı seven bir adam-sın, ha?" diye sordum kaşlarımı oynatarak.

"Bunu bilmiyor muydun?" Ellerini omuzlarımın üzerine yerleştirdi ve masaj yaparak sabunu her yere yaydı. Enfesti. Güçlü parmaklar her bir düğümü ovuşturdu ve ardından baştan çıkarıcı bir şekilde göğüslerimin üzerinden geçti. Wes beni ters çevirip sırtımı bedeninin ön tarafına bastırdı. Sonra göğüslerimi avuçlarına alarak baş ve işaret parmaklarını sertleşmiş tepeciklerin üzerinde gezdirdi.

Gözlerimi kapatıp inleyerek ona yaslandım. "Göğüslerine bayılıyorum. İri, dolgun ve mükemmeller. Parmaklarımı üzerlerinde gezdirirken mükemmel bir şekilde sertleşiyorlar." Wes'in sözcükleri etrafımızdaki buhar kadar yoğun bir şekilde tüm odayı doldurdu. Ben nefes nefese kalana, inleyene ve kalçalarımı yukarı doğru bastırıncaya kadar göğüslerimle oynamaya devam etti.

"Ne istiyorsun?" Hassas göğüslerimin üzerindeki tatlı işken-cesine devam ederken boynumun bir kenarını yaladı.

"Seni içimde istiyorum. Lütfen," diye yalvardım hiç utanmadan.

"İleriye uzan tatlım. Havluluğa tutun. O güzel kıcını benim için havaya kaldır."

Duşun arka tarafındaki başımın üzerinde duran havluluğa tutundum. Bana süslü otel odalarında görebileceğiniz türdeki havlulukları hatırlattı. Akan sudan uzakta duran, ama müşterilerin duşun sıcaklığından çıkmadan rahatça uzanabileceği bir

yere yerleştirilmiş olan havlulukları... Ama şu anda benim için tutunabileceğim harika bir çubuk anlamına geliyordu.

Wes ayaklarını benimkilerin iç tarafına koyarak bacaklarımı biraz daha açmamı sağladı. Kalçamı kavrayarak istediği bir yüksekliğe çıkardı. Bekliyordum, nefesim tıkanmıştı. Heyecan, kızgın bir arı sürüsü gibi etrafımda vızıldıyordu. Ereksiyonuyla buluşacak olmanın beklentisi tahrik ediciydi.

Wes popoma sürtündü. Büyük bir ustalıkla vajinamı esnetti ve penisinin başını olması gerektiği yere yerleştirdi.

“Onu istiyor musun, tatlım? Seni sertçe becermemi mi istiyorsun?”

“Tanrım, evet, lütfen Wes. Her zaman sevdiğin gibi sev beni.”

“Sevmek mi?” diye sordu Wes sadece başını içime doğru bastırarak. Tamamen derinlerime kaymasını sağlamak için bacaklarımı birbirine bastırmaya çalıştım. Ama beni geride tutmaya devam etti.

“Evet, göster bana.”

Penisini, dişlerimin takırdamasına neden olacak kadar sert bir şekilde ileri doğru itti. Darbesi karşısında sarsılarak demir çubuğa sıkıca tutundum, ayaklarım havaya kalktı ve tıpkı istediği gibi penisinin üzerinde asılı kaldım. Sonra beni tekrar yere indirdi. Nefes alamıyordum, hareket edemiyordum. Daha önce hiçbir erkekle bu kadar bütünleşmemiştim. Geriye çekilmeye başladığında neredeyse ağlayacaktım. İçimde kalmasına, bana yakın olmasına ihtiyacım vardı.

“Lütfen, gitme...” diye yalvardım boğuk bir sesle.

“Buradayım.” Ellerinden biri benimkilerin üzerine kapandı. Sonra penisini geriye doğru çekti ve tekrar içime girdi. “Hisset

beni, tatlım. Tam buradayım. Seninleyim. İçindeyim. Senin bir parçanım.”

Birleşmiş olduğumuz noktadan dışarıya titretek bir his yayıldı, sanki bedenimin üzerinde kelebekler kanat çırpıyordu. Nefis bir haz her yerime dalga dalga yayılıyordu. Daha önce deneyimlemiş olduğum cinsel tecrübelerimden çok daha farklı, olağandışı ve benzersizdi.

“Gelmek üzereyim,” dedim konuşma yeteneğimi kaybederek. Bedenim, zihnim ve bilinçaltım bu haz sayesinde hiçbir zaman geri dönmek istemediğim bir yolculuğa çıkmıştı.

“Evet.” Wes nefesimin kesilmesine neden olacak kadar nefis bir şekilde penisini hareket ettirdi. “Seninle işim bitinceye kadar rahatlayacaksın. Bu bedeni benim kontrol ettiğimi kanıtlayarak beni sınıksız saracaksın, tatlı Mia. Senin içinde olduğum zaman sadece biz varız. Sen ve ben. Olması gerektiği gibi.” Geri çekildi ve sonra sertçe derinlere saplandı. Bir kez daha cinsel bir sersemliğin içinde kaybolarak tiz bir sesle çığlık attım. Sıcak bir elektrik akımı bastırılmış coşkuyu serbest bırakmak için bir çıkış yolu arayarak tüm noktalardan hızla geçiyordu.

İşte, o anda ağzımdan manasız sözcükler çıkmaya başladı. Wes uzun ve sürekli vuruşlarla beni beceriyordu. Kendimi kaybetmiştim. Saçma sapan, gereksiz şeyler söylüyordum.

“Lütfen...”

“İçime...”

“Yanıyor...”

“Şimdi...”

“Sev...”

“Sıcak...”

“Wes...”

Wes tek eliyle belime sarıldı ve diğeriyle de sanki barfiks çekecekmiş gibi tepemizdeki demir çubuğu kavradı. Kaslı bedeni parmak uçlarında yükseldi ve beni penisinin üzerine indirdi. Sert penisi öyle derinlere ulaştı ki içimdeki dokuyu resmen parçalayarak daha önce hiçbir erkeğin ulaşmamış olduğu bir noktaya gitti. Kontrolümü kaybettim. Orgazm beni sarstı. Sanki elektrik akımına kapılmışım gibi onun etrafında şiddetle kıvranmama neden oldu. Vajinam penisinin etrafına kilitlendi ve kendi orgazmına ulaşan Wes omzumla boynumun birleştiği noktaya dişlerini geçirerek şiddetle kükredi. Hissettiğim ani acı çoktan kontrolden çıkmış olan yangını körükleyerek beni parçalara ayırdı.

Wes sayısız kez beni uçuruma sürükleyerek bana defalarca orgazm yaşattı. O andan sonra tek bildiğim beni becermeye bir son verdiğinde suyun buz gibi olduğu ve ikimizin de titrediğiydi. Wes hareketsiz bedenimi soğuk suyla duruladı. Ben ona yaslanmaya devam ederken bir havluyla beni sardı. Daha fazlasını yapabilecek durumda değildim. Beynim artık hiçbir uzvuma sinyal göndermiyordu. Her şey işlevini yitirmişti.

Wes beni kucağına alıp banyodan çıkardı. Sonra örtüleri açarak beni yatağa yatırdı ve kendisi de arkama kıvrıldı. Bedeni benimkine yaslanmıştı, duştan kalan ıslaklık itiraf edemeyeceğimden çok daha fazla sevdiğim bir şekilde bizi birbirimize yakınlaştırıyordu.

Wes enseme doğru sıcak bir soluk verdi. “Yarın seni bırakmak istemiyorum.” Gözlerimi kapattım ve Wes’in kolunu çıplak göğüslerimin arasına doğru çektim. Eli dudaklarımın yakınındaydı. Parmaklarını öptüm.

“Gitmek zorundasın,” diye fısıldadım. Onun kalmasını istiyordum ama bir o kadar da gitmesine ihtiyacım vardı.

“Biliyorum.” Ses tonundan perişan olduğu anlaşılıyordu, ama her şeye rağmen güçlüydü.

“Ama gitmek istememen benim için çok şey ifade ediyor.” Onunla birlikte olduğum bu anın ne kadar önemli olduğunu bilmesini istiyordum. Onunla geçirdiğim her zaman çok özeldi.

“Ah, Mia, sahip olduğumuz bu şeyi elimizden almana izin vermeyeceğim.”

“Ben de buna izin vermeni istemiyorum. Önümüzdeki dokuz ay boyunca nelere sahip olabileceğimi bana hatırlatmanı umuyorum.” Wes’in elini yanağıma bastırdım ve nasıl hissettirdiğini hatırlamaya çalıştım. Bu anı zihnime kazıdım, böylece istediğim her zaman bu anının içinde kaybolabilecektim.

“Nelere sahip olabileceğini, seni neyin beklediğini unutmana asla izin vermeyeceğim.”

Bu sözler üzerine Wes’in kollarının sıcaklığına sarınmış bir halde rüyalar âlemine daldım.

Panjurların arasından içeri süzülen güneş doğrudan gözlerime vurdu ve beni Wes’le birlikte sörf yaptığım keyifli rüyamdan uyandırdı. Gerçek dünyada sadece başlangıç seviyesinde olmama rağmen rüyamda usta bir sörfçüydim, elbette. Eğer rüyamdaki Mia gibi sörf yapabilmek istiyorsam pratik yapmak için okyanusa geri dönmem gerekiyordu.

Yavaşça ayağımı arkama doğru uzattım ve soğuk çarşaflar dışında hiçbir şeyle karşılaşmadım. Afallamış bir halde oturdum

ve sağ tarafıma baktım. Wes gitmişti. Yanımdaki yastığın üzerinde belli belirsiz bir baş izi ve küçük bir kâğıt dışında hiçbir şey yoktu.

Mia,

Dün akşam milyonda bir yaşanabilecek bir şeydi. Bunun üzerini çiziyorum, dün akşam paha biçilemezdi. Seninle birlikte olmak, muhteşem dalgayı yakalayıp okyanusun üzerinde süzölmek gibi. Heyecan verici ve korkutucu. Tam da insanın yaşamını değiştiren cinsten...

Sen beni değiştirdin, Mia. Artık mükemmel kadının var olmadığına inanmıyorum, çünkü onunla tanıştım, onunla seviştim ve tek bildiğim şekilde ona taptım.

Bana başka bir seçenek bırakmadığın için arkadaşın olarak kalacağım ve sana daha fazlasının nasıl olabileceğini hatırlatmaya devam edeceğim. Önümüzde dokuz ay var ve ben geri sayıma devam ediyorum. Bir dahaki sefere kadar seni düşünüyor olacağım ve en kısa zamanda seni arayacağım.

Hazır olduğunda anahtarın var.

Beni hatırla.

Her zaman senin olan senarist-sörfçü dostun,

~Wes

Mektubu çıplak göğsüme bastırıp ağladım. Wes için, kendim için ve yaşayabileceklerimiz için ağladım. Bir gün sahip olmayı umduğum şey için ağladım. Tabii Wes önce başka güzel bir kadın tarafından çalınmazsa. Ne olursa olsun, ben bu

yolculuğa devam ederken, onun kendi hayatını yaşamasına izin vermek zorundaydım. Wes'in değer verdiğini, onu hatırlamamı istediğini, bir gün ona geri döneceğimi umduğunu bilmek önümüzdeki dokuz ayı atlatabilmem için yeterliydi. Ancak tıpkı onu teşvik ettiğim gibi ben de hayatımı yaşayacaktım. Ona olan hislerimin, yaptığım şeyin ya da kendime söz vermiş olduğum tecrübelerin yoluma çıkmasına izin veremezdim.

Önümüzdeki dokuz ay boyunca hayatın beni nerelere sürükleyeceğini bilmiyordum. Her ne kadar tedbiri elden bırakıp her şeye bir son vermek, Wes'in borcu ödemesine izin verip onun kollarına koşmak istesem de bunu kendi başıma yapmak zorundaydım. Bu yıl hayatımın geri kalanı boyunca ne istediğime karar vereceğim yıl olacaktı. Bu belki Wes'ti, belki değildi. Ya da belki California veya Timbuktu'ydu. Her ne kadar yüreğim ona koşmamı söylese de aklım aksini söylüyordu. Kararımı vermiştim. Önümüzdeki dokuz ay boyunca babamı kurtarmaya çalışırken istediğim hayatı yaşayacaktım.

Ayrıca Wes'i hatırlayacaktım. Birlikte geçirdiğimiz zamanı, arkadaşlığımızı ve birlikteyken sahip olduğumuz şeyi. Bunu bana Alec öğretmişti ve tıpkı onun gibi Wes'i de seviyordum. Kendi tarzımla. Ve belki, eğer kaderimizde varsa tam dokuz ay sonra sonsuza dek sürecek bir aşka sahip olacaktık.

Sadece o gün, bugün değildi.

Onuncu Bölüm

Bu akşam Fasanoların donmuş gıda sektörüne büyük bir giriş yapması kutlanacaktı. Ünlü şefler, basın, restoran sahipleri, potansiyel yatırımcılar ve tüm Fasano ailesi orada olacaktı. Daha sonra Fasano Restoran'da da bazı kutlamalar yapılacaktı. Yemek kitabı yayıncıları ile televizyon kanalı yöneticilerinden bazıları-
nın da mekânda olacağını duymuştum. Bir televizyon programı için Tony'yle ve orijinal Fasano tariflerini içeren bir yemek kitabı için de Mona Anne'yle konuşmak istiyorlardı. Her şey hem çok heyecanlı hem de korkutucuydu. Ayrıca bu etkinlikte Tony'nin beni nişanlısı olarak tanıtması gerekiyordu. Son birkaç ay içinde beni iki ayrı ünlüyle görmüş olan medyanın çirkin bir olaya neden olacağı konusunda onu uyarmıştım. Tony'ye hiçbir sorun çıkmayacağına ve her şeyin kontrol altında olduğuna dair bana güvence vermişti. Bu cümlemin kafamdaki çevirisiyse şöyleydi: Hiçbir şey yolunda değildi, her şey mahvolacaktı ve ben de tüm bu karmaşanın ortasında sıkışıp kalacaktım.

Angelina tüm restoranın gösterişli açık bir alana dönüştürüldüğünü söylemişti. Tüm masalar restoranın deposuna

kaldırılmış, yüksek kokteyl masalarıyla değiştirilmişti. Uyarı levhalarında restoranın halka kapalı olduğu, ancak ertesi gün açılacağı yazıyordu. Bu gece ne olursa olsun, Tony ve Hector'la geçireceğim son akşamdı ve bunun keyfini çıkarmak istiyordum. Bunu yapabileceğimizi umuyordum. Tüm hafta boyunca Tony çok garip davranmıştı. Ben odaya girince geriliyordu, konuşmasının ortasında söyleyeceklerini unutuyordu ve ofisinde çok zaman geçiriyordu. Tüm bunlar Hector'u da etkiliyordu. Adam geçen hafta resmen kaybolmuş bir haldeydi. St. Patrick Günü'nde harika vakit geçirmiştik ve elbette ertesi gün Wes hakkında bilgi alabilmek için beni soru yağmuruna tutmuşlardı. Ama o andan sonra ortam tamamen gergin bir hal almıştı. Töny sık sık işe gidip geliyordu, Hector ve benimle çok az vakit geçiriyordu, büyük bir sırrı olan bir adam gibi davranıyordu.

Hector'u en çok korkutan da işin bu sır kısmıydı. Yıllardır birbirlerinden hiçbir şey saklamadıklarını söylemişti. Angie işyerinde her şeyin yolunda olduğunu ve Töny'nin her zaman-
kinden daha çok çalıştığını söylemişti. İşe erkenden gidiyordu ve geç bir saatte ayrılıyordu. Angie de tüm bunları doğrulamıştı. Hayatında bir başkası yoktu, Tony sadece bu iş değişikliğiyle meşgulumuş gibi görünüyordu. Muhtemelen bu iş sayesinde Fasano ismi yemek yenecek iyi bir yerden her gün insanların evine girecek bir şeye dönüşecekti. Bu biraz baskı yaratıyor olmalıydı.

Hector, Tony'yi biraz kendi haline bırakmayı ve bu haftayı benimle birlikte geçirmeyi kabul etmişti. Normal saatlerinde kendi işine gitmiş, ama Tony gibi evden erken çıkıp eve geç gelmemişti. Akşamlarımızı sinemaya giderek, oyunlar oynayarak

ve içki içerek geçirmiştik. Hikâyeleri büyüleyiciydi ve Hector'la çok iyi arkadaş olmuştuk. Hayatımın geri kalanı boyunca görüşeceğim biri olacaktı. Gin, Maddy, Alec ve Wes gibi biri. Güvenebileceğim biri. Küçük arkadaş grubum gitgide genişliyordu ve bu harika birlikteliğe Hector'u da ekleyebildiğim için çok mutluydum. Tony ve ablası Angelina için de aynı şeyleri hissediyordum. Geldiğim günden beri çok çalışıyor olmasına rağmen Tony'yle bazı özel anlarımız olmuştu ve onu takdir ediyordum. İş ve özel hayatında birçok şeyle uğraşmakta olan otuz bir yaşında bir adamdı. Enerjisine ve kendisi ile en çok önemseddiği tek kişi olan Hector hariç herkesi mutlu etme ihtiyacına hayrandım.

Hector da hâlâ onun yanındaydı. "Birisini sevdiğin zaman," demişti, "fedakârlık yaparsın. Onun ihtiyaçlarını kendininkilerin önüne koyarsın ve bir gün o da senin için aynı şeyi yapar." Tüm bu gerginliğe rağmen onları bir arada görünce aşklarından, tutkularından ya da güvenlerinden hiçbir şey eksilmediği belli oluyordu. Sadece garip bir durumun içinde sıkışıp kalmışlardı ve bunu aşmak için ellerinden geleni yapmaya, yeniden ortak bir zeminde buluşmaya çalışıyorlardı. Bunu başarabilmelerini umuyordum. Bu kadar güzel olan bir şeyi kaybetmelerini istemiyordum.

Eşyalarımı toplarken telefonum çaldı.

"Alo?"

"Günaydın, bebek yüz. Rüzgârlı şehirden ayrılmaya hazır mısın?" Hattın ucundan Millie teyzemin yumuşak sesi geliyordu.

“Pek sayılmaz. Burada çok eğlendim. Tony ve Hector harika insanlar.”

“Tony ve ne... Hector da kim?”

“Hector, Tony’nin partneri.”

“Anthony Fasano eşcinsel mi? Hani şu tanrılara yaraşır bir vücudu olan seksi boksör?”

“Ta kendisi.” Sırıtıp başımı salladım. Teyzem resmen seksi adamların iyilik perisi gibiydi. “Gerçek olamayacak kadar iyiydi. Belgelerini gördüğüm anda bir şeylerin yanlış olduğunu anlamıştım. Yani bu kez ekstra ödeme alamayacakmışsın gibi görünüyor.”

Bir kahkaha attım. “Para konusunda her zaman böyle endişelenir misin?”

“Nakit kraldır, bebek yüz. Şu anda bunu herkesten daha iyi biliyor olmalısın. Nakitten söz açılmışken bir sonraki müşterinle ilgili bilgileri gönderdim. Buna bayılacaksın. Tam sana göre.”

“Öyle mi, neden?”

“Eh, Boston, Massachusetts’e gidiyorsun.”

“Daha önce hiç gitmedim. Boston’da ne var ve neden bu işe bayılacağım?” Evrendeki en iyi beyzbol takımının dışında ne olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu.

“Erkekleri, beyzbol ve bira,” diyerek güldü Millie.

“En sevdiğim üç şey!” diye bağırdım. İyi bir beyzbol maçını seyretmeye bayılırdım. Babamla birlikte yaptığımız nadir şeylerden biriydi. Körkütük sarhoş olsa bile, maçları daima izlerdi. Red Sox favori takımımızdı. Onları ilk başta sevme nedenim amblemlerinin çorap şeklinde olmasıydı, ama asıl nedeni babamın onları tutuyor olmasıydı. Bu sayede babamla bir araya gelebiliyorduk. On yaşında annesiz bir çocuk olarak sahip olduğum

ebeveynimle bir bağ kurabilmek için her şeyi deniyordum. Hatta Maddy bile maçları ve takımı seviyordu. Boston'a gideceğimi duyunca çok sevinecekti.

"Evet ve işler daha da güzelleşiyor!"

"Yok artık. Gerçekten mi?"

"Oturuyor musun?"

Arkamı döndüm ve yatağın üzerine oturdum. "Şimdi oturuyorum."

"Boston Red Sox takımının en yeni seksi üyesi Mason Murphy'ye eşlik edeceksin."

"Hadi canım! Onu duymuştum. Bu yılın en iyi vuruş ve koşu rekorlarını elinde tutuyor!"

Millie kıkırdadı. "Aynı zamanda çok da çekici. Genç İrlandalı senin yaşında, uzun boylu ve resmen bir kadını memnun etmek için yaratılmış!"

Murphy'nin oynadığı izlediğim son maçı düşününce, teyzemin söylediklerine daha fazla katılamazdım. Hatta o zaman bile, o dar beyaz pantolonu içindeki mükemmel poposunu izleyebilmek için videoyu defalarca başa sarmıştım.

"Bu harika. Ama neden bir eskorta ihtiyacı varmış ki?"

"Kolunda bir kadın olması takımına ne kadar bağlı olduğunu gösterirmiş. Basın danışmanına göre, sezonun ilk ayında bir kız arkadaşı olursa üzerindeki baskılar kalkacaktı ve medya karşısında sadık bir adam gibi görünecekti."

Tiksintiyle dudaklarımı büzdüm. "Her neyse. Çok heyecanlıyım. Bu muhteşem olacak! Gerekli tüm bilgileri gönder. Erkenden orada olmam gerek. Güzellik salonundaki tüm saçmalıkları önceden yaptırmam lazım."

“Bay Murphy’yle buluşmadan önce geçireceğin üç gün için sana bir otelde yer ayırtacağım. İçinde tam teşekküllü bir güzellik salonu ve spa olan bir otelde. Biraz dinlenmeyi hak ettin.”

“Kulağa harika geliyor. Teşekkürler, Millie Teyze.”

“Her şey kızım için. Yakında görüşürüz, bebek yüz.”

“Hoşça kal.”

Hector’la birlikte restorandan içeriye girdiğimizde Tony bana sıkıca sarıldı. “Büyüleyici görünüyorsun, Mia.” Yanımda duran Hector’un gerildiğini hissedebiliyordum.

“Teşekkür ederim. Bugün seni özledik.”

Tony dudaklarını yalayıp Hector’a baktı. Sevdği adamın her bir santiminde gezinen gözleri, sadece sevdiğiniz kişiler için hissedebileceğiniz bir ifadeyle parlıyordu. Hector gözlerini yere indirdi ve yüzüne geniş bir gülümseme yayılırken başını salladı. “Hector,” dedi Tony usulca. “Mükemmelsin, *papi*,” diye fısıldadı sadece ikimizin duyabileceği şekilde.

“O kadar iyi görünüyorsun ki canım acıyor,” dedi Hector, Tony’ye arkadaşça sarılırken. Heteroseksüel erkeklerden biraz daha fazla ve biraz daha yakın bir şekilde öylece durdular, fakat kucaklaşmaları etrafta dolanan insanların şüphe etmesine neden olacak kadar da uzun sürmedi.

Mona Fasano uzak bir köşeden bizi izliyordu. Bana doğru yaklaşırken tavrında hafif bir değişiklik vardı. Tanıştığımız günden beri ilk defa bana karşı soğuk duruyordu. Beni kucakladı, ama hiç samimi değildi. Aynı şeyi Hector’a da yaptı. Hector’un kısılan gözleri Mona’nın omzu üzerinden benimkilerle buluştu.

Omuzlarımı silktim. Söz konusu Mona Fasano'ysa hiç kimse neler olduğunu bilemezdi. Kadın benim için tam bir muammaydı.

“Oğlum, gevezelik etmek zorunda olduğun bir sürü insan var. Yemek kitabını çıkarmaya karar verdim. İlgili kişilerle iletişime geçelim.”

Tony bir kahkaha attı ve Hector'la ikimiz bunun keyfini çıkardık. Adam tüm hafta boyunca öyle gergindi ki uzun bir aradan sonra ilk defa kendisi gibi görünüyordu. Çok daha rahattı.

“Tamam anne, hemen geleceğim.” Mona tekrar önce bana, sonra da Hector'a baktı ve içini çekerek başını salladı. Ardından sessizce bir şeyler mırıldanarak yanımızdan uzaklaştı.

“Annenin sorunu ne?” diye sordum.

“Mutsuz.”

“Belli oluyor. Sebebini bizimle paylaşmak ister misin?”

“Pek sayılmaz. Her şey yakında ortaya çıkacak. Birer içki almaya ve insanların arasına karışmaya ne dersiniz? Açılış konuşmasını yaparken ikinizin de ön tarafta olmasını istiyorum. Tamam mı? Aileyle birlikte ön tarafta duracağınıza söz verin.”

Hector'un sesi kısıldı ve sadece bizim duyabilmemiz için öne doğru eğildi. “Bebğim, bu akşam neye ihtiyacın olursa olsun, ben yanındayım. Bunu biliyorsun.”

“Sonsuza kadar mı?” diye sordu Tony sırtarak. Heyecandan çığına dönmek üzereydim. Bu akşam garip şeyler oluyordu, ancak Tony hiç olmadığı kadar rahat davranıyordu. Bunun sebebi evleneceğini tüm kamuoyuna duyuracak olması mıydı? Gıda işini büyütmeleri miydi? Yoksa görüşmeleri süren televizyon programı ve yemek kitabı mıydı? Fakat bunların hepsi işle ilgiliydi ve daha fazla stres demekti. Tony bu akşam her şey çok

keyif veriyormuş gibi davranıyordu. Sonra bir de benle Hector'a karşı nedensiz yere huysuz davranan annesi vardı.

"Sonsuza kadar, bunu biliyorsun," diye söz verdi Hector. "Ön tarafta olacağız. Şimdi git ve yapman gerekeni yap, şunu bil ki... seninle gurur duyuyorum."

Tony kolunu ileri uzattı ve Hector'un elini okşadı. Birkaç kişi bu hareketi yakaladı, ancak ben bir şey söyleyemeden önce Tony yanımdan uzaklaştı.

"Tony garip davranıyor, değil mi?" diye sordum Hector'a, sevgilisi şık giyimli insanların arasına karışırken.

"Evet, burada bir şeyler döndüğü kesin, fakat benimle hiçbir şey paylaşmadı. Gerçi bu hiç de şaşırtıcı değil. Tony genelde önce şeytanlarıyla başa çıkar, sonra gelir onları bana anlatır. Genellikle de hamlesini yapmadan hemen önce. Yani sorunu her neyse, şimdi bu konuda daha iyi hissediyormuş gibi görünüyor. Onu eski haline döndüren şey işle ilgili vermiş olduğu kararlar olmalı."

"Başkalarının önünde sana dokunması? Annesinin bize delici bakışlar atması? Sence bunlar normal şeyler mi?"

"Haklısın, hiçbiri normal değil. Ama bu konuda yapabileceğimiz pek de bir şey yok. Hadi, gidip birer içki alalım, Angie'yi bulalım ve neler olacağını görelim."

Sonraki yarım saati şampanya içerek, Tony'nin ailesindekiyle sohbet ederek ve birbirimizden keyif alarak geçirdik. Hoparlörden yüksek bir ses geldi. Sahneye çıkmış olan Tony, "Herkesi bir araya toplayabilir miyim?" diye seslendi.

"İşaret bu olmalı." Hector beni minik platformun ön tarafına doğru götürdü. Tüm aile burada toplanmıştı.

Tony açık gri takım elbisesinin içinde ayakta duruyordu. Bedeni sahnedeysen çok daha genişti ve mikrofon elinin içinde kaybolmuştu. Kalabalık bir anda sessizleşti ve herkes bir araya toplandı.

“Hepinize burada olduğunuz için teşekkür ederek başlamak istiyorum. Fasano isminin donmuş gıda sektöründe de yer alması babamın, Joseph Anthony Fasano’nun hayalimdi. Şirketini gururla, dürüstlikle ve markaya olan sadakatiyle yönetti. Annem ve kız kardeşlerimle birlikte biz de ürünlerimizin kaliteli, aile dostu ve düşük maliyetli olmasını sağlayarak bu mirası devam ettireceğiz.”

Kalabalıktan alkış ve ıslık sesleri yükseldi. “Teşekkür ederim. Şimdi markamızla birkaç girişimde daha bulunmayı düşünüyoruz. Bunlardan birincisi, Anne Fasano’nun yemek kitabı.” Bir alkış tufanı koptu. “Diğeri de bir yemek kanalında yayınlanacak olan televizyon programı.” Kalabalık çılgına döndü. “Yemek programı Fasano Ailesi’nin maceraları şeklinde olacak. Annem, kız kardeşlerim ve hayat arkadaşım da bu yeni programın bir parçası olacak.”

Etraftan yükselen ıslıklar, alkışlar ve haykırışlar Hector’la benim iç çekişimizi bastırdı. Hayat arkadaşım diyerek ne kastediyordu bu adam? Onunla birlikte kalmam ve Amerikan halkını etkilemesine yardımcı olmam için beni zorlayacak hali yoktu herhalde.

“Ve bu da beni bu akşam yapacağım en önemli duyuruya getiriyor. İşle ilgili her şeyi duydunuz, şimdi sırada özel hayatım var. Bu dünyada en çok sevdiğim kişiyi size tanıtmak istiyorum. Hayatım boyunca karşıma çıkan tüm sorunlarda yanımda olan

ve yanımdan bir kez bile ayrılmayan tek kişi. Eşim. Tek gerçek aşkı. Nişanlım... Tabii bu mükemmel adam da beni kabul ederse.”

Bu mükemmel adam da beni kabul ederse? Ah, kahretsin! Aman Tanrım!

Yanımda duran Hector’a baktım, iri iri açtığı gözleri yaşlarla doluydu. Tony’nin eli ileriye uzandığı anda o yaşlar dökülmeye başladı. “Hector Chavez. Seni seviyorum. Seni her zaman seveceğim. Hayatımın geri kalanını seninle birlikte geçirmek istiyorum. Bu iş, soyadım... Eğer bunları benimle paylaşmayacaksan hiçbirinin bir önemi yok.”

Ve o anda Tony bir dizinin üzerine çökerek kırmızı kadife bir kutunun kapağını açtı. İçinde ince bir alyans vardı. “Sonsuza dek benim ol. Evlen benimle. Yasal olarak. Benim soyadımı al. Benimle birlikte bir aile kur.”

Tüm oda sessizlik içindeydi. Tek bir fısıltı bile yoktu.

“Kalk yerden.” Hector, Tony’yi ayağa kaldırdı. “Benim erkeğim kimse için diz çökmez. Benim onunla gurur duyduğum gibi onurlu bir şekilde ayakta durur. Seninle evlenmekten, Fasano adını almaktan onur duyarım.”

Tony kocaman gülümsedi, Hector’u yanına çekip seyircilere döndü. Fotoğraf makinelerinin flaşları deli gibi patlıyordu. Biraz önce neler olduğunu idrak eden kalabalığın gürültüsü sağır edici bir seviyeye ulaşmıştı. Bir boksör, işadamı ve ailenin reisi olan Anthony Fasano biraz önce eşcinsel olduğunu itiraf etmiş ve uzun zamandır birlikte olduğu erkek arkadaşına evlenme teklif etmişti.

Vay anasını! Bu destansı bir andı. Olduğum yerde kaldım ve Tony'nin ailesinin her bir üyesine tek tek baktım. En solda duran Giavanna ve kocasıyla başladım.

“Giavanna, Hector'u nişanlım olarak kabul ediyor musun?”

Giavanna genişçe gülümsedi ve başını salladı. “Evet.” Sesi boğuktu, ama neler hissettiğini anlayabiliyordum.

“Isabella, Hector'u ailenin bir parçası olarak kabul ediyor musun?”

“Ediyorum, zaten her zaman ailemizin bir parçasıydı. Ayrıca sizin adınıza çok mutluyum.” Isabella yan tarafa döndü ve kocasının boynunda hıçkırmaya başladı.

“Sophia...”

Tony'nin cümlesini bitirmesine gerek bile kalmadı. Sophia, “Sonunda her şeyi itiraf ettin,” dedi ve tüm kalabalık kâhkahalara boğuldu. Hector'un karamel rengi teninden gözyaşları süzülürken Tony sevgilisine sıkıca sarıldı.

“Angie, Hector'u ailemize kabul ediyor musun?”

Angelina cevap vermek yerine sahneye fırlayıp ikisine birden sarıldı. “Sizi seviyorum, sizi seviyorum,” dedi ve ikisinin de dudağına bir öpücük kondurdu. Çılgın İtalyanlar ve onların öpücükleri... Sonra ikisinin de kulağına bir şeyler fısıldadı. İki çift göz iri iri açıldı ve Tony geri çekildi. Ablasının önünde dizlerinin üzerine çöküp karnını öptü. Yüzündeki gülümseme her şeyi anlatıyordu.

Çocuklarını izleyen Mona Fasano'ya baktım. Gözyaşları öyle hızlı akıyordu ki sanki bir çeşme açık bırakılmış gibiydi.

Tony, “Ablamın bir bebeği olacak. Yıllardır bunun için uğraşıyorlardı ve şimdi bir bebekleri olacak!” diye bağırdı kalabalığa. Odanın içinde tekrar alkışlar koptu.

Angie sahneden indi, kocası Rocko'nun yanına koşarak kollarına atladı. Rocko karısını kucağına alıp döndürmeye başladı.

"Anne," dedi Tony bir kez daha mikrofondan. "Hector'u ailemizin resmi bir üyesi yapmak için izin veriyor musun? İyi bir Katolik kızla evlenmemi ve torun sahibi olmak istediğini biliyorum, ama beni mutlu edecek şeyler bunlar değil. Hector ve ben sana istediğin torunları vereceğiz, anne, bir taşıyıcı annenin yardımıyla. Bunu çoktan konuştuk." Hector çılginca başını salladı. "Bunu kabullenmenin zor olduğunu biliyorum. Bu haftanın başında sana her şeyi açıklamıştım ve bunun geleceğini biliyordun. Benim için her zaman Hector vardı, anne."

Mona başını salladı ve elleriyle ağzını kapattı. Hıçkırıklarından minyon bedeni sarsılıyordu. Tony sahneden indi, Hector da hemen arkasındaydı.

"Seni seviyorum, anne. Ama Hector'u da seviyorum. O benim geleceğim, artık rol yapamam. Hayatımı başkalarının kurallarıyla yaşayamam ve kendi mutluluğumu ya da Hector'un mutluluğunu feda edemem. Bu doğru olmaz."

Mona oğlunu kollarına aldı. "Ah, seni aptal, aptal çocuk. Zamanla anlardım. *Aşkın* nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Bir insanın tüm dünya olmasının ne demek olduğunu biliyorum. Baban benim için öyleydi. Eğer Hector da senin için öyleyse, o halde kimsenin ne düşüneceği ya da söyleyeceği sizi birlikte olmaktan alıkoymamalı. Seni seviyorum." Mona geri çekildi. "İkinizi de seviyorum." Hector'un yanaklarını okşadı. "Şimdi gerçekten de benim oğlum olacaksın, öyle mi?"

Hector'un gözyaşları bir kez daha döküldü ve Mona onları

sildi. “Çocuklarımın mutlu olmasını istiyorum,” dedi ve oğullarının ikisini de sıkı bir şekilde kucakladı.

Ve işte bu kadardı. Gecenin geri kalanında kutlamalar devam etti. Akşamın ilerleyen saatlerinde Angelina’yla konuşurken geçtiğimiz hafta içinde Tony’nin her bir kız kardeşinin evine gittiğini ve onlara eşcinsel olduğunu açıkladığını, Hector’a âşık olduğunu ve ona evlenme teklif edeceğini söylediğini öğrendim. Görünüşe göre, kız kardeşler en başından beri şüpheleniyorlarmış, ama bunca yıl Tony’nin mahremiyetine saygı göstermişler ve fikirlerini kendilerine saklamışlar. Sonra ben ortaya çıktığım zaman ne düşüneceklerini bilememişler.

Angelina bütün bir haftayı Tony’yle birlikte geçirmiş. Ortaya çıkacak olan bu yeni bilgiyi Fasano ismini lekelemeyecek bir şeye dönüştürmeye çalışmışlar. Özellikle bunun için işe alınan basın danışmanı restorana karşı sorun çıkarabilecek kişileri caydırmak için “Âşkın türlü türlü halleri vardır,” kampanyasını yayıyormuş. Ayrıca televizyon kanalı bu haberler karşısında aşırı heyecanlanmış. Hedef kitlelerinin genişleyeceğini söylemişler. Beş kardeşin her birine ve anneye haftanın farklı günlerini ayıracaklarmış. Konsept konusunda fazlasıyla heyecanlılarmış ve topluma yeni bir şeyler sunmak adına Tony’yle Hector’un birlikte yemek yapacağı ayrı bir gün olacağı için çok mutlularmış.

Sonuçta her şeye rağmen sevgi kazanmıştı ve aile bu olayların sonrasında daha da güçlenmişti.

Ertesi sabah erkenden eşyalarımı asansöre taşıdım. Tekrar önceki geceyi düşündüm. Akşam çok güzel geçmişti. Herkes

ihtimaller konusunda heyecanlıydı, şirketteki işler her zamankinden iyi gidiyordu, Fasano Ailesi katlanarak büyüyordu ve yaşanacak yeni maceralar hakkında bir sürü konuşma vardı. Hatta Tony benim bu işe nasıl karıştığımı da açıklamıştı, fakat bir eskort olduğum gerçeğinden hiç söz etmemişti. Bunun yerine arkadaş kelimesini kullanmıştı. Bu mükemmel adamlarla bir ay geçirdikten sonra benim için gerçekten de öyle olmuşlardı. Arkadaş.

Yazdığım notu dün yürüyüş yaparken içki dükkânından almış olduğum yeni bir Jamison viski şişesinin yanına bıraktım. Öne doğru eğildim ve ismimin yanına bir öpücük kondurduktan sonra notu tekrar okudum.

Tony & Hector,

Bugün kalbimdeki mutluluk ve gözlerimdeki yaşlarla sizden ayrılıyorum. Eğer sadece risk almaya hazır olursam, hayatın bana ne kadar çok şey sunabileceği konusunda gözlerimi açtığınızı bilerek gidiyorum. Sen bunu başardın, Tony ve artık hayatın sonsuza dek dopdolu olacak. Belki ilerleyen zamanlarda aynısını ben de yapabilirim. Cesaretin nasıl bir şey olduğunu bana gösterdiğin için teşekkür ederim.

Hector, sohbetlerimizi, sinema randevularımızı ve beni giydirmeni çok özleyeceğim. Kıyafetlerimi sen seçtiğin zaman hep daha iyi görünüyorum ;) Çok sevgi dolu bir adamsın ve bunu bir arkadaş olarak benimle paylaştığın için minnettarım.

Hayatınızı benimle paylaştığınız için ikinize de teşekkürler. İkiniz adına da daha mutlu olamazdım. Beni haberdar etmeye devam edin. Sizden bir düğün davetiyesi bekliyorum.

*Her zaman ve her durumda arkadaşınız olan,
~Mia*

Bu doğrudu. Tony ve Hector'dan çok şey öğrenmiştim. Korkmamayı, hayatımı nasıl yaşayacağımı ve nelerle mutlu olacağımı başkalarının seçimlerine bırakmamayı... Yolculuğumun geri kalanında bu tecrübeyi hep yanımda taşıyacaktım ve beni doğru yola yönlendirmesine izin verecektim. Ama şimdilik bu yol beni Boston, Massachusetts'te yaşayan Mason Murphy'ye ulaştıracak olan bir jete doğru götürüyordu.

Teşekkürler

Sarah Saunders, Mia'ya ismini verdiği ve onu sert bir kız yapmama yardım ettiği için teşekkürler! Kızımızda senden çok şey var ve buna bayılıyorum!

Editörüm **Ekatarina Sayanova**'ya! "Beni" ve hikâyelerimi daha önce hiçbir editörümün anlayamadığı kadar iyi anlıyorsun. Yaptığın her bir düzeltiyle benim daha iyi bir yazar olmamı sağladın.

Heather White... Bazen senin gibi özverili bir insanı hak etmek için ne yaptığımı merak ediyorum. Bu yolculuğa seninle birlikte çıktığım için çok mutluyum. Yolculuğa güven bebek!

Ginelle Blanch... En başından beri benimleydin, hiç şikâyet etmedin, her zaman destek oldun ve bulduğun deli saçması hatalarla beni her seferinde şaşkına çevirdin. Detaylar konusunda mükemmel bir gözün var. Yeteneğini benimle paylaştığın için çok teşekkürler.

Jeananna Goodall... Yazdığım her şeyi ben daha kontrol etmeden okuyan kadın. Sana hayranım. Yazmak istememi ve her hikâyeye inanmamı sağlıyorsun. Bana her zaman umut verdiğin için teşekkürler.

Anita Shofner... Benim şimdiki ve geçmiş zaman KRALİÇEM. Karakterlerimin zaman içinde kaybolmasını engelliyorsun ve kitaplarım senin sayende ışıldıyor.

Christine Benoit... Fransızcamın doğru olması adına düzeltmeler yaptığın için teşekkürler. Lisanınız çok güzel. Kitabıma eklemekten büyük bir keyif aldım.

Audrey'nin Melekleri'ne, birlikte dünyayı değiştiriyoruz. Her bir kitapla...

Audrey Carlan'ın Tüm Çekici Okuyucuları'na... Her gün gülümsememi sağlıyorsunuz. Desteğiniz için teşekkürler.

Ve son olarak yayıncım **Waterhouse Press...** Olağanüstüsünüz. Beni bulduğunuz ve bana benim diyebildiğim bir ev verdiğiniz için daha mutlu olamazdım. Sizi çılgınca seviyorum.

1 MİLYON'dan fazla adetle satış rekorları kıran ve bakları 30 farklı ülkeye satılan... New York Times Çoksatılanlar Listesi'nin 1 numarası... Audrey Carlan'ın dünya çapında ses getiren TAKVİM KIZI Arkadya Bitter farkıyla sizlerle. Takvimlerinizi hazırlayın! Her aya farklı bir kitap, her ay farklı bir macera.

Bir nişanlı! Bu kez kas yığını bir İtalyan'ın 'sahte nişanlısı' olmak üzere Chicago'ya gidiyorum! Aslında durup düşününce neden geniş omuzlu, boksör ve aynı zamanda bir hayli zengin bir restoranlar zincirinin sahibi 'sahte' bir nişanlıya ihtiyacı olsun ki diye düşünmeden edemiyorum. Ancak bana düşünmem için para ödemiyorlar, değil mi?

Antony yani Tony Fasano'yu gördüğüm ilk anda da tüm bu düşünceler aklımdan uçup gitti bile zaten! Adam kesinlikle yirmi dört yıllık hayatımda gördüğüm en eşsiz şeydi.

Sonrasında olanlarsa neredeyse aklımı kaçırmama neden olacaktı. Size şu kadarını söyleyeyim, artık bu fazla iri, fazla zengin ve fazla yakışıklı adamın neden bana, yani 'sahte bir nişanlıya' ihtiyacı olduğunu çok iyi biliyorum...

